

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା ।

ସଂକଳନ

ମାତ୍ରାଜ୍ୟୋତିଷ

ବା ୨୨ ରୁଷ ମାତ୍ରାଜ୍ୟୋତିଷ ପତ୍ର ୧୯୩୮ ମେହା ଚୁଠିତ ରୁଷ ସହିତ ଶକ୍ତିକାର ।

ଅଛିଲ

ଟ ୨

ପାତକେସ୍ଟ

ଟ ୨

ଏହା ଅପ୍ରେଲ କିମ୍ବିର ରାତର ଅଦୟରେ
ତୁଟି କରୁଥିବା ଏକିକାର ମାହାଲମାକ ଆଗାମୀ
ସେମବାର । ଏଠା କରେବୁ ଏବଂ କରେବାରେ
ନିଲମ ହେବ । କଲିକତା ଗଜେଟରେ ଦିନ୍ୟ-
ସାଇଥିବା କାଳିପଳ ଅନୁସାରେ ଲାଗେରେ ଅନ୍ତି-
ଥିବା ମାହାଲର ଫଳକ ପ୍ରାୟ ଏକଥିବ ହେବ ।
ବହୁମତରୁ ଅଧିକାଂଶ ମାହାଲର ମନ୍ଦିର ଏଥି-
ମଧ୍ୟରେ ଦାଖିର ହୋଇଥିଲା ।

ବଙ୍ଗଲାରେ ଆଗାମୀ ମହିନାରୁ ପର୍ଯ୍ୟାନ୍
ଅବୋକର ମାତ୍ର ତା ୧୯ ରୁଷ ମଙ୍ଗଳବାରଠାରୁ
ଏବଂ ମଧ୍ୟ ବଙ୍ଗଲା ଓ ଉତ୍ତରପ୍ରାଇମେରୀ ପର୍ଯ୍ୟାନ୍
ବହୁମତ ଅବଦଳ ଥର୍ଥରୁ ତା ୨୨ ରୁଷ ରୂଥବାର
ବହୁମତ ଅବସ୍ଥା ହେବ । ପର୍ଯ୍ୟାନ୍ତୀମାନେ ଆସନ୍ତା
ଠାରୁ ଅବସ୍ଥା ହେବ । ପର୍ଯ୍ୟାନ୍ତୀମାନେ ଆସନ୍ତା
ବାଲିପର୍ଯ୍ୟାନ୍ତ ଦେବ ଦାଖିଲ କରିବେ । ଉତ୍ତରାରେ
ସେହି ଦିନ ମାନକରେ ପର୍ଯ୍ୟାନ୍ ଅବସ୍ଥା ହୋଇ
ତା ୨୩ ରୁଷରେ ଶେଷ ହେବ ।

ସରକାର ବାସୁଦୟ ପଠନ ପରିଷକ ବର୍ତ୍ତ-
ମାନ ଏହା ମନ୍ତ୍ରବିଷ୍ଯ ପ୍ରକାଶ କରିଗଲାକୁ କି
ଅମ୍ବପୁ ଏବଂ ସେପୁମ୍ବର ମାତ୍ରରେ ଭାବର ସମ୍ବଦ୍ଧ
ଫର୍ମଟର ବୁଝି ହେବ । କେବଳ ଟିକ୍ ଓ କର୍ଣ୍ଣିତ
ମମେରରେ ବୁଝିର ପରମାଣୁ ସାମାନ୍ୟରେ
ଜଣା ପଡ଼ିବ । ଏଥାକୁ ଅଗସ୍ତ୍ୟମାସ ସୁଧାଳକରେ

କହିଗଲା । ଆସନ୍ତା ମାସ ସେହିଥରୁ ହେଲେ
ତେଣେକି ବିଶେଷ କ୍ଲୋର କାରଣ ରହିବ ନାହିଁ ।

ମାନ୍ଦ୍ରାଜରେ ନାଇଟନାମକ ଜଣେ ଗୋପିଧାତ୍ରୀ
ତିନାସାମୀନାକ ଏକ ପିଲାକୁ ବନ୍ଦୁକର ଗୁଳି ମାରିବା
ଓ ଚାହିଁରେ ସେଇକି ମର୍ଯ୍ୟାଦିବା ଅଭିଯୋଗରେ
ପୁଲ୍‌ସହାୟ ଗ୍ଲାଫ ହେଉଥିଲା । କାନ୍ଦେନ-
ମେରୀ ମାନିଷ୍ଟ୍ରେଟକ ବିମ୍ବରେ ଅଗାମୀ ସେ
ସମୟରେ ମଦ ନିଃରାତ୍ରି ଉନ୍ଦର ଥାର ବନ୍ଦୁକ
ବେ ଗୁଳି ପକାଇ ଟିକ୍କାଇ ମାରିବାର ପ୍ରମାଣ
ହେବାରୁ ଦରବର ସ୍ଵପ୍ନବ ହୋଇଥିଲା । ମାନ୍ଦ୍ରାଜା
ଦାଇତ୍ୟାତିର ଆଗାମୀ ଦତ୍ତର ମୌର୍ଯ୍ୟରେ ବିମ୍ବର
ହେବ ।

—୦୩୦—

ଆମ୍ବେମାନେ ଦୁଃଖର ସହିତ ଅବଗତ ହେଲୁ
ସେ କମ୍ବାର ବିଖ୍ୟାତ ଭାକୁର ବାହାତୁରଜିଲାର
କାଳ ହୋଇଥିଲା । ଦେଶୀୟଲୋକଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ
ସେ ସବୁ ପ୍ରଥମେ ଲୁକ୍କେ ଦ୍ଵାରକିଦ୍ୟାଳୁଯର ଏମ,
ତୁ ଉପାଧି ପାରୁଥିଲେ ଏବଂ ସେ ତିବିହାର ବ୍ୟବ-
ସାଧୁ ସନ୍ତାନୁ ବିପ୍ରର କାର୍ଯ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ଥାର
ସାଧାରଣ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଯୋଗ ଦେବାକୁ ସମ୍ବଦ୍ଧ
ଜପୁର ଥିଲେ । ଭାବର ବ୍ୟବ୍ୟ ସମଜରେ ବିନ୍ଦୁ-
ତରେ ଯେଉଁ କମ୍ପିନ ବିନ୍ଦୁରେ ସେଠାରେ ସେ
ସାଧ ଦେଇ ବିଶେଷ ଯୋଗଦାର ପରିଚୟ ଦେଇ

ଥିଲେ । ତାହାକୁ କପୁର ଅଧିକ ନ ଥିଲା ।
ତାହାକୁ ଅକାଲମୃଗ୍ରବେ ଏକା ବମେରର
କାହିଁକି ସମୟ ଭାବର ମଳ ହୋଇଥିଲା ।

ଶ୍ରୀମତ୍ର ଅନନ୍ଦମୋହନ ବସ ବିଲାତରୁ ବିଲ-
କତକୁ ଫେର ଆଦିତ୍ତିନ୍ଦ୍ର । ସେଠାରୁ ଯାଦି
କରିବା ପୁରେ ବିଲାତର ପୁରୀଗାନ କବାରଣୀ
ସାଇର ସହ୍ୟମାନେ ଶ୍ରୀମତ୍ର ହାରକାର୍ତ୍ତବର୍ତ୍ତମାନ
ସରତାକୁ ତାହାକୁ ନିମନ୍ତର କରୁଥିଲେ ଏବଂ
ପାଇଲୁଗ୍ରମେଷ୍ଟର ଜଣେ ସହ୍ୟକ ପ୍ରସ୍ତାବ ଏବଂ
ଶ୍ରୀମତ୍ର ଦାଦାର ନୌରୋଜି ଅନୁମୋଦନ
ମତେ ସେ ସାଇରେ ନିର୍ଣ୍ଣାତ ହେଲା କି ବସ
ମହାପ୍ରୟ ଭାବର ନୈତିକ ଏବଂ ବଜନେତାକ
କଲିଯାର୍ଥେ ସେ ସବୁ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲା କହି
ନିମନ୍ତେ ସବୁ ତାହାକୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଇଥିଲା
ଏବଂ ଆଶା କରିଲା କି ସେ ବିନ୍ଦୁରୁରେ ଏହା
ମହାତ୍ମା କାର୍ଯ୍ୟରେ ନିଷ୍ପତ୍ତ ଥିବେ । ବସ ମହାପ୍ରୟ
ବିଲାତରେ ଗୋରବାନତ ହୋଇ ବଙ୍ଗଲାର
ସମ୍ବାଦ ବିଭାଗରେ ପାଇବାକୁ ଜଣାଇଲା ।

କଲିକତାରେ ମୁକ୍ତ ଓ ବିଧବମାନଙ୍କର ଶର୍ମ,
ନିମନ୍ତେ ଗୋଟିଏ ବିଦ୍ୟାଲୟ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିବା
ଏବଂ ତିନ୍ଦୁର ସେମାନେ ଲେଖାପତ୍ର ଏବଂ
ତିନାବ ଦିନ୍ୟମାନ ପାଠକମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇଲା ।

ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସଞ୍ଜିବନ୍ଧରୁ ଥାନନ ସହିତ ଅନଶତ
ହେଲୁ ଯେ କାରୁ ଲାଭବିଦୀ ସାହା ଅନ୍ତମାନଙ୍କର
ଶିଖା ନିମନ୍ତେ ଗୋଟିଏ ବିଦ୍ୟଳୟ ଭବାନୀଷ୍ୱର
କତ୍ତାରଶେତ ନ ୧୯୫ ମର ଦରରେ ପିଟାଇ
ଥିଲା । କାରୁ ମନ ଶୟ ଅନ୍ତମାନଙ୍କ ଶିଖା ଦେ-
ବାର କୌଣସି ଦରିଘ ଭାବରେ ମୁକ୍ତ ଉନ୍ନତି
କୃତ ଏଲ, ଗାର୍ଥ ହେଁତୁ ହେବାରୀରୁ ଶୈଁ
କରିଥିଲେ । ଏହି ବିଦ୍ୟାଲୟରେ ବର୍ତ୍ତମାନ
ଜୀବିତ ଅଛି ଦରର ହୋଇଥିଲାନ୍ତି ଏବଂ ରଂସଳା
ଓ ବଜାରା ଭବ୍ୟ ଭୟା ଲୋକାଚାର ଶିକ୍ଷା
ନିଯା ଯାଉଥିଲା । ଆମେମାନେ ଏହାକୁ ଆଶା କରୁ
ସଙ୍ଗବିଦ୍ୟକ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଏ ବିଦ୍ୟାଲୟର ଦ୍ୱାରା
ସାଧନ ପ୍ରତି ସହବାନ ହେବେ ।

ଅନରେସ ମାଳିଷ୍ଟେଟ ପଦରେ ଥରେ କେହି
କୁଷ୍ମନ୍ତ ହେଲେ ଏଣ ସରହାରେ ଉପ୍ରାଣ
ଦେଲେ ଯାଦକୀକନ ତାହା ଗ୍ରେଗ କରିଗାଇ
ଫୁଲିଥିଲା । ସମ୍ରତ ସେବ୍ୟମ ପରବର୍ତ୍ତନ କର
କଞ୍ଚାଦ ବବର୍ତ୍ତନେତ୍ର କ୍ଷୟମ କରିଥିଲା, କି
ଅନରେସ ମାଳିଷ୍ଟେଟମାନେ କର୍ତ୍ତରୁ ଅଧିକକାଳ
କାର୍ଯ୍ୟ କରି ପାରିବେ ନାହିଁ । ମାତ୍ର କିନିକରା,
ସକରରେ ପୁଜାସ କରିଗଲା ଏବଂ ମୋଢ଼ିବଲାରେ
କୁଣ୍ଠାଯୁ ଦିଶାନବିମାନେ ସ୍ଵପ୍ନାର୍ଥ କଲେ କେହି
କରାଯୁପ୍ରତି ଅନରେସ ମାଳିଷ୍ଟେଟ ପୁନର୍ବାର ସେ
କାର୍ଯ୍ୟରେ ନିଯୁକ୍ତ ହୋଇ ପାରିବ । ଶୁଳ ବିଶେ-
ଷରେ କୌଣସି କ କ୍ରୀଡ଼ିଶେଷ ଯୋଗିତା ମହିଳ
କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲେ ତହିଁର ପରିସାର ସର୍ବୀ ଥକ-
ରେସ ମାଳିଷ୍ଟେଟ ଭାବାର୍ଥ ଏବଂ ସେ ସଙ୍ଗକୀୟ
ଅସମୀକ୍ଷାମନ ଯାଦକୀକନ ଗ୍ରେଗ କରିବ ମାତ୍ର
କାର୍ଯ୍ୟ କରି ପାରିବ ନାହିଁ । ଏ କ୍ଷୟମ ଅନରେସ
ଛିତ୍ରମ ହୋଇଥିଲା । ଅଯୋଗ ଲୋକଙ୍କୁ ବିଦୟୁ
ଦେବାର ସୁବିଧା କି ଯୁକ୍ତାରୁ କେଲେ ସାଧାରଣ
ମତି ହେଉଥିଲା ।

ନମ୍ବୁଦେଶ୍ୱରେ ହୃଦୟକ ଜାଗର ପ୍ରତ୍ୱାବିଷେଷକ
ହିଂସାକ ବଢ଼ିଥିଲା । କି ୧୯୦ ର ବାବ ହାତୀ
ଏହି ଜାଗର ହୃଦୟକ ନମ୍ବୁ ହୋଇ-
ଥିଲେ ତହୁଁ ପୂର୍ବ କର୍ଣ୍ଣର ସଙ୍ଗୀ ସଥିନମେ
୩୭୭ କ୍ରେଚ ଥିଲା । ଦୁର୍ଦ୍ଵାରା ଦେଖି ଅନେକ
ଲୋକ ଆମାଶ୍ୟ ଦ୍ରୁଦ୍ଧ ଅନେଷ୍ଟାରିବେ ॥ ଜଗଳ
ମଧ୍ୟ ସବ୍ବା ଯିବା ଏହି ଦୁର୍ଦ୍ଵାରା ଦେଖିଲୁ
ଦେବୁ ମ୍ଲାଙ୍ଗୁ ହାତିମାନେ ଦେବାର କରିବାର
ଅବସର କି ଘାରବା କିମ୍ବାଲିଙ୍ଗର ହରିର

କାରଣ କୋର କଥିତ ହୋଇଥିଲା । ଅଚିକିତ୍ସା
ମନୁଷ୍ୟର ଦୂର୍ଦ୍ଵେଷରେ ହିଂସକ ବନ୍ଧୁ ପାଶୁର
ସୁର୍ଯ୍ୟର ପଞ୍ଜିବାର ବୋଲିଯିବ । ପଞ୍ଜାବରେ ଦର-
ସ୍ଵାର ଦାଳ ପୁଥା ଉଠିଯିଗଲୁ ସନ ୧୯୫୭ ବା-
ଲରେ ୨୨ ହିଂସକାରୀମରୁ ପଡ଼ିଥିବା ପ୍ରତିକରେ
ଗଲ ବର୍ଷ ହେବଳ ଏ ଡା ମନ୍ଦ ପଡ଼ିଥିଲା ଏହି
ମରୁ ଘଟିବା ସାପର ହଙ୍ଗମ୍ୟ ୧୯୫୭ ଠାରୁ ହେବଳ
୧୯ କୁ ଖବି ଅଧିକାରୀ । ପଳିତଃ ସେଇର ଅବସ୍ଥା
ଦିକ୍ଷିତି ବାବ ସାପ ଲକ୍ଷ୍ୟଦ ମରିବା ସକାଳେ
ସରତାର ସୁରକ୍ଷା ହାକିମ ନିଯ୍ୟେଗ ନ କରିଲେ
ଲୋକ ଉତ୍ସାର ଅନ୍ୟ ଉପାସ ଦିଶ ଗାହି ।

ମତ ଦୁର୍ଲିଖ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ମାନ୍ଦ୍ରାଜ ଘବର୍ତ୍ତମେ-
ଏବଂ ଉପୋଷ୍ଟରେ ଲେଖାଅଛୁ କି ଗଣ୍ଡାମ ଏବଂ
ବିଶାଖପଟ୍ଟନାର ମାଟି ଅପେକ୍ଷାଦିତ ହୃଦୟ ।
ବିଶାଖପଟ୍ଟନାରେ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦୁର୍ଲିଖ ପଣ୍ଡ ପାଇଁ କା
ମ୍ବଳ । ମାତ୍ର କ୍ଷେତ୍ରମ ପୁନଃ ଦୁର୍ଲିଖରେ ଦୁଇମେ
ପାଇଥିବ ଏବଂ ଚାହୁଁର ମୋଟିଏ କାରଣ ଏହି
କି ସେ ସବୁ ହେଉଥିବ ଜଳ ମହାରାଜାର
ଆପେ ସୁଧାର ଲାଗି ଏବଂ ଦୃଷ୍ଟିକଳ ଉପରେ
ଏକାନ୍ତ ନିର୍ଭର ଶୁଭମାନେ ସେ ସବୁ ହେବେବେ
ଆଜ ବୁଝିବାକୁ କବାର ପ୍ରତିବେ ନାହିଁ । ଗାନ୍ଧୀର
କିମ୍ବୁସ ଏହି ଅଂଶଟି ଉଦ୍ବାଧ କରି ଆପଣାର
ମନ୍ଦିରକୁ ପ୍ରକାଶ କରି ଲାହାନ୍ତି । ନ ତାଙ୍କ
ବାରୁ ସିନା ଗଞ୍ଜନର ଗ୍ରହଣର ଏହି କାଳ
କରୁବା ଅପଳା ଲାଗିରେ ଦୂର ଓ ବିହଳ ଲଗା-
ବାକୁ କହିର ପ୍ରକାର ଦୁଇତା କି ? ସହଜରେ
ଜଣା ଯାଉଥିଲା ଯେ ଏହିକାର ସ୍ଵର୍ଗରେ ନାହିଁ
ପ୍ରାଣରୁ ଉତ୍ସବଦ୍ୱାରା ଜଳ ଯୋଗିବେ
ବିନୋଦପ୍ରକାର କରିବା ଗବର୍ତ୍ତମେଖନର ବର୍ଣ୍ଣବ
ଅଟେ । କହୁଁର କିନ୍ତୁ ତେଣୁ ହେଉଥିବି ?

ଦେବଭାବରେ କୁହୁଳ ସାବଧାନ
କାଶବନ୍ଧରୁ ପାଇ ଥୋଇ ଜେଲାନାରେ
ଥିଲା । ସେ ତଣ୍ଡ ଆଇବା ପୂର୍ବ ସାତବର୍ଷ
ମେଟିର କାଳକାଳୁ ଦ୍ୱାରା କୋଇଥିଲା । ସେ
ବାକିବା ମୁବଳ ବେଳା ଉତ୍ତରେ ପଢ଼ିବ
ଭାବର ସକାରେ ପ୍ରାଣପରେ ଯହ କରି ବୁଝିଲ
ନାଲ ନାମକ ଛଗେ ମହିତବ୍ୟକ୍ତି ର ସହାୟିତା
ଆବର୍ଜନ କଲା । ସେ କହିଲୁ ଦେବଭାବ
ଦାନର ମଳା କିଳାଖଲ ଗ୍ରାମରେ ଦୁଃଖକା
ମୁକ୍ତ ସଭାପଣେ ଅବେଦନ କରି ମାତ୍ର ନିଜାନ
ବାହା ଅପାହିଁ କଲେ । କହିଲୁ ସେ ଦ୍ୱାର୍ପି କୁହୁଳ
ପରିବର୍ତ୍ତ ଅପେ କବି ହେବାରୁ ପ୍ରାର୍ଥନ

କରେବାରୁ କଳାନକ୍ଷା ଦିଲେ ପୁଣିଗଲା ଓ ସେ ତ୍ରାଣୀ
ଗନ୍ଧୁ କାରମୁକୁ ବରେ ଓ ଶ୍ରୀହଶ୍ଚାରୀ ପ୍ରଥମଗଲାର
ସୁମିର ମୂଳ ସଦର୍ଶିଳ କଲା । ପଣ-ପଣୀ କୁଟେ
ଏକଥିରେ ସୁଜଳଳାଲର ପାଦଦଳେ ପଡ଼ି ଧଳ୍ୟ
ବାଦ ଦେଇ ମାନ୍ଦି ସେ ହୁଣ୍ଡି—କଠାକୁ ଉଠାଇ—
ଦେଇ କହିଲେ ମୁଁ ‘ଧଳ୍ୟ ନ ଖାତେ’ ।
ଶ୍ରୀହଶ୍ଚାରୀ ବନ୍ଦମୁକୁ ମୁକ୍ତ କଲେ ଭାରତ ଭାରତ
ପାଦଦଳେ ଦୋଷରୁ ମୁକ୍ତ କରିଛି ଏହା କହି
ଗଙ୍ଗାନାନ୍ଦରୁ ଯିବା ଓ ପ୍ରସୃତିର ଦକ୍ଷବାର ସମ୍ମ
ଦୟ ଦୟ ଦେଇ ହୁଣ୍ଡି କଦାଯ କଲେ ।
ଧଳ୍ୟ ସୁଜଳଳାଲ ନିଜ ନାମକୁଠାରେ ଭୁମିର
ବାର୍ଷି—କୋହିରେ ଭାସେ ଗୋଟିଏ ।

—

ଏ ନଗରପୁ ମୂରିମାନ ସମ୍ମାନୀୟ ମଧ୍ୟରେ
ଗୋଟିଏ ସାମାନ୍ୟ କଥା ଘେର ଦିଲ୍ଲୀର
ବାଣିଜୀବ ଉପକଳ ହୋଇଥିଲା । ମାତ୍ରେଟୁଟିଲ୍
ମଧ୍ୟରେ ଗାହା ଦୂରସନ୍ଧିତ କତ ପାଇବା
ବିଷୟ ଥିଲେ । କୁକୁରାହେବ ସୁରଗାର୍ଥ ପାବି
ଦୂରନ୍ତ କି ମନ୍ଦରେବ ଗୋଟାକୁ ଏଠାକିବନ୍ଦି-
ରତ୍ନର ପାରେଗା ତୁମେ ମହାମତ ଅବଦର
ଏଠା ସବରେକାନ୍ତର ମୂଳି ଥିବାକୁ ସମଦର
ଜାମରେ ଏହି ଶୈଖ ଲିଖିବ ବ୍ୟକ୍ତି ଅନ୍ୟ-
କେତେକ ଲୋକଙ୍କ ସହିତ ପ୍ରଥମ ଲିଖିବ
ବ୍ୟକ୍ତି ଜାମରେ ଫାଇଲିବାରେ ନାଲ୍ଲସ କରି-
ଥିଲେ । ମାତ୍ରେଟୁଟିଲ୍ଲାହେବ ଶୈଖ ନାଲ୍ଲସ ତଥା
ମେସ୍ କର ପ୍ରଥମ ନାଲ୍ଲସ ସମନରେ ବ୍ୟା
ଯୋଗେଇବଚନ୍ଦ୍ର ଚନ୍ଦ୍ର ବାହାଦୁରକୁ ମଧ୍ୟ କର
ଉଦୟ ପରିବୁ ଅପଣା କୋଠୁମ୍ବ ପରାଇ
ଷେମାନଙ୍କର ମନ୍ଦରୁ ଧଳିବ କବିତା ଶୁଣି
ଉପଦେଶ ଦେବାରେ କୁଳୟ ପରି ସବୁ
ହେଲେ ଏହି ମୋକଦମ୍ବ ତଥିନ୍ତ ହେଲା ।
ଏପୁରାଜ ପୃତିବିକାର ପ୍ରକାଶ ଅଦାଇବାରେ
ଯାଧ୍ୟତମ୍ଭ କେବେ କଳିବ ବଢ଼ିବା ହନା ଅଛି
ତହୁଁ ଫଳ ହେବ କାହିଁ ଏହି ହିବେତନାରେ
ମାତ୍ରେଟୁଟ ଅପଣା ଲୋଠିରେ ଏ ମୋକଦମ୍ବର
ବଜାର କରିଥିବାକୁ ଅମେରାଜେ ସେ ମୋକ-
ଦମର ବୁଝାନ୍ତ ପ୍ରତାପ କରିବାକୁ ଶାନ୍ତ ହେଲୁ ।
ଅମେରାଜେ ଏବାନ୍ତ ଅଶା କରୁଁ କି ମାତ୍ରେଟୁ-
ଟକ ସୁଧିଦେଶକୁ ପରେଖାର୍ଥ କର ଭୁଲୟ ପାଇ
ନତ କଥା ସମ୍ପୁର୍ଣ୍ଣ ପାଞ୍ଚାଶରୀବେ ଏହି ଏଠା
ଶୁଣୁ ମୂରିମାନ ସମ୍ମାନୀୟ ଏବମେଲ ହେଲେ
ସମ୍ମାନ ଧର୍ମ ଏହି ଦେଶର କନ୍ଦର ସମ୍ମନନ୍ଦେ
ଯହୁମାନ ହେବେ ଏହି ବ୍ୟକ୍ତି କିମ୍ବେବର ମର୍ମ-

ବନ୍ଦିରଙ୍ଗ ସାଧାରଣ ଧର୍ମିତ୍ କାର୍ଯ୍ୟ ରକ୍ଷା ପ୍ରତି
ଉଦ୍‌ଦ୍‌ଦୀନ ହେତେ ନାହିଁ ।

ଏଇହାବାଦର କଖାକ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପାର୍ଶ୍ଵକୟୁ
ତରେ ଲୋକାଥିବୁ ପ୍ରେଗ କା ମହାମାରୀ ରେଣ ଏ
ଦେଶରେ ନୃତ୍ୟକୁହେ । ଅଲମଗିର ବାନସାହଙ୍କ
ଶତର୍ଜିବାଳରେ ବକମ ମହିମାଦିଆକବଳ କି ତାହା-
କିଛି ଅପର ମାମ ମହିମାଦିଆପଳାନିଥିଲା । ସବିତର
'ତାହା ଅବକର' ନାମକ ଚିକିତ୍ସା ପ୍ରକ୍ରିୟରେ ପ୍ରେଗ
'ଗାହା') ସେମର ଯେଉଁ ଲସ୍ତର ଓ ଚିକିତ୍ସା
ବିଷ୍ଟାରିତୁପେ ଦୂରିନା କରାଅବରୁ ତାହା ବର୍ଜି
ମାଳ ମଧ୍ୟମାରୀ ବେଗଠାରୁ କୌଣସି ମରେ ଉଦ୍‌
ନୁହେ ଏବଂ ତାହାର ଚିକିତ୍ସା କ୍ରିତ୍ୟ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ସବାଦରେ ଆଦରଣୀୟ ଅଟେ । ହେ ଲେଖିଥୁ-
ନ୍ତି ଯେ ଅଭ୍ୟନ୍ତ ପୀତାୟକୁ ଧୂଳ ଏବେଗର
ପ୍ରଧାନ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଅଟଇ । ସେହି ଧୂଳ ବରତୀର
ଅନୁଭା ପରିନ୍ତ ଅବୁରରେ କର୍ମକୁଳ କାଣିବା
ଅଥବା ଜୀବପରିକରେ ଦୁଃଖ ଏବଂ ଦେବନାରେ
ଅସ୍ତ୍ରର କରେ । ଦେବନାର ଜୀବନା ଅନୁସାରେ
ମୁକୁ ପାଖର ମୂର ଦଳା ପତିଯାଏ । ଜୀବଧ
ସୁରୂପ କେବେ କାର ସବରତ ବ୍ୟକ୍ତବାର
କରିବା ଏବଂ ଘେରାଇ ନାୟ ସାକଳ ଦରେ
ବଜକା ଏବଂ କେତେବୁର ଜୀବନ କି ଦେବ
ଇତ୍ୟାଦିବ ଦ୍ୟୁମଣ୍ୟ ଥିଲା । ଧୂଳରେ ଦର୍ଶନ ଜୀବଧ
ଦେବବାକୁ ଦେବ କାହା ମାତ୍ର କିମ୍ବ ସଜାର ନାହା
ରଣ ନିମନ୍ତେ ତହିଁର ଧର୍ମଗରେ ଲୋପ ଦେ-
ବାକୁ ଦେବ ଏବଂ ଧୂଳଦ୍ୱାରରେ କିମ୍ବ କର
ହିଂଦ୍ବା କା ଅନ୍ଧ୍ୟପାଦାରେ ଏକ ବାହାର କରିନାକୁ
ଦେବ । ମାତ୍ର ଏମନ୍ତ ସାବଧନରେ ତାହା କରିବ
ସେମନ୍ତ ସେହି ବନ୍ଦାକୁ ଉକ୍ତ ଚିକିତ୍ସା କରିବା
କିମ୍ବା ଅଥବା ଅଳ୍ପ ବ୍ୟକ୍ତିଦେହରେ ଜ ଲଗିବ
ଏଥୁର ପୀତା ସନ୍ଧାନକ ସ୍ଵକାର ଏବଂ ସେଥିମାତ୍ର
ସେମନ୍ତ ଧୂଳ ସନ୍ଧାନକ ସ୍ଵକାର ଅନ୍ଧ୍ୟକାଳୀ ପ୍ରକିପନ୍ତ
ଦେଇଅଛି ।

ବିଳାୟ ବ୍ୟବସ୍ଥାଏକ ସମ୍ରାଟ ଗତ ପୃଷ୍ଠା
ଆଖିଦେଶକରେ ସ୍ଵର୍ଗ ପଣ୍ଡିତଙ୍କରେଣ୍ଟର ବାଦା-
କୁର ବାନ୍ଧି ଫାହୁସ ଲୋକ ଦକ୍ଷିତ ଅଭ୍ୟାସକ
ସମ୍ବରେ ପ୍ରୟେ କରନ୍ତେ ସେଜେହିସ ଉଚ୍ଚଲ
ସାହେବ ଡିଦିବ କଲେ ବି ଏକ କଣ୍ଠ ସମ୍ବଲେ
ଶୁଦ୍ଧିବାନ ହୋଇ ମେହି ସୁଦିନୋବସ୍ତୁ ହୋଇ
ଅଛି ତହିଁରେ ସୁନ୍ଦରବୁଝେ କାର୍ଯ୍ୟ କୁଳୁଅଛି ।
ଆଖ୍ୟାୟର ଦେବାର କୌଣସି ଗୁଡ଼ାଙ୍ଗା ଗବନ୍ଧୀ,

ମେଘ ଶୁଣି ନାହାନ୍ତି । ସ୍ଵରୂପର୍ବ୍ର ପ୍ରମାଣ ସହିତ
ଅଭ୍ୟାସୀର ଘଟନା ଜୀବାଳେ ଦିହୁଁ ଥ ଅଲୋ-
ଚନା ହେବ । ଏ ରିତର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଝାମାନ-
କିଳ ବକ୍ରବ୍ୟ ଏହି କି ଅଭ୍ୟାସୀର ଗୁହାରୀ
ଗବର୍ଣ୍ଣମେଷଙ୍କ ଶ୍ରୀ ଶିଶୁର ହେଲେ ତହିଁର
ତଥା ଓ ପ୍ରତିବିଧାନ ହେବ ଏଥରେ ସନ୍ଦେହ
କାହିଁ । ମାତ୍ର ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘ ଶୁଣିବେ କିପରି ?
ଦେଖିଯୁ ସମାଦିପନ୍ତର ଲେଖା ସରକାର ଅନୁ-
ବାଦକଳ ଅନୁଗ୍ରହ ତୁଥରେ ନିର୍ଭର । ଲୋକ-
ପାନେ ଆପଣା ଧନୀ ହୁଏ ଗୁହାରୀ କରି ହର-
ବରରେ ପଢିବାଲୁ ଲଜ୍ଜା କରନ୍ତି ନାହିଁ ।
ବିଦ୍ୟାପ୍ରାପ୍ତକ ସର୍ବାର ସବସ୍ୟ ଜଣେ ସେବେ
ଜଣାଇଲେ ତାହାଙ୍କୁ ସୁନ୍ଦା ପ୍ରମାଣ ବଳିବ
ହେଲା । କିନ୍ତୁ ହାବିମଙ୍କ ଜୀବାଳରେ ଅଛିଲେ
ସେ ସେବେ ରିପୋର୍ଟ ନ କଲେ ତେବେ ଥାଏ
କାଣ ରହିଲାଲୁ । ସ୍ଵତଃମୁଣ୍ଡମେଷଙ୍କର
ଗୁହାରୀ ଶୁଣିବାର ବିଶେଷ ସ୍ତୁର୍ଧ୍ଵା ନାହିଁ । ଗତ
ବର୍ଷ ଏହି ଜଳରେ ଗୋଟିଏ ଅଭ୍ୟାସୀର ଘଟନା
ପାଉଣ୍ଡ ଲନ୍ଧେକ୍ଟର ଧରି ରିପୋର୍ଟ କରିଥିଲେ ।
ତାହା ସୁଧା ଗବର୍ଣ୍ଣମେଷଙ୍କ କାଣେ ପାଇଁ ନାହାନ୍ତି ।
ଭାଇହାରୁ ଜଳସରାରକ ଅଭ୍ୟାସୀରଠାରୁ
ଆଟ ଜଳସରାରକ ଅଭ୍ୟାସୀର ଅଭ୍ୟନ୍ତ ଅଧିକ
ଏବଂ ବର୍ଣ୍ଣାକାଳରେ ପ୍ରାୟ ପ୍ରତିଦିନ ଏ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ
ଗୁହାରୀ ସୁଖ୍ୟାବ ମାତ୍ର ଗବର୍ଣ୍ଣମେଷଙ୍କରେ ସେ
ସବୁ ପଢ଼ିବାର ବା ଲାହୁର ପ୍ରକାର ହେବାର
ଦେଖା ଯାଇ ନାହିଁ । ଅଛିଏବ ଏ ସବୁ ଅଭ୍ୟାସ-
ରୁ କିବାରଣ ହିଣେବ ବନୋବସ୍ଥ ଅବସ୍ଥାର ।

ଗୀଜର ବ୍ୟାପାର ଦେଲି ଉତ୍ତରପର ମହା-
ଶ୍ରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମହା ବ୍ୟାପାର ପଡ଼ିଥାଇ
ଥିଲା । ଲିଂଗକ ବୁଦ୍ଧ, ପର୍ବତୀ ପ୍ରଭାବ ସମସ୍ତେ
ଗୀଜରେ ଅଧିଷ୍ଠତ୍ୟ ପ୍ରକାଶ କରିବାକୁ ଲଭା
କରନ୍ତି । ଏକ ସମୟରେ ଗୀଜର ସ୍ଵଧୀନକା
ନିଧ୍ୱୁ କରି ସେ ବଜାୟକୁ ଖଣ୍ଡ କରି ଦାରୀ
ନେବାର ଅଶକ୍ତା ହୋଇଥିଲା । ମାତ୍ର ଗୋଟିଏ
ଏତେବେଳେ ପ୍ରାଚୀନ ବଜାୟ ୫୦୦ କରନ୍ତି
ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବୋଲି ବର୍ତ୍ତମାନ ସମସ୍ତେ ବୁଝାଇନ୍ତି
ଏହା ସ୍ଵର୍ଗର ବିଷୟ । ବିଶାଳ ଗୀଜବଜା ଗୋଟିଏ
ପ୍ରଥାନ ବାଣେଜିଥର ଷେଷ । ସେଠାରେ ପ୍ରଥାନ
ଶ୍ରୀମାନେ ସୁଃ ବଜାୟର ବାଣିଜ୍ୟ ନିର୍ଭବାଦରେ
ତାନାର ଘାରଲେ ଦୃଷ୍ଟି ଲାଭ କରିବେ ବର୍ତ୍ତମାନ
ଏହି ତେଜ୍ସାରେ ସମସ୍ତେ ଅଛନ୍ତି । ତୁଥିମେ ବୁସ
ଗୀଜ ସଙ୍କେ ତୃତୀ କରି ଗୋଟିଏ ପ୍ରଥାନ

ବନ୍ଦର ହସ୍ତଗତ କରିବାକୁ ଜମୀନ ଗୋଟିଏ
ବନ୍ଦର ଏବଂ ଇଂଲାନ ସବାପେକ୍ଷା ଗୋଟିଏ
ଉତ୍ତରଖଣ୍ଡ ବନ୍ଦର ଯେହି ପ୍ରକାରେ ହସ୍ତଗତ କରିବା
ହୁଏ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୋଇଥିଲା । ବାଣୀଜଧର ପ୍ରଧାନ
ସହ ସ୍ଵ ବେଳବାଟ । ବେଳବାଟ କରିବାକୁ
ତିକର ଅର୍ଥବଳ ନାହିଁ । ବୁଝ ଉତ୍ତରଭାଗରେ
ଏବଂ ଇଂଲାନ ଦର୍ଶନଭାଗରେ ବେଳବାଟ
ନିମିଶ କରିବାପାଇଁ ଠାକର ଅନୁମତି ପାଇବାର
ଚେଷ୍ଟାରେ ସ୍ଥିତ । ବର୍ତ୍ତମାନ କଥିତ କ୍ରିୟାକାଳ
ଯେ ତାକ ସମ୍ମାନ ଇଂଲାନଙ୍କ ଅନୁଶେଷ ଉପେକ୍ଷା
କରି ରୂପ, ଫର୍ମାନ ଏବଂ ଦେଲଜିପୃଷ୍ଠ ଏହି
ତିନି ସଜନକୁ ବେଳବାଟ ନିର୍ମିଣର ଅନୁମତି
ଦେଇଥିଲୁଛି ଏଥିରେ ଇଂଲାନ ରାଜର ମନ
କ୍ଷେତ୍ର ହୋଇଥିଲା । ଏହା ବୋଲିବା ବାହୁଦୟ ।
ବିଦ୍ୟାଗାର୍ କେତେ ଲୋକ ମନେ କରନ୍ତି ଯେ
ଇଂଲାନ ଓ ରୂପ ମଧ୍ୟରେ ଯୁଦ୍ଧ ରହିବା ଅନ୍ତର୍ଭାବର୍ଦ୍ଧ
କାରଣ ଇଂଲାନ ସାମାନ୍ୟ ଶକ୍ତି ନୁହେ ଯେ
ଅପମାନ ସହ ରହିବ । ମହି ଇଂଲଣ୍ଡ ଏବଂ
ବୁଦ୍ଧିଘ୍ରା ମଧ୍ୟରେ ଯୁଦ୍ଧ ହେଲେ କି ଉତ୍ତରକର
ବିଦ୍ୟାଗାର ହେବ ଏବଂ କେତେ କଳ୍ପାତ ହେବ
ତାହା ଅନାପ୍ରସରେ ବୁଝ ଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଇଂଲାନ
ବାହ୍ୟଶୈଖରେ ହେଲେଦେହେ ଧୈର୍ୟ ଓ ଶାନ୍ତିଶୁଭରେ
ଭାଗୀ ନହୁନ୍ତି । ରୂପ ସଙ୍ଗେ ଦୂରକୁ ମିଳିବା
ଅଛି । ଅପମାନର କଳ୍ପନା କରି କେଇ ବିଦେଶ
ଘଟାଇବା ପୂର୍ବେ ବହୁବଳରେ ସକଳ କଥା
ବୁଝିବା ଉଚିତ ବିବେଚନା କରି ଇଂଲାନ ମହା
ସର ସର ବୁଲାଇସ ସୁଚକ ବିଶେଷ ଦୂର ପରିମାଣରେ
ବୁଦ୍ଧିଘ୍ରାର ସଜଧାନ ବୈଶ୍ୟପର୍ଦ୍ଦରଗର୍ଭ ପଠାଇ
ଅଛନ୍ତି । ଉତ୍ସା ଦୁଆରୀ ଏହି ଉପାୟରେ ସକଳ
ଗଣ୍ଡୋଳ ଭାଙ୍ଗିଯିବ ।

ପାତା ୧୫

କରୁକଳା ନିବାହିମ ଆମଦାନ ଅବସ୍ଥା
ଦେଖିବାର ଏହି କଟକ ଜିଲ୍ଲାରେ କାଳିତେ
କୃଷ୍ଣପୁର ଓଗେର ଜମିଦାରର ମାନେଜର ବା
ନାଏବ ବାହୁ ଗର୍ବଶିଳ୍ପ କଷ୍ଟ ଭାବାଙ୍କର ଧର୍ମ
ନାଏବ ମନସି ହେବର ଅଳିକ ନାମରେ
ସେହି ଜମିଦାର ସମ୍ମାନ ଦେଖାବ ଧାରି
ପାଇବା ଦାଖରେ ଏ ନଗରର ସବଜଳକ
ଅଧାଳିତରେ ଜାଲସ ବରଗାରୁ ପ୍ରାୟ ଦୂରବର୍ଗ
ହେଲେ ସେ ମୋକଦମା ଘରୁଥିଲା । ଏଥିମଧ୍ୟରେ
ଜମିଦାରଙ୍କଠାରୁ ଆହୁ ଏକ ଦୂରନ ନାମେ-
କରି ବା ନାଏବ କୃଷ୍ଣପୁର କରେଇରେ ଥିଲା

ଏହାଙ୍କରୁ ବିସ୍ତାର ଦାରୁ କଟକ ମୁକାମରେ
ମୋକଦମା ଚକାଇବା କିମ୍ବରେ ଆରମ୍ଭକ୍ଷେତ୍ର
ସାହେବଙ୍କ ନିକଟରେ ଦରଖଣ୍ଡ କଲେ କି
ନୂତନ ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରଧାନ ନାଏବ ଗାହାକର ମନ୍ଦିର୍ୟ ଓ
ଦୁର୍ବାଧ ଅଟକ କର ଉତ୍ତିଷ୍ଠାନ୍ତିରୁ । ମାନଶ୍ଵେତ
କର ଥାଦେଶମତେ ସାଲେଧୀର ଘୁମାପର ସକ୍ଷମ
ରହିବୁ ଲମ୍ବଦାସୀ ବଚେରିବୁ ଯାଇ ନାହିଁ
ବିସ୍ତାର ପେଟର ନାବଦ୍ଵାରର ବିହାର ମାନସବିହାର
ଜାଲିଗା କରିବାକେବଳ କଷ୍ଟକ ହୁଅଇ ଯେ ସବୁ
ଲାଗିଛନ୍ତିନମନ୍ତେ ଦିବରରଅଳିକ ନାମରେ
କାଳସ କୋଇଅଛି ସେଥି ମଧ୍ୟରୁ କେତେବ କାଗଳ
କାହାର ପଡ଼ିଲା । ପୁଲୀମାଳାପର ଥାଗାରୁ ଦେଇ
ଗୁଣିଲେ । ଏଣେ ହୁଏଥର ଦେଖି ସମ୍ମାନ ପାଇ
ଦୁଇବାଲିତରେ ଜାଣାଇ ମୋକଦମା ଏକାନ୍ତ
କାମଜ୍ଞପ୍ରତି କୋଇକ କର ଥାଣିବା ନମନେ
ନାଏବ ନାଜିରଙ୍କ ଦ୍ରବ୍ୟ ଅଦେଶ ପ୍ରାୟ କହ
ଗାହାକୁ ସଙ୍ଗେ ଦେବ ଥାଗାରୁ ଯାଇ ବରାଦି
କାଗଜମାନ କେଇ ପରିଚାଳନ୍ତିରୁ । ଫୁଲାବ ଓ
ନାଜିର କି ଉପରୀ ବେଳଜୀକ୍ରମ ଥମେମାନାନ
ଥବନାହ ହୋଇ ନାହୁଁ ସବୁ ଅନୁଭବନରେ କବା
ପଣକ ଏବଂ ମୋକଦମାର ବିଗୁର ଦେଇଲେ
ବିହସର ମନ୍ଦିର କାରଣ ଏକାଶ ପାଇବ ।

କ୍ଲିନିକାର ମହାମାଣୀ ।

କଲିବକାର ହେମ ବା ମହାମାସ୍ୟ ସେଇ-
ଦଶବରେ ସେଠାର କ କ ମର ଉଥାଞ୍ଚର
କିମ୍ବାନର ବରୁ ନାହିଁବ ହିତାପ୍ରାୟ ସରକାର
ଅନେକ ଅନୁଷ୍ଠାନକର କର ଜଣ୍ମିଯସୁନ୍ଦର ତାଳକା
ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲାନ୍ତି । ସେ ଦେଖାଇଅଛନ୍ତି ଯେ
ଗତ ତା ୧୯ ଶତ ଅପ୍ରେଲତାରୁ ତା ୧୯ ଶତ
ଅଗସ୍ତ୍ୟର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମା ଶ ସତେ ଫ୍ରେମ ସେମରେ
କ ୨୨୪ ଶ ପାଇଁର ହେବାର ହିପୋଟ ହୋଇ
ଥିଲା । ମାତ୍ର ଏକଜଗନ୍ମ ନାମ ଦେବାପ୍ରାୟ ଲେଖା
ହେବା ଏହି ଜୀ ୧୩ ଶ ଫ୍ରେମସେଗୀ କ ଥିଲାର
ପ୍ରମାଣ ହେବାରୁ କ ୧୯ ଶ କିମ୍ବାର ପ୍ରକୃତ
ବେଗିଦିନେ ୧୯୦ ହେଲା । ମେମାନଙ୍କମଧ୍ୟରୁ
୧୭୪ ମରନାଲେ ଓ ୨୫ ଅଶ୍ଵେଗ୍ୟ ହେଲେ
ଅବଶ୍ୟକ କିମ୍ବା ୨ ଶ ହାସଧାଳରେ ଅଛନ୍ତି ।
୨୯ ସେବୀର ସମ୍ବନ୍ଦ ସୁଲଭରୁ ନିଳିଥିଲା
ହାସଧାଳରେ ସବ୍ସବା ଜୀ ୧୩୯ ଶ ଦରକା
ହୋଇଥିଲେ ସେ ଦେଖାନଙ୍କମଧ୍ୟରୁ କ ୧୨୮ ଶ
ମରନାଲେ ଏହି ଜୀ ୧୫ ଶ ଅଦ୍ଵିତୀୟ ହେଲେ
ହାସଧାଳରୁ ଅଟିବା ଫ୍ରେମସେବିକ ମଧ୍ୟ

ହୁନ୍ ୧୮୮, ନସଳମାର୍କ ୨୫, ଶ୍ରୀଷ୍ଟୁମୁନ୍ ୨୭,
ଦକ୍ଷିଣେ ଏବଂ ଗାନବାହୀ କୁ ୨୫ ଥିଲେ ।
ଜୁଲୀ ୮ ଶତମଧ୍ୟରେ ଦେବତ କୁ ୨୫ ଶ
ବଜାଳୀ ଏବଂ ଅବର୍ତ୍ତ୍ତୁ ହରେଶ୍ଵର ଓହିଦା
ପ୍ରଭୁ ଅଟରୁ । ଲଙ୍ଘନବସାରେ ପୁରୁଷରେବୀ
୧୩ ଟଙ୍କା ୫୯ । ବସ୍ତ୍ରଅନୁସାରେ ପ୍ରକାଶ
ହେଉଥିବୁ ଏବଂ ବୃଦ୍ଧକ ସଖୀ ଅଭ୍ୟନ୍ତ ଜଣା ।
କୁ ୧୫ ର୍ଣ୍ଣାରୁ ବ ୨୦ ର୍ଣ୍ଣାରୁ ବୟସର
୪୨, କ ୨୧ ର୍ଣ୍ଣାରୁ ବ ୩୦ ର୍ଣ୍ଣାରୁ ବୟସ
୪୩, କ ୩୧ ର୍ଣ୍ଣାରୁ ବ ୪୦ ର୍ଣ୍ଣାରୁ
୪୭ ଏବଂ କ ୪୧ ର୍ଣ୍ଣାରୁ ବ ୫୦ ର୍ଣ୍ଣାରୁ
୫୪ ରୋଗୀ ଥିଲେ । ଅଭ୍ୟନ୍ତ ଚମକାରର
ବିଷୟ ଏହି କିଛିକଟାରେ ୧୦ ସପ୍ତାହ
ମଧ୍ୟରେ ୨୫ କୁ ଅଧିକ ରୋଗୀ ହୋଇ କ
ଥିଲା ଗାନ୍ଧି ରତନର୍ତ୍ତ ସେହି ୧୦ ସପ୍ତାହରେ
ବିନୋଦରେ ୧୫୧୦ କର୍ବତରେ ୨୨୫ ଏବଂ
ଶୁନାରେ ୪୫୫ ରୋଗୀ ହୋଇଥିଲେ । ଏବଂ
ପ୍ରଥମବର୍ଷର ୮ ସପ୍ତାହମଧ୍ୟରେ ବିନୋଦରେ
୪୧୨୩, କର୍ବତରେ ୩୪୪୭ ଏବଂ ପୁରାଜେ
୨୨୨୪ ରୋଗୀ ହୋଇଥିଲେ ।

କଳିକତାର ପ୍ରତିଷେଷକ ଉଅର୍ଥର ସେଗୀ
ଦୟୋ ତାଲିକା ବର କଣ୍ଠାଜି ବାହି ଦେଖାଯାଇ
ଅଛନ୍ତି ଯେ ମଧ୍ୟକରୁ ଅଧିକ ସେଗୀ କାଷପାଜାଳ
ଲକୁ ଅଧିକରେ । ସେ ଅଧିକ କରେଇ ତାଙ୍କା
ଏଥୁବୁ ବାରଣ ହୋଇଗଲେ । ତୁମରିବେଳେ
କ ୨୧୦ ଶ ସେଗୀନଥରୁ ଭୋଲା ଘରେ
କ ୨୨ ଶ ଏବ ଖେରଘରେ କ ୨୩ ଶ
ପାତକ ହେବାର ପ୍ରକାଶ । ଶବ୍ଦିଷ୍ଟ ଲେଖନ୍ତି
କର ଦରର ନମର ଲଗା କି ପତିବାରୁ କହି
ପ୍ରତିବ ହୋଇ ପାଇଁ ନାହିଁ ଆହୁ ଗୋଟିଏ ତମହାର
ବିଷୟ ଏହିକି ଚୌରିଥି ମୋଟାଏ ଘରେ ଏବଂ
ଜଣର ସରଗରେ ଅନ୍ତରଜଣକୁ ରେଗ ଧରିବାର
ପ୍ରାୟ ଦାଙ୍କନାହିଁ । ସରଷ୍ଟା କଳିକତାର ପ୍ରେ
ବେଶକୁ ସଙ୍କୁମକ କୋରକା ଠିକ୍ ହେଲା ନାହିଁ
ସାହାହେତ୍ତୁ ହେତେବେଳେ କଳିକତାର
ଗ୍ରାନ୍ଟକାଳର ଅଭୟରେ ସେମ କିମ୍ବୟ ହୋଇ
ଅଛି ଏବ ଦୃଷ୍ଟିକାଳରେ ମଧ୍ୟ ବହୁଥିବ ଅଥ
ଏହି ଦୂରବନ୍ଦୁ ଏ ସେମ ବିଷ୍ଟାରପ୍ରତି ଅନ୍ତରେ
ନୁହେ ବୈଷ୍ଣଵରେ ଏ ସେମନ୍ତକିର ସମୟ ଧାରା
କାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅପେକ୍ଷା କରିବା ଅବଦିକ କେ
ଅଛି । ସେବେ ସେ ସମୟରେ ସେମର ପାଇଁ
ଲାଗ ହେବା କି ତିବ ତେବେ ହେବ କିମାର
କିମାର କଠିନଦେବା ସକାରେ ମନ୍ଦିରରେ

ଅ ନୁହେଁ କରିବାର ଦ୍ରୁତ ହେଉ ହେବ ।
ବର୍ତ୍ତମାନ ଏଥରେ ଯାହା ଚାହିଁ ଦ୍ୟମ୍ଭ ଓ କଣ
ହେଉଥିଲା ତାହା ଫେରିବାରେ ସହ ଉହିବା
ବିନା ଅଳ୍ପ ଦ୍ଵାରା ନାହିଁ । ଗଲୀକବାବୁଙ୍କ ମଧ୍ୟ
ସୁଷଳତ ବୋଧ ହେବାରୁ ଠାର୍ଜିତରେ କର
ବହୁବାର ନାହିଁ । କାହିଁ କମାପ ନୁହଇ ଦ୍ୟମ୍ଭଙ୍କ
କାଳ ସେ ସମୟରେ କୁଇ ଅକଣ୍ଟ ଅଥବା
ଦେବ । ମାତ୍ର ତାହା ଫେରି କି ମୁହଁରେ ଫେରିବା
ଦିଶେ କଲେବିଷ୍ଟ ହେବା ଛାଇବ ।

ପାଠ୍ୟଦିକ ସମ୍ବନ୍ଧ

କଲିବଜ୍ଞା-ଗ୍ରନ୍ଥକୌ

କେବଳ ଅଧିକାର କରସ୍ତା ମାତ୍ରଙ୍କ ଓ ପ୍ରେସ୍ଟି
କେବେଳ ହାତୁ କରନାହାସ ବୋଲ୍ଟ କେବେ ପରମାନ୍ତ
ଶାଶ୍ଵତଦୂତ ହେଲେ ଓ ମରେଥିବ କାହାର କୋମାଟି
କ୍ଷେତ୍ର ପୋ ବଳେବୁ ହାତୁ କରନ୍ତୁକୁମାର ନିଃ
କରନ୍ତୁ ଅନ୍ତର୍ମାନ ହେଲେ ।

ବେଳୁ ପଡ଼ାଇ ମହୁରସ କାହିଁ ଅଗନ୍ତବେଳୁ କହିବା
କାହିଁ କାହିଁ କାହିଁ କାହିଁ ।

ବାଲେଶ୍ୱର ସୁନ୍ଦର ମୁଣ୍ଡିଲୁହି ପୋତି
ମା ୧ ସର କୁଷି ପ୍ରାଣ ପରିବର୍ତ୍ତା

ବାରୁ କଳିପନ ବାଟିଶୋଇ ପାଖର ହେଉଥିଲା
ପଞ୍ଚବ ମାତ୍ରକୁ ପଦମ୍ଭ ଉପରେ ହୋଇ ଗ୍ରୂ ଏବାନ୍ତିକ
ମାତ୍ରକୁ ଓ ଏବାକିମୋହମ୍ମା ସୁନ୍ଦରା ଓ ମଧ୍ୟରେ

କୁଷାରେ ଯୋଗାତମନ ଦେଇବାର ଅନ୍ୟାନ୍ୟାବ୍ୟାହାର ପାଇଲୁଛି ।
ରେବେହରା କଳେପ୍ୟୁଷ ହୁଏ ଏହା ଅବସ୍ଥାରେ ।

ଭ୍ରମିତା ଏହି ପଦକାଳ କମାଇଲା ଯାଏ ତାହାର କମାଇଲା
ତାହାରେ ମୁଦରଙ୍ଗ ଦିନକ ଦୂରର ଦୀର୍ଘତାର
ପାଶରୁ ମଧ୍ୟରେ କାହାରଙ୍କ ଉତ୍ତର ଅମ୍ବର
କଥା କଥା ପରିବାର ଦେବା

ଦେବ ପରିବାର ଏବେଳା ପୁଣି ଜୟତେଜରେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ
କର୍ମାଧ୍ୟ ନାହିଁ କଥାରେ ପରମା ଦେଖୁ ଚାହୁଁଦେଖୁ ।

କେବଳ ଅନେକ ଘାରରେ ବନ୍ଦିତ ପୁରୀ ହୋଇଥାଏ ମାତ୍ର ଯଦୁ ପାଇବା ପାଇବା ପାଇବା ।

ପରେତ ପାହାର ଲକ୍ଷଣ ମୟାରେ ଏହି ଦର୍ଶନ କରି
ପରି ପରିଚୟ କରିବାର କାର୍ଯ୍ୟର ସମେତ ପ୍ରତିମା ବାଟା ଦେଇ
ଥିଲେ । କର୍ମଶିଳାଦୂର ସମେ ଅଢ଼ିଲୁଙ୍କ, ଆହୁତି ଏବଂ ତଥା
କିମ୍ବା ପରମା ଦେଖା ସାହୁତକୁ । ମୋହନୀର ଧେନ୍ଦ୍ର
ଧ୍ୟାନ ପ୍ରଦେଶମାହେ ଅବଶ୍ୟକ ବାହାର କରିଥିଲେ ।

ଦିନ କରାଇଲା ପ୍ରାୟ ଛନ୍ତି ଦିନ ଶିଖେବେ ଦିନ କରାଇଲା
ଥିବା । ଏହାକିମ କରିବାର ସମ୍ଭାଷଣର ଜାଗ ଦିନ କରାଇଲା
କାହା ହେବ । ଏଥିଲେ ଏ ଉପରର କୁଳପତୀଙ୍କର ଅଧିକ
ପଦିନ୍ଦି ହେବାକୁ ପାଞ୍ଚମି ହେବାକୁ ପାଞ୍ଚମି ।

ଅହାଳଦର କୋଟିଯସ ଦେସ ମାମନରେ ପୁଣ୍ୟ ଯେଉଁ
ଦୂରକଥ ହାତ ଦେଖେଇଲାକ ମଧ୍ୟ ଦେଇଯାଇଲାକ ମାତ୍ରକୁଟିନ
ଦେଇଯାଇଲାକ ଏହାହେ ଦିଲା ଅଭ୍ୟାସକର ପରସ ଆଜ
ଅଛି । ବସନ୍ତମାହେ ଅହାଳଦ ଏକଦିନ ହାତକଟି
ଥିଲେ ।

ବୁଦ୍ଧବାଦୀ ମନ୍ଦିରରେ ଅଜନନ ସାମଗ୍ରୀର ପ୍ରକାଶ
ମନେରେ ସେଠା ଟାଙ୍କା ହଲ ମୁହଁରେ ଅବତା ଯୁଧବାକ
କଥ ବୁଝଇ ସବୁ ବହୁକ !

ଅସ୍ତ୍ରା କଟେଇ ମାତ୍ର ଏ ହିନ୍ଦେ ମଧ୍ୟାମ୍ଭାନ୍ଦ
ଲମ୍ବାର କେବଳ ଦିମାତାରୁ ଥାଣ୍ଠ କର ଅମାନ ୬
ଚାହାର ମାତ୍ର କର ବୁଝାଇଲା ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବେ ଏବଂ
ଏହାର ପରିବର୍ତ୍ତନ ଆବଶ୍ୟକ ।

ଶ୍ରୀମତୀ ପାତ୍ରାନୁଷ୍ଠାନିକ ଦକ୍ଷଳକ୍ଷେତ୍ରର ସେରେହିଏ
ଶ୍ରୀମତୀ ପାତ୍ରାନୁଷ୍ଠାନିକ ଦକ୍ଷଳକ୍ଷେତ୍ରର ସେରେହିଏ
ଶ୍ରୀମତୀ ପାତ୍ରାନୁଷ୍ଠାନିକ ଦକ୍ଷଳକ୍ଷେତ୍ରର ସେରେହିଏ
ଶ୍ରୀମତୀ ପାତ୍ରାନୁଷ୍ଠାନିକ ଦକ୍ଷଳକ୍ଷେତ୍ରର ସେରେହିଏ

ଅଳମନ୍ତର ଛାଇର କଣେ ଜମିବାର ଆପଣାର ସିକ
ଅପଣ ସନ୍ଦେହ କର ଶୁଣୁ କର ହାତି ଏକାଇଥିବା ।
ବୁଝୁଗ୍ରମ ଚାହୁଁ ।

ବ୍ୟକ୍ତମାନ ମହାବିଜ୍ଞାନର ଗ୍ରହିର ବାରୁ ମେହନ୍ତିରଙ୍କ
ପ୍ରକାଶପ୍ରତିକର୍ତ୍ତାଙ୍କର ସ୍ଵପ୍ନ ହୋମିର୍ଗାସ ଦିଲ୍ଲୀ ଶିଳ୍ପ
ମନ୍ଦିର ମାରଦିନ ପଞ୍ଚମ ମିଥାଗୋ ବଣ୍ଠରୁ ଘାନା କରି
ଥାଏ ।

ବୁଦ୍ଧର ପତ୍ର ଶତକ ପ୍ରେସ୍‌ରହାର ଜୀବନଚିତ୍ର
ଶତର୍ଥୀ, ଶ୍ରୀରାମା ପ୍ଲାନେଟ୍‌ର କୁର ଓ ସବୁଷ ସହି କୋଣ
ନାହିଁ ଅଗ୍ରେଜ୍ କରିବାର ବନ୍ଧୁ ହାତର !

ଦୟାରୀର କାନ୍ତିକାଳେ ପିଲାମ ପରାମ ହୋଇଥିଲ ଯେ
କିମ୍ବା ମିଳାଇଯାଇବା କାଣ୍ଡ କାର୍ତ୍ତର କମିଶନ କାହୁ
ଏହାକୁ ଦେବତା ଉତ୍ସାହ ପାଇବ କହିବାକୁ କିମ୍ବା
କାର୍ତ୍ତର ସୂର୍ଯ୍ୟକାଳେ କମିଶନ କାହୁ ଅବଶ୍ୟକ ।

ଦୋଷାଳୀରେ କୁଞ୍ଚ ମନେ ହୁଏଥାଏ ଯୋଗାଇଥାଏ ।
ତାର ପୁରୁଷମାନଙ୍କର ଏବଂ କୃତି ଶାରୀର ହୋଇଥିଲା ।
କିନ୍ତୁ କୃତି ବସୁନ୍ଧର ମନେ ନ ଯୋଗାଇ ବରିଣିଟେଣ ମନେ
ଯୋଗାଇଥାଏ କେଇ ଯନ୍ତ୍ରାର ଉତ୍ତରେ ବାହୁଦିଵ କୃତାଳୀ
ବାମରେ କ ୧୨୫ ମୀ. ଲେଗସାର ବାଜରେ ମାରସ ଦାର
ହଲେ । ଏବଂ ବିକର ମନେ ମିଟେନ ଥିବାର ରାତ୍ରି ପ୍ରମାଣ
ହେବାର ବନ୍ଦରପତି କାଳୀରୁ କ ୯ ମା ଲେଗସାର ଡଲି
ଦେଲେ ମାତ୍ର ଅନ୍ଧବିକଳମାନଙ୍କର ମନେ ମିଟେନ ଥିବାର
ପ୍ରମାଣ ବୋହିବାର ଅବଶେଷ ଦାର କ୍ଷମନୀୟ ହେଲା ।
କାଳିର ଜ୍ଞାନ ।

କେମ୍ବାଦାରେ ପୁଣି ମହାମାଘ ତେବେଳ ଜୟାତି
କରିବ ହୋଇଥିବାର ସଥିତ ମିଳନ । କିମ୍ବେ ଗୋଟିଏ
କାହାର ଏହି ମହାମାଘ ତେବେଳ କି ଧର ଶକ୍ତି ଦେଇଥିବା
କୁହାଯାଇଲେ ତୁମ୍ଭାର ସୁଧାର ହୋଇଥିବା ।

ପୁରୀ ଏହି ସାହାରାରେ ମହାମାସ ଦେଇବ ଦୂଷି ଦେଖା
ଦେଇଥିଲାର କଥାତି ମିଳିଲା ।

ପ୍ରତିହାରନ ସିଦ୍ଧିକ ପରିଷକଳାଙ୍କ ପରିଷକ ପରାମର୍ଶ
ପାଦବିଲେ ଗୋଟିଏ ନାମୀ ବୁଦ୍ଧିମତ୍ତର କାମମାତ୍ର ଥିବାରୁ
ମେ କରିବାକି ପାଇସଠାକୁ ଦିଲ୍ଲିର ହେବା କରିବ ଯାଇ
ବୁଦ୍ଧାର ସମ୍ମାନ ମିଳି ।

ଶ୍ରେଷ୍ଠମନଙ୍କ ଲୁଦୀର କରିବାରେ ମାତ୍ରିକ ଉପରେମ୍ବାର ହୋଇଥିଲା ଏହା ଓ ଗୋପର ମୂଳ୍ୟ ହେଉଥିବାର କିମ୍ବାକୁ କୁଣ୍ଡ କାହିଁ ।

ହାତରେ ହାତରେ ଶବ୍ଦର କରିଥାଏ ସିନା ସମୟରେ-
ଅଗ୍ରମ ପଣ୍ଡିତ ମୋହନ ମାତ୍ରଧାରୀ ଅପ୍ରକଳ୍ପରେ ଦେବମିଶ
ମାମରେ ସେଇଁ ମୋହବମା ଅଗର ହୋଇଥିବାର କର
ସ୍ଵାହାରେ ଧାତୁକଳାକୁ କଣାଇଥିବୁ ତାହାରେ ଆଶାମୀ
ମୁଣ୍ଡିଲର ଦରିଦ୍ରବାର ସଯାଦ ମିଳିଲା । କନ୍ଦକ ଶୈଖର
ଚୋଷ ହେଉ ଦେବାତ୍ ଏବୁ ପକ୍ଷକା ହେଉଥିବାର
କେବଳତି ସିବାନ କରିଅଛି ।

କେତେମାତ୍ରର ୧୫ ଦିନରେ ଅର୍ଥଶକ୍ତି ବିଲଗ ପାଇବାରୁ ପ୍ରକାଶ ମେ ଖୋଲାଇ ଏବେଳେ ପ୍ରାୟ ପଞ୍ଚ ଅନୁକୂଳ ହେଉଅଛି । ପ୍ରାୟର ଅଧିକ ଚିତ୍ତ ଅନେକ ଦିନରେ ଶବ୍ଦ କରି ଭାବରେ ମରା ପଢ଼ିଅବୁ ।

ଉତ୍ତର ପଞ୍ଚମୀଙ୍କ ହାଇକୋର୍ଡର ଏକ ଲୋକୁଙ୍କ
ଜୀବନ ଚୋବିଦିମା କିମ୍ବା ପାଇସିଗାର ସଂଖ୍ୟା ମିଳିଲା ।
ବଦାନାନନ୍ଦନ ମା କୁଣ୍ଡଳ ଦୂରରେ ମୋଟିଏ ପ୍ରାନରେ
ବହୁପରି ଉଚ୍ଛପ୍ତବାବ ଅଛି ସେ ଜଣେ ମୃତକୁଣ୍ଡଳ ଦୂର
ହୋଇ କେବେବେଳେ ମର୍ଦ୍ଦୁର କେବେବେଳେ ଆଶା
ପ୍ରୋକ୍ଷମ ମେନ୍ଦର ପ୍ରେସ୍-ଅର କାଟ ନିକଟରେ ଥାଏ ଏବଂ
ଯେବାକୁ ପେବାହେ ସାବଧାନୁ ଖାଦ୍ୟାବ । ଏବନିହି
ରାତ୍ରରେ ଆସି ନିକଟକଣ୍ଠି ଆନରେ ନାଚ ହେଲା
ଏବର ଦେଖିପାଇଥିଲା ବେଳରୁ ମାଟି ଜଳକରେ ଯୋଦି
ଯାଏବ ହେଉ ଭାବେ କାହାର କାହାର ବିନ୍ଦୁ ।

ବୁଦ୍ଧ ମନୀର କଥା ହୋଇ ଗାହାର ଉଦ୍‌ବିଗ୍ରହ ଅସିବାର
ଦେଖେ ସେ ଯମ୍ବ ଦେଖିଲୁ ଏତରେ ତାହାର ହାତରେ
ଯମ୍ବ ଠେଣ୍ଟାହାରା ତାହାର ଉଦ୍‌ବିଗ୍ରହ କୁରାୟ ତାହାରରେ
କୁଣ୍ଡ ମୁଣ୍ଡଗ୍ରହ ମିଳିଲେ । ଯାମକ୍ସ୍ୟମାହେ କହାଇ ପୁରୁ
ସମ୍ବ ପ୍ରସି ଦେଖିଲୁ କେହ ଶ୍ରୀମନ୍ ଲଜ୍ଜନ କାମକ ବନ୍ଦୁ
ମୟ ପଡ଼ିବ ଓ ଫାହୁ ସହି ଅଷ୍ଟାମାତ୍ର କୌଣସି କଲକ
କୁଣ୍ଡ ମୁଣ୍ଡଗ୍ରହ ମିଳିଲେ । ୫୩୫

ପାତ୍ର କରିଲା ଯାହାର କାହାରଙ୍କ ଭାବମୁଣ୍ଡା ତେ କେ
ପାତ୍ର କରିଲା କବି କଷାୟ ବଳା । କୌଣସି ପ୍ରେସର କରି
ନାହିଁ ଯାହାର କାହାରଙ୍କ କହିଲେ ମାନି କହ ଯାହେବ
କାହାରଙ୍କ ଅପାରାଧରେ ଯାହାରୀବଳ ହୃଦୟର ବାସ ବିଶ୍ଵ
ବିଶ୍ଵାସ କଲେ । ଅର୍ଥରେ ମାନ୍ଦରାଜର ମୂରିରାଜମାନେ
ମୁଣ୍ଡାୟ କହିଲା ବିବରକାହୁମାନ ଅର୍ଥରୁକୁଠ କରିଛନ୍ତି ।
ଅବଧି କରି ଆଖିମୁଣ୍ଡ ଦୂରମୁଣ୍ଡ କାଗାଢ଼ର ଝୋର କର
ପୂର୍ବ ପଦବିକାରେ ତାହାର ମୁଣ୍ଡିଷାକାନ ବଲେ । ପ୍ରଧାନ
ମୁଣ୍ଡର କାଶରେ ଛାତ୍ରର କରିଅଣ୍ଡି ଯେ ସେ ଏ କାମ-
କାମ ମନ୍ଦରେ ମନ୍ଦର ବଳଧଳେ ଅବାଳ ବରଣୀପ୍ର
ଦେବା ପର୍ଣ୍ଣକ ଅସାମିତି ବିଶ୍ଵ ରାଜବାର ଦ୍ଵା ବିଧାନ
କରିଥାଏ ।

ସାହିତ୍ୟ-ବିଦ୍ୟା ।

ଏହି ସକ୍ରିୟାଙ୍କଳନ ଲାଗୁରେ ଘରୀବାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କାଳିତାର
ପୂର୍ବର ଯଳ ଦେବେଳ ବର୍ଷର ପୂର୍ବର ମନ୍ଦିରରେ ମନ୍ଦିରର
ପ୍ରାୟ ସାଥ ଅଠମାସ ଦେବ ଉଚ୍ଚ ସ୍ଥଳର ପରିବାର ମାଟାର
କଳ ଦେବାନାହୁ ମାତ୍ର ନେତ୍ରର ଭେଦେଖି ଆହୁରୋକୁଣ୍ଡର
ନିଃ ବନ୍ଦ, ବିଶ୍ଵାସ ଅଳ୍ପକଳ ପ୍ରଦେଶ ପରିଦର୍ଶନ
କାର୍ଯ୍ୟ କରିବ ଅଛି ଘରୀବାଙ୍କ ପୂର୍ବର ଯୋଗନ୍ତା ଅବଶ୍ୟ
କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାଙ୍କ ଦେବକାରୀ ଦେବେଳ କାଳିତାର ପର-

ବେଳେ ଦୋଷ ପରାମରଶ ସାହାଯ୍ୟ ଦେବା କିମ୍ବା ଉପରେ
କଥାକୁ କଥାକୁ । ଗୀଯ କଥାକୁ ହେବ ଅଗ୍ରତ୍ତ କୁଳର
ଚାଙ୍ଗି ଏବଂ ମାନୁଷର ପରଶାରେ ଉଜ୍ଜ୍ଵାଳ ହାତ ଗାତ୍ର
ଦ୍ୱାରା ଲାହାର ସାହାଯ୍ୟ ଦେବା ନିଖାର ସାଥେ ହଣ୍ଡେ ।

କଳିକର ଅଧିକ୍ଷେପଣ କଲେ କର ମାନ୍ୟବର ମେହୁର୍ଦ୍ଧବ
ସାହେବ ଏହା ତା ଏହି କିମ୍ବା କିମ୍ବାର କୋଟିଶଙ୍କ ଏଠାରେ
ପ୍ରତି ଏକଶହୁ ହୁଏ ହେଲୁଛି କେବଳ ସବଜେଳ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ
କରି ଦିଲ ଗାନ୍ଧି ବନ୍ଦାରେ ଅବସ୍ଥାକ କଲେ ତା । ୨୫୩
୨୫ ଦିନରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ ଦେଖି ଚାପି କିମ୍ବା କାଳ
ଏ ଏ ଏହା ସମସ୍ତରେ କେବାଳ ବାଟେ ବନ୍ଧକ ପ୍ରକାଶ କଲେ
ସାହେବ ବାନ୍ଦାତୁରବର ପରିଗର୍ଭ ପ୍ରଳାପରେ ବନ୍ଦୋଷକରକ
ଥିକାର କଥା ହୁଅ ।

ବୁଦ୍ଧତତ୍ତ୍ଵ ମହାତ୍ମା କାନ୍ଦିକ ଉତ୍ସର୍ଗ ସହିତବଳକ ଅପେ-
ସର ଲୁଣେକ ମୋକ୍ଷାର ଏହି ବକ୍ତର ଜାଗି ବିଶ୍ୱବାର
ତଥା ଦୀପାର୍ଥ ବାଲେସ୍ଵର ବଚନକୁଟିର ସାହେବ ଜାହାର
ମୋକ୍ଷାର ଓ ରେବନ୍ଧର ଏକମାତ୍ର ଫାର୍ମିର ମୟଘେରୁ କହ
ମହାନାନ୍ଦ ହ୍ରାମୋଟ ଓ କେବଳର କୋର୍ତ୍ତି ଉପେକ୍ଷା
ପଠିଥାଏନ୍ତି । ମଧ୍ୟ ଦୃଶ୍ୟ ଅଛନ୍ତି ଏ କ୍ଷେତ୍ର ପା ଓ
ରେକଷ୍ଣର ଅଭିନନ୍ଦ ଏ ଏ ପା ଅନୁମାନେ ଉତ୍ସମୋକ୍ଷାରକ
ବର୍ତ୍ତବେ ମନ୍ତ୍ରକମ୍ବା ତତ୍ତ୍ଵାବଳୀ ବି ମା ଏ କୃତ୍ୟ ଉତ୍ସର୍ଗ
ନାହିଁ ରିପୋର୍ଟ କଲାବା ନିମ୍ନତ ଉତ୍ସର୍ଗ ମହିଳା ମାନୁଷୁକ୍ତର
ଅନେକ ଦେଇଥାଏନ୍ତି । ପ୍ରସ୍ତରରେ ଉତ୍ସ ପକ୍ଷକା ପଥ ସମ୍ମ
କ୍ଷେତ୍ର ମୋକ୍ଷାର ପଥରେ ଏହା ବଳକ ଅଛେ ।

ପ୍ରେରଣା

ପରିପ୍ରେକ୍ଷା ମତାଗତ କିମନ୍ତେ ଅମ୍ବେ-
ଲେ ଦାୟୀ ନୋହୁଁ ।

ଶ୍ରୀମତୀ ପାତ୍ନୀଙ୍କ ମହାଶୟଦୀ
ମହାଶୟଦୀ !

ମହୁର୍ଣ୍ଣିତ “ଶାକାର ଓ କିରୁକାର ରତ୍ନ ବିଗ୍ରହ”
ନାମକ ସ୍ଵପ୍ନକ ବାମଶ୍ରାଦ୍ଧତ ଶ୍ରାଳ ଜ୍ଞାଯନ୍ତ୍ର ସଜ୍ଜ
ଶୂର ସ୍ତରଳ ଦେବ ବାହାଦୁର, ଲେ, ସ୍ତ୍ରୀ,
ଆଜ; ତା; ମହୋଦୟ ଓ ଲାକ୍ଷ ଉପପୁରୁଷ
ସ୍ତର ସୁବର୍ଣ୍ଣକ ଶାଳ ଜ୍ଞାଯନ୍ତ୍ର କୁମର ସତିଦାଳନ
ଦେବ ବାହାଦୁରଙ୍କୁ ଉପହାର ପ୍ରତାନ ବରାହମନ୍ତର
ଆମ୍ବେ କୃତଙ୍କ ହୃଦୟରେ ଶୀକାର କରୁଥିଲୁ
କ ପ୍ରଶଂସିତ ଶାଳ ବାହାଦୁର ଉତ୍ତର ସ୍ଵପ୍ନକରୁ
ଅ ୧୦ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରଦ୍ଧା କରିଥିଲୁଛି ଏବଂ ଜ୍ଞାଯନ୍ତ୍ର ସୁକ-
ରାଜ ମହୋଦୟ ଦୁରୁକ୍ତିନ ବ୍ୟୟ ସାହୟ୍ୟ
କିମ୍ବେ ଟ ୩୦୫୯ ଦାନ କର ଆମ୍ବଙ୍କୁ ବିଶେଷ
ଉତ୍ସାହିତ କରୁଥିଲାନ୍ତି। ତରୁ ସଜ୍ଜାବାହାଦୁର
ଓ ସୁବର୍ଣ୍ଣକ ମହୋଦୟଙ୍କ ବଦ୍ୟାନୁସ୍ଵର ଓ
ସ୍ଵଧର୍ମନୁସାର ସବାଥା ପ୍ରଶଂସନ୍ତ୍ଵାଯୁ ଅଟେ ।
ଯେଉଁ ପ୍ରଦେଶରେ ଏପରି କିମ୍ବେଥାରୁ ସଜ୍ଜ

ତେ ସୁରଗଜ ବିଦ୍ୟମାନ ଅଛନ୍ତି ସେ ଦେଶର
ସାହିତ୍ୟକରଣ ବିଶେଷ ଅଳ୍ପ କରୁଥାଇ
ପାରେ । ବିଶେଷ କରୁଁ ଏ ଦେଶର ଅନ୍ୟାନ୍ୟା
ମନ୍ତ୍ରୀ ଓ ଲୋକପାତ୍ରମାନେ ଏହି ସାଧୁ ଦୂଷ୍ଟାନ୍ତ
ଅନୁସରଣ କରି ସାହିତ୍ୟକରଣ ବିଷୟରେ ଯହୁ-
ଶୀଳ ହେବେ ।

କଟ୍ଟିବା କଟ୍ଟିବାଦିକ
ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଆ ସଂଗ୍ରହମୋଳ ପିଂକ

ମହାଶ୍ରୀ ୧

ଶୋଣାଏ ଶିଳବାର ଦିନ ପ୍ରାଚୀକାଳରେ
ଏ ନଗରରେ ଏହି ଶୋକବସ୍ଥାର ପ୍ରଭୟରକ
ହେଉ ଯେ, ଏଠାକାର ଲଜ୍ଜାଦୂଳଙ୍ଗ ଥିଲୁଣା
ସର୍ବତ୍ର ଶ୍ରୀମତ୍ତ କାର ଅଧିନାସତମ୍ଭୁ ଦୋଷ ଆରି
ନାହାନ୍ତି । ମାସାବଧିକାଳ ରୋଗସହିତ କୋନ
କରି ଯେ ଶ୍ରୀମତ୍ତ ବର୍ଷ ବୟାହନକାଳରେ
ସନ୍ଦିଧାରିକଙ୍କୁ ରୋଗରେ (Gyphoyd)
ପ୍ରାଣ ଡାର କଲେ । ମୁଲୁସମୟରେ ଭାବାବ
ଜଳନ, ଶ୍ରୀମତ୍ତ, ଛାନ୍ତି ଓ ପରିବାର ପ୍ରଭାବ
ସମସ୍ତେ ଭାବ କଲାଟରେ ବିଦ୍ୟମାଳ ଥିଲେ ।
ଶିଶୁର ଭାଙ୍ଗ ଥିଲାର ସଦ୍ଵୟତ ଓ ଶୋକମୁଦ୍ରା
ପରିବାରକର୍ଗ ଓ ବନ୍ଧୁବର୍ଣ୍ଣଙ୍କ ମନରେ ଶାନ୍ତି
ଦିଖାଇ କରନ୍ତି ।

୩ ଅଦିନାଗତରୁ ଘୋଷ ସନ ୧୯୯୪
ଶହାରେ ଏଠାକାର ମେତିବେଳ ପୁଲକୁ
ଆପକଥିବରେ ନିୟମିତ ଦୋଷ ଅଗରନ
ଦେଇଥିଲେ । ଜେକେବେଳ ହରି ଟଳ ଓ ମେତି-
ବେଳ ପୁଲକୁ ପ୍ରତିମାନଙ୍କ କରୁକରୁଶାଖକ
କଲୁରେ ସେ ସବୁଦା ଉଦ୍‌ଘୋଗୀ ଥିଲେ ।
ଶହାର ଅଧ୍ୟାପନା ପ୍ରକାଶି ଅଜ୍ଞାନର ଥିଲା -
ଅଛି ଅଗ୍ରକଥାରେ ସେ ଚିତ୍ରାବ୍ଦିବ୍ୟାଧ ଦୁରୁଦ୍ଧ
କରିମାନ ଗ୍ରାହମାନଙ୍କୁ ଏପରି ବସନ୍ତରେ
ହୁଣାର ଦେଉଥିଲେ ଯେ, ସେମାନେ ତାହା
ଅନାୟାସରେ ହୃଦୟଜଳମ କରି ମୁକୁକରିବେ
ଶହାର ଅଧ୍ୟାପନା ଶାନ୍ତିର ପ୍ରଶଂସା କରୁଥିଲେ ଓ
ଅବଧି କରୁଥିଲୁଣ୍ଟ । ବାଟଳର ଘେରା
ପଦବର୍ଦ୍ଧନ କାଳରେ ସେ ଛାତ୍ରମାନଙ୍କୁ ସଙ୍ଗରେ
ଦେଇ ଫିବିଧ ବୈଗନିକ ହିନ୍ଦା ଦେବାନ
ଅମେରିକାରେ ଦେଖିଥିବୁ । ନଗରର ଅନେକ
ଦ୍ୱାରା ତାହାର ପଦବ୍ୟା ନିପୁଣତାର ପଦ
ତ୍ୟାଗ କାହାର ଅଚ୍ଛା ହୋଇଥିଲେ
ଦୁଃଖର କଷ୍ଟୀ, ତାହାର କର୍ମଶୈଳୀରୁ ଶା
ସିଦ୍ଧାର ପଢ଼ିଲା ।

୩ ଅବିଜ୍ଞାନରମ୍ଭ ଯୋଗକ ଅଳାକ ହିୟେ-
ମରେ ଏ କଗର ଜଣେ ବନ୍ଦଦଶୀ ଉଦ୍‌ଦେଶ
ଏହି ବିଜ୍ଞାନ ମେତ୍ରିକେ ଥିଲୁ ଜଣେ ଉତ୍ସମ୍ଭା
ଆସିଥିଲ ବସାଇ ଥିଲା । ତାହାର ପଦରେ ଜଣେ
ଯୋଗ୍ୟ ବିଜ୍ଞାନ କ୍ଷେତ୍ର ବେଶିଲେ ବନ୍ଦୟେ
ସାରୀ ହେବେ ।

ମହାରାୟ ।

କିମ୍ବେତୁ ବନ୍ଦପ୍ରେ ଧାର୍ତ୍ତରୁ ଅଧିକ
ଜଗଦି ଖାତ ପଡ଼ିବାର ଏକ ପାର୍ଶ୍ଵରେ ସ୍ଥାନ
ପ୍ରଦାନ କର ନିଷ୍ଠତ କରିବେ ।

“୬୦ମ ଜୀବ” “୬୪ମ ପରିବାର” ହିତେ
ବିଶ୍ଵରେ ସାନଙ୍ଗେମୟେ ଜୀବାସୀ “ଗ୍ରାମୋକାଳେ
ସର୍ବସୁହତ ଶମୀ,” “ସମ୍ଲୟର ହିତେଜିଗୀ”
ଶାର୍ଷକ ଖ୍ୟାତ ସ୍ଵାର୍ଗ ପ୍ରବନ୍ଧ ପ୍ରକାଶ ଦର
ଅଛନ୍ତି, ଲେଖକ ନନ୍ଦାପ୍ରସ୍ଥ ପ୍ରବନ୍ଧ ଲେଖିବା
ଚେତ୍ତାରେ ଶ୍ଵରାକୁ ଧଳ୍ୟକାନ୍ଦର ପାଇ ଅଛନ୍ତି
ସତ୍ୟ, ବିନ୍ଦୁ ଏପର ପ୍ରବନ୍ଧରେ ଲେଖକ ଓ
ପଢ଼ିବାର ପ୍ରଶଂସା ହେବ ଏହା ଦ୍ରୁମ ମାତ୍ର,
ଲେଖକ ଶ୍ଵରାର କରୁଥିଲୁଣ୍ଡି, ମୁଁ “ଜଣେ
ନଗର୍ୟ ଲେଖକ ଓ ସମାଦରସରେ ପ୍ରବନ୍ଧ
ଲେଖିବା ଏହା ମୋହର ସ୍ଥିତି କିମ୍ବା” ବେଳେ
ଆହାର ପ୍ରବନ୍ଧରେ ଜାକାହିଁ ଦୋଷ ପରିଜନିତ
ହେଲେ ସନ୍ଧା ସେ ଶମାଯାଇ ।

ଦେଖିଲ ମହାଶୟ ସମାବନ୍ଧି ସମାଲୋଚନାରେ ଅଗ୍ରତର ହୋଇ ଥିବେ ଆଖି କହୁଥିଲା
ବାବୁ ଭାଙ୍ଗି ବିଷୟରେ ସେ କେତେମହି ଜ୍ଞାନ
ପାଇ ନୁହନ୍ତି, କେଣୁ ସେଥିର ସମାଲୋଚନା
ସମ୍ବଲ ସହାରେ କରିବା ।

ପାଠକେ ! ସୁବେହକ ମହାଶୟ କହ ଅଛି
“ଶାପ୍ରାହିକ ପତ୍ରକା ମନ୍ଦରେ ସମଲ୍ପିତ ହାତେ
ଦୀର୍ଘ ସର୍ବାକୃଷ୍ଣ ଓ ସର୍ବାକୃତାନ୍ତ ପର୍ବତ” ତମ୍ଭେ
ସେ କେଉଁ ଶାକରେ ଏହି ମାମାଧାରେ ଉପ
ଲାଜ ହୋଇଥାଏନ୍ତି ଲାଜା କହି କହ ମାହାତ୍ମ୍ୟ
ଭୋଗସି ବିଷୟର ମାମାଧା କରିବା ପୂର୍ବ
କହିର ସମ୍ମଳ ଅଲୋଚନା ଲାଭବା ଉପର
ମାତ୍ର ତାହା କିନ୍ତୁ କାହାକୁ ଏକଙ୍କ ମାତ୍ର କହ ଅଛି
ଯେ “ଏହାର ମୁଖରେ ମଜାକାତକଣ ବୁଝ
ଦେବନାମାନ୍ତରରେ ସେହି ଶୋଭଦୟ ଅଛି
ହୋଇଛି * * * * * *

ବିସ୍ୱମୀଳାନ ଆଂଶକ ଚାପେ ପ୍ରକାଶକ ହୋଇ
ଆଏ ” ଲେଖକ ମହାଶୟ ଅବଲକ ହୋଇ
ନାହାନ୍ତି ଏ ଯେଉଁ ପଢ଼ିବା ଯେଉଁ ଉଦ୍‌ଦେଶରେ
ବାହାର ଥାଏ ସେହି ପଢ଼ିବାର ପ୍ରବେଦକ
ଫର୍ମାବାରେ ସେହିଁ ବିସ୍ୱମୀଳାନ ଆଂଶକ ଚାପେ
ପ୍ରବାଣିତ କବ୍ୟାବ୍ୟ, ହୀୟ ! କି ଦୁଃଖର କଷ୍ଟ,
ଲେଖକ ମହାଶୟ ଏହି ଅକ୍ଷ ସାମାଜିକ ଜୀବି
ଧର୍ମ ସମ୍ବନ୍ଧବିଷୟ କା ସମ୍ବଲିତକାରେ ଅଗ୍ରମ୍ଭ
ହୋଇଥିଲା । ଲେଖକ ମହାଶୟ ପ୍ରବନ୍ଧର
ଅକ୍ଷ ଏକ ପ୍ରାନ୍ତରେ ବାମଶ୍ରାନ୍ତପୁର୍ବକ “ ଉତ୍ତଳର
ଏକମାତି ସାହିତ୍ୟହୋକାରକ, ” ବୋଲି
ବିହିଅଛି, ସମସ୍ତେ ଶୀଳାର କରନ୍ତେ ଯେ
କବିକୁଳ ନୃତ୍ୟରେ ଓ ଉତ୍ତଳର ଅଳିନ ଉତ୍ତଳ
ବିନାଶକ ଅତିକ୍ଷେପ ଗୌରବରତି ଉପେକ୍ଷାକୁଳ
ଅନୁକ୍ରମ ସମ୍ବାଦକର୍ତ୍ତା ଉତ୍ତଳର ସାହିତ୍ୟ ଲାଗି
ଏହି ସାହିତ୍ୟରହ ସଂକଳନ ପରିବାନ୍ତର
ସମୟେ ଯେ ବିଜୁଲିକୁ ସବ ପ୍ରକାର ବାହାର
କରୁଥିଲେ ସେ କି ଉତ୍ତଳର ସାହିତ୍ୟ ପରେ
କାରିତ ହୋଇ ଯାଉବେ ?

ଲେଖକ ମହାପ୍ରୟ ଅତି ଏକ ସ୍ଥାନରେ
କହାଯାଇଛନ୍ତି ଯେ “ଯେତେ ସ୍ଥାନରେ ହାବେଷଣ
ପରାପରା କର ନାହିଁ ସେହି ଦେଶର କବତ୍ତି
ସାହିତ୍ୟରେ କାହିଁ,” ପାଠକେ ! ସୁରୋହତ
ମହାରାଜୁଙ୍କ ପ୍ରଦତ୍ତ ପରି ପ୍ରବନ୍ଧମାଳା ହାତେଷ
ଶୀତୁ ପାଠ କର ସାକ୍ଷ୍ଵଦକ ଉତ୍ତଳବାସୀମାଳେ
ସାହିତ୍ୟରେ ଲକ୍ଷ୍ୟକାରୀ ଧର ?

“ହୁବେଶୀ,” ପୁରୁଷଙ୍କ ମହାଶୟ ବହିଲ
ଦୂର “ସବୋଜୁଣ୍ଡ ଓ ସବୀଗୁଣ୍ଡ” କହେଲେ
ସବା ଡେଣାରେ କେତେବୁଦ୍ଧ ଅକଳାଦୁ
ହୋଇ ଥିଲ କୁନ୍ତୁ “ଧନ କଳ,” “କୁଣ୍ଡ
ମର୍ଦ୍ଦୀ” ବେ ସା ହୁବେଶୀ ଦେଖିବା “ମଲ”
କି ପ୍ରଦବ ଓ ବର୍ଣ୍ଣମାଳା ସମାଜରେ ପ୍ରଦବ ପଢ଼
ପ୍ରଦବକମାର ପ୍ରକାଶ କର ସମ୍ମାଦବ ମହାଶୟ
ହୁବେଶୀକୁ ଅଳଦବଶୀୟ କରୁଣାଚନ୍ଦ୍ର
ମାଠରେ ! ଘରଶେଷରେ ହୁବେଶୀ ସଞ୍ଚାର
କର ଦିନ ଛିଲାରା କର ମୋହର ପ୍ରଦବ ଦେଇ
ପରିଦିନ ହୁବେଶୀ ସଞ୍ଚାରବ ମହାଶୟ
ଆପର କି ଉଦ୍‌ଦେଶରେ ଏହ ଅସଥା ଆମୁପୁଣ୍ଡରୀ
ସମ୍ମ ପ୍ରଦବ ପ୍ରକାଶ କର ଆପଣଙ୍କ ପକିକାଳ
ଏବୁଣ୍ଡା ଅସବ୍ୟୁ କରିଥିବ ? ଏହର ପରି
ଜିବେ ଆପଣଙ୍କ ପଦିବା “ସବୋଜୁଣ୍ଡ ଓ ସବୀ
ଗୁଣ୍ଡ” ହୋଇଯାଉବା କି ? ଏହ ଶୁଣ ଆପଣ
ଏବା ମନର ଯେବେ ଗୁଣ ଦୁଃଖୁଳ ହେବ

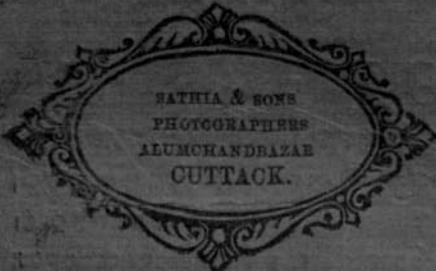
ଥୁବଳୀନା ।

ଆଜିହାନ୍ତି ଯେବେ ସୁଅଜବରୁ ବାହାର ଥିଲା ଚନ୍ଦ୍ରରେ ଏମନ୍ତ ବହି ଦେଖାଯାଇ ନାହିଁ ଏହା ସମୋତ୍ତମ୍ଭ ବୋଲେ ଅଭୁତାନ୍ତି ଦେବ କାହିଁ ୧୦୧ ମୁଣ୍ଡରେ ଥୁବୁ କହିଥାରୁ ଥୁବଳୀନ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣରେ ନାନାଧିଧ ସୁଅଜା ସ୍ଵଭାବରେ ବିଶେଷ ଘଟିଲେ ଧୃତି, ପାଠକେ ଥରେ ଧାତ କଲେ ଏଥିର ମର୍ମଜୀବିଧାରିବେ ବିଶେଷ ଲେଖିବା ବାହୁଦ୍ୟ ।

କଟକପ୍ରିୟଙ୍କ ବଞ୍ଚାନଙ୍କ ସମ୍ବାଲପୁରେ ବିକ୍ଷେପ ଦେବିଥିଲୁ ଏଥର ମୂଲ୍ୟ ୩୦ ।
ମୋପଥର ଗ୍ରାହକଙ୍କ ମୁଲ୍ୟରେ ୨୦ ୨୨
ତାକମାହାଧୂର ପଢ଼ିବ ।

କାମଳଟିବେଦ ।

ନାମାଙ୍କିତ ରବର ମୋହର ।
ନନ୍ଦି ନନ୍ଦି ପ୍ରକାର ଥିଲେହେ କେବଳ
ଗୋଟିଏ ଧାରେ କଥାମଜନ ।

ରଙ୍ଗଲ, ବଜାଳା ଓ ତେଜ୍ଵା ଅପରରେ
ଛାବଜଳ ଅଫେରି ମତେ ସୁଲକ ମୂଲ୍ୟରେ
ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇ ହେଲୁପ୍ରେବଲ ତାକ ଯୋଗେ
ପଠାଇ ଦେଖିବ । ଯେ ଯେହି ଭାଷାରେ ନେବାକୁ
ରହା କରିବେ ଧୃତି ଲେଖି ପଠାଇବେ । ପରି-
ମାର ସଂଗେ ଗୋଟିଏ କୋ ଅଗ୍ରିମ ପଠାଇ-
ବାଇ ହେବ । ବାଜା ଯଦି କିନ୍ତୁ ଝର୍ଣ୍ଣ ଅଧିକ
ଲବିବ ତେବେ ମୋହର ପ୍ରସି ସମୟରେ ତାକ-
ମାଲ୍ଲ ନିବଟରେ ଦେଇ ପାଇସଲ ଗ୍ରହଣ କରି-
ଦେ— ଥିଥାନୀଠାରୁ ଏକବଳା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଅବ୍ୟବର ମୋହରର ମୂଲ୍ୟ ୮ ୯ କାହିଁକୁ
ଯେବେ ବନ ଦେବ ମୂଲ୍ୟ କିମେ ଦେଖି
ଦେବ । କାଳୀ ଓ ଗରାର ମୂଲ୍ୟ ୮ ୦ ୨ ରେ
ଲିଖିପେବଲ ହର୍ତ୍ତ ମୁହଁ ।

ବିପୁର କାଢି ବା ଦୂରପରିଷାର ଝୁମ୍ବ ନ
ପଠାଇଲେ ଗୋଟିଏ ଉଭୟ ବନ୍ଦ ଯବ କାହିଁ ।
କଟକ ପ୍ରିୟଙ୍କାରୀ ଅପିର ତରାବାଜାର
ଦୈବାକୁ ଯଥ ଲେଖିଲେ ପାର ।

ଶ୍ରୀ ରାମାରଥୀ ସାଂତ୍ଯ

ବନାରଥ ମାର ।

ବନାରଥରେ ଆମର ଗୋଟିଏ ବାଣେପି
ଚାଟି ଥିଲା । ଉଚିତ ମୂଲ୍ୟରେ ସରସାଧାର-
ଣ୍ଟ ବନାରଥୀ ମାର ଯୋଗାଇବା ଆମର ବାର୍ଯ୍ୟ
ଅମ୍ବେ ଭାବର ନାନାପ୍ରାକବାସୀ ଶକ୍ତା, ଜମେ
ଦାରମାଳକୁ ବିଦ୍ୟୁତ୍ତବରେ ବନ୍ଦବାଳ ମାର
ଯୋଗାଇ ଅନୁଅଛୁ । ଅମ୍ବ ସହି ବାରବାର
କଲେ କେହି କୌଣସି ତୁଳାରେ ପ୍ରକାଳର
ଦେବାର ବିକୁଳାତ୍ମ ଅଶ୍ଵବା କାହିଁ । ବାମଣ୍ୟ,
ବେଦ୍ୟର, ପାତନା, ଅଠମାଇ, ସ୍ଵପୁରା,
ପତେଲବଳା ପ୍ରକାଳ ସମ୍ବର ମହାବଳ
ବାହାରୁଭାନକ ନିକଟରେ ତରୁ ବନ୍ଦ ଅମର
କଥା ପ୍ରକୃତ ଶ୍ଵବାର ଜଣା ପଢ଼ିବ ସାହାରର
ସେ କିନ୍ତୁ ପ୍ରବୃତ୍ତ ଅବଶ୍ୟକ ହେବ କେଉଁ ପଠା-
ଇଲେ ଅବଳମ୍ବନ ହେଲେଥେବଳ ପାର୍ଶ୍ଵରେ
ପଠାଇ ଦୟା ଯିବ । ମାର ମନୋମାତ କହେବେ
ବା ମୂଲ୍ୟ ଅଧିକ ଦେଖି ଦେବେ ଅନ୍ୟ ମାର
ବଦଳାଇ ଦିଅ ଯିବ ବା ଟଳା ଯେହ ଦିଅ ଯିବ
କିନ୍ତୁ ମାଲର ମାସୁର ଗ୍ରାହକଙ୍କ ଦେବାକୁ ପଢ଼ିବ ।

ଆମର ବାଣିଜ୍ୟ କୋଟିରେ କିନ୍ତୁଲଭିତ
ପରାର୍ଥମାଳ ବିକ୍ଷେପ ସବାରେ ସମ୍ବର
ଆବାର ଥାବାର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଶକ୍ତା, ଧୋତ
ବଦଳ, ଟୋପି, କୋଟି, ମେଳା, କିଂଜାପ
ବାଣ୍ୟ, ସଙ୍ଗୀ ଦୋପଟା ମନ୍ଦିଲ, ଶିରରେ ବାଜ
ବାର ଫୋଟା, ବୁମାଲ, ସାଲ ଏବଂ ନାନା ପ୍ରକାର
ବନ୍ଦାର ଖରିତ ଅଗ୍ରମ୍ଭ ପ୍ରକାର ।

ଏହା ଭାଡା ସୁଲକ ପୁଣ୍ୟ ବାସନ, ସୁନା,
ରୂପାର ଲେଖିତ ରସ ଦାନାର ଦାନା ପ୍ରକାଳ
ପରାର୍ଥ କରୁଥ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଦୟାର ବରର
ଦେଇ । କରନ ଦେବାବେଳେ କିନ୍ତୁଲଭିତ
ମୂଲ୍ୟ କରୁଥିଲୁ ଅଗ୍ରମ୍ଭ ଦେବାର କିନ୍ତୁ
ଦେବ ଦେବାକୁ କରୁଥାର ଅବଶ୍ୟକ । କିନ୍ତୁଲଭିତ
ପରାର୍ଥ କରୁଥାର ଶକ୍ତାରୁ କରୁ ତେବେ କିନ୍ତୁଲଭିତ
ପରାର୍ଥ କରୁଥାର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଶକ୍ତାରୁ ।

ତାବରରେ ପଥ ପଠାଇ ପରାର୍ଥ ମରାଇ
ଲେ ମାର କେହି ଠିକାବେ ୧ ରୁପ୍ରସ୍ତୁତ
(ଅର୍ଥାତ୍ କ୍ରାନ୍ତରେ ୧ ହେଲାବେ) ପଠାଇ-
ବାରୁ ଦେବ ଦେବିକା ଅବଶ୍ୟକ । କିନ୍ତୁଲଭିତ
ଦିଅ କରୁଥାର ଶକ୍ତାରୁ କରୁ ପଥିବୁ
କରୁଥାର ଶକ୍ତାରୁ (ବନ୍ଦବାଜାର) କରୁ ପଥିବୁ
ପଥର ଲାପାଣା (ବନ୍ଦବାଜାର) କରୁ ପଥିବୁ
ଆମର ନାମ ଓ ଠିକାବେ ହୁନ୍ତିବ ନ ରଙ୍ଗଲାଗରେ

ଦେଶିଲେ ଶୀଘ୍ର ଅଥବା ନିଷ୍ପତ୍ତରେ ଆମର
ବସ୍ତୁଗତ ହେବ ।

ଶ୍ରୀ ପାନ୍ଦୁମାଳ ବ୍ରେକାନାନ୍ଦ

କିନ୍ତୁଲଭିତ ପାଠକ ବନ୍ଦବାଜାର ହେବ

କିନ୍ତୁଲଭିତ ମୂଲ୍ୟ ୩ ୧୧

ଗ୍ରାହକର ବରିବତା ଶରରେ ଏଠାରେ
ପାର ଯାଇବେ ଏହାକାଢା ନାନାପ୍ରାକବାସୀ ତୁମାର
ଅଧି ବୋକାଳରେ ବିକ୍ଷିପାଇଁ ମହିତ୍ୟ ଥିଲୁ ।
ସାହାର ଯେ ପ୍ରକାର ପ୍ରସ୍ତୁତ କରୁଥିଲୁ ସେ ଆମ
ଦୋକାଳରେ ତରୁ ବଳେ ସମ୍ବର ବିଷ୍ଟ ବାହୁ
ପାରିବେ ମୋପଥର ଗ୍ରାହକ ଉତ୍ତାବଳେ କେଟା-
ଲୁଗ ପାଇ ପାରିବେ ।

ଗୋଟିଏବଜାର । ସେଇ ଅବଦୁଲଅଜନ
ବଳକ । ତୋତ ମେହର ଓଜୁମେହର

ବନ୍ଦବାଜାର ଦିଅପକ ଲୁହାଇବାର ଏବଂ
କିନ୍ତୁଲଭିତ ରସ ଧାର୍ମିକ କୋଇଅଛି, ମଧ୍ୟ—
ପ୍ରଥମମାର ସବାରେ

ବାନ୍ଦାରିକ

ଅଧିକୁମ୍ବି

କରୁ ଏବଂ ସମ୍ବର

ଲାଜ କୋଟିଏବେଳୁପାଇସନ୍ଦର କୁଦୁରୁପାଇସନ୍ଦର
କରୁବ ଏବଂ ୧୦୦ କୁ ଅନ୍ତର ଦେବ ପାଇସନ୍ଦର

କୁରୁପାଇସନ୍ଦର ଏବଂ କୁରୁପାଇସନ୍ଦର
ଏବଂ କୁରୁପାଇସନ୍ଦର ଏବଂ କୁରୁପାଇସନ୍ଦର
ଏବଂ କୁରୁପାଇସନ୍ଦର ଏବଂ କୁରୁପାଇସନ୍ଦର

କୋଇଅନ୍ତର

ବିଜୁଲିକର ମରା ଉତ୍ତାବଳେ କୁଦୁରୁପାଇସନ୍ଦର
କରୁ ଦେବ ।

ଏହି କିନ୍ତୁଲଭିତର ସହି ବରିବତାର ଏହି
ଦେଶିଲେ ପାର ଯବାକୁ ମୁହଁ ୬ ରୁପ୍ରସ୍ତୁତ

ସାଧ୍ୟାହିବ ସମ୍ପଦପତ୍ରିକା ।

ପାତା ୮

ଏହି କାହିଁ ସମ୍ପଦର ପତ୍ର ଏହି ମୁଦ୍ରା ଦେଖିବାକୁ ଉପରେ ଥିଲା

୧୦୨ ଲେଖ

ଅବ୍ୟାମ

1

ଏହିଜଳ ଓଡ଼ିଆ ରେଇ-ଦଳର ସଂଖ୍ୟା
ତ ୧୦୦ ଶରୀ ପଣ୍ଡା ନୁହେ ସାହାଯ୍ୟଗଠାରେ
ବସା ବସି କଲାକାରୀ ଓ ଚାହିଁର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସ୍ଥଳ
ମାନଙ୍କରେ ଥାମନ୍ତି ରେସା ବରୁଷଙ୍କରେ । ପୁଲାଷ
ସକାଳ ପାଇ ଅନୁଦିନ ତେବେ ଦେମାନ୍ତକୁ ଧରି
ଭାବୁ ଦେବାରେ ପ୍ରେସାଟେ ମୃଦୁତ୍ତୁ ସରକ୍କର କୋମ
ପଳାୟନ କଲେ । କେବଳ ଜଗନ୍ନାଥ ଶୈଳୀ
ପତ୍ର ପଢିବାରେ ବନ୍ଦିରରେ ବନ୍ଦିବର୍ଷ କଟିଲା
ଶ୍ରୀମନ୍ ସହିତ କାରବାସ ଦଶ ଘାଇଅଛି ଏହି
ମାଲାବିମାନଙ୍କ ଉପରେ ଦ୍ୱାରା କାରା
ହୋଇଅଛି । ଭଲାରେ ଓଡ଼ିଆ ଗେବ !

ଅର୍ଥାତ ଶାହେବ ଅନେକ ପ୍ରଦାର
କାହାରୁ ଘରୀଘର କରିଥାଏଲି । ଶାହାଙ୍କର
ନୂତନ ଅବସ୍ଥାର ମୟରେ ଗୋଟିଏ ଏହି
କି ଅଧିକାର କଳାଙ୍କର ପ୍ରଦୂତରେ ଏହି
ପ୍ରଦାର କୁରନାଇନ ବୀର ଜନିତ ଅଛେ ।
ସେ କୁଣ୍ଡାଳୀ ସେ କୁରନାଇନହାସ ସେହି
ମେଗ ଦସ୍ତକ କରୁଥିଲା । କରଇ ପ୍ରଦିକାର
କିମ୍ବାରେ କବି ଦୁଦେଖର ପ୍ରାୟ ପ୍ରତି ଗାମରେ
ଏକ ପରିଷ୍ଠା କୁରନାଇକ ମୁହିସା ବକ୍ଷୟ
ଦେଇଥିଲା । ଫେରେ କୁରନାଇନର କର ଜାତ

ହେବାର ସତ୍ୟ କୁଏ ତେବେ ଅମୂଳନର
ଅଛ ଭାବ ନାହିଁ ।

ବନ୍ଦେଶ୍ୱରେ କାହିଁ ହିନ୍ଦେଲା ଗୋଟିଏ ନୁହିଲା
ତ୍ୟଥିଷୟ ଆରମ୍ଭ ହେଉଥିଲା । ଦୂରରୁ କହୁଣି
ପ୍ରସ୍ତର କରି ବିଦେଶରୁ ପଠାଇବା ପାଠକମାନେ
ଶୁଣି ଅନନ୍ତର ଦେବେ ଯେ ଲଙ୍ଘଦ୍ୱାପ, ରଙ୍ଗନ,
ଚନ୍ଦ, ଏତଜି ଅଧିକାର ଦୂର ଉପକୁଳ
ଏବଂ ପାରଷ୍ୟରେ ଏହି ଲହୁଶିର ଅନେକ
ଗ୍ରାହକ ଏବଂ ରଫତାଳ ପ୍ରକରଣ ଦୂର
ଅଛି ଏବଂ ରକ୍ଷସୀଯ ଲହୁଶିର ଅମଦାନ
ଜଣା ପଢ଼ଅଛି । କିଲାର ଲହୁଶିର ଗାଇ ଦୂରରୁ
ମାତ୍ର ଭାବର ଲହୁଶିର ମହିଷ ଦୂରରୁ ପ୍ରସ୍ତର
ଦୂରରୁ ଏବଂ ଶେଷ ଲହୁଶିର ଦୂର ଅଧିକ ଲହୁଶିର
ପ୍ରେଦ ହେବାରୁ ଭାବର ସଙ୍ଗେ ରକ୍ଷସୀଯ
ପରିଯୋଜିତା କରି ପାରୁ ନାହିଁ ।

“ବେଳେ ସି କିଂରାହିଙ୍କ କନ୍ଧାଜା” କଲିକଳ,
ନିକଟରେ ଯେଉଁ ଲୁଗାଦୁଣ୍ଡା କଳ ବସାଇ କାର୍ଯ୍ୟ
ଚଲାଇ କି ପାଇ ଶତଦିଲେ ଏହି ଆରମ୍ଭମରେ
କନ୍ଧାଜା ଘର୍ଜି ଯାଇ କଳ ଭାବ ନିଲାମରେ
ଆସିଲ ଅହିଦିବାର ଥର୍ମାକରେ ଏପର୍ଦ୍ଦିନ୍ତ କିମ୍ବା

ହୋଇ ପାର ନାହିଁ । କିମ୍ବା ସର୍ବଜୀବି କିମ୍ବା
ଚଲାଇବାର ପ୍ରାର୍ଥନା ହେବାରୁ କରିବୋର୍କ
କାହା ମନ୍ତ୍ରରୁ ବର୍ତ୍ତନ୍ତରେ । କିମ୍ବା ଦୂଃଖର
ବିଷୟ ସେ ଗୁଡ଼କର ଅଳ୍ପକାଳୀ ପ୍ରଦେଶରେ
ଏକଥିବା ଲୁଗାଗୁଣା କଲ ଗଲୁଥିବା ପ୍ରତିଷ୍ଠେ
ବଞ୍ଚିଲାରେ ଗୋଟିଏ ସୁଧା କଲ ଗଲାଇବାର
ଲୋକ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବାହାରୁ ନାହାନ୍ତି । ବଞ୍ଚିଲାର
ଶ୍ରେଷ୍ଠତାର ଅଭିନାଶ କେଉଁଠାରେ କହିଲା ?

ତେଣୁ ଓ ନବବସ୍ତ୍ରରେ ପାଠ କଲୁ ବ
ବାଲେଷ୍ଵର ମା ଓ ଲଲ ଅନୁର ବାଜୁମୟ
ଆନନ୍ଦମର ପୁଲ ନିକଟରେ ନନ୍ଦ ମାସ ତାହିଏଣ-
ଗରେ ଏକ ବ୍ୟକ୍ତ ମୋକଦମା ସର୍ବର୍କରେ
କଟିବଳୁ ଯାଉଥିବା ବାଲରେ ଶେରମାନେ
ପହାର ସଗରୀର ପାଠ କାଣ ପେଟରୁଟ ଦେଇ
ଯାଇ ଗର୍ହରୁ ଟଙ୍କା ଧରିବୀ ଲୁଗା ଲଭ୍ୟାଦ
କାହିନେଇ ବଜା ଧେଇବିଟ ପଢାଇ ଦେଇ
ବୁଝଗଲେ । ଧୂମର କ କଲେ କିଛି ଜାଣା
ନାହିଁ । ସହଯୋଗୀ ଲେଖିଥିବାକୁ କ ଅନେକ
ବେଶ ପଠାଇଁ ହେଉଥିବାର ଜାଣି ସୁନ୍ଦର
କର୍ତ୍ତୃପତ୍ରମାନେ ସେଠାରେ ଗୋଟିଏ ପାଣ୍ଡି
ବିଧାର ନାହାନ୍ତି । ଧେଇତାରେ ଶୈରର
ହୃଦୟର ଅଧିକ ସେଠାରେ ଦିଶେଷ ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁର
ଅବଶ୍ୟକ ସନ୍ଦେଶ ନାହିଁ ।

କାହିକରେ ଜଳାଦତକର ଭାଷା ଉପଦ୍ରବ ।
ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅନେକ କଷ୍ଟରେ କେତେବୁଦ୍ଧିଏ ଜଳା-
ଏକ ଧରନାକୁ । ଆଜି ଏକଜଣ ଜଳାଦତ
ସରବାର ଜଣମେ ହୋଇ ଥାବା ସହଜାରେ
ଅଥବା ଅନ୍ୟକାରଙ୍ଗରୁ ହୁଲଗୋଟା କରୁଥିଲେ
ଶୁଭରାତ୍ରା ଜଳବାଧ ହୁଲ ଆତ୍ମ ସମ୍ରକ୍ଷଣ କର
ଥିଲା । ସେ ଅପଣା ଜଳବାରେ କହିଛି ଯି
ସରକାରଙ୍କୁ ଅବଜ୍ଞା କରିବା ଜଳାଦତମାନଙ୍କୁ
ଅଭିଗ୍ରହୀୟ ନୁହେ । କେବଳ ସରବାତ ମହାଜାନ-
ନିମନ୍ତ୍ରଣ ଉପରେ ଦାଉ ସାଧକା ଲାଇଶ ସେ-
ମାନେ ତକ ଘରରେ ହୁବୁଡ଼ି ହୋଇଥିଲା ।
ଏଥରୁ ଦେଖାଯାଏ ସେ ଦସ୍ତଖତ ବିଶ୍ଵାସ
ଗ୍ରୀବା ସାଧାଯ୍ୟ ନିମନ୍ତ୍ରେ ସରବାର ବିଶେଷ
ଅଭିନନ୍ଦାର ନାନାଭିପ୍ରାୟ କରେ ମଧ୍ୟ ଯେ
ହୃଦୟ ଜଳାରଣ ହେଉ ଲାଗୁ । ଏଥରୁ ମୂଳ
କାରଣ ପ୍ରକଳ୍ପର ଦରଦ୍ରବ୍ୟ, ଏବଂ ଅନ୍ୟାର
ସୁବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ ବିଳା ରହିର ଅନ୍ୟ ପ୍ରକଳ୍ପକାର ଲାଗୁ ।

ସବକାର ସାତେ ତିନିଟଙ୍କା ବାର୍ଷିକ ଖରବରୁ
ସୁଦରେ ଏବକୋଟି ୨୦ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ବଣ୍ଣନେବା—
କି ବିଜ୍ଞାପନ ଦେବାରେ ଯେଉଁମାଳେ ଥିବେ-
ଦଳ ଚିହ୍ନଥିଲେ କି ନାମ କି ୨୩ ଉତ୍ତରେ
ବେ ସୂ ଅବେଦଳ ଧରିଟାଯାଇ ଦେଖାଗଲୁ
ସେ ମୋଟରେ ଏବକୋଟି ୨୦ ଲକ୍ଷ ୧୫ ହଜାର
ପ୍ରାର୍ଥନା ହୋଇଥିଲା ଏହି ସବା ନିମ୍ନ ଦର
ଟ ୫୫୦ / ଥିଲା । ସେହି ବରରେ ପ୍ରାୟ ୫୦୦୦୦
ଟ ୨୭୯ କା ବଣ୍ଣ ମନ୍ତ୍ରୀ ଟୋଲ । ଅବଶ୍ୟକ
ଟଙ୍କାର ଦର ଅସ୍ଥବ ଥିଲା । ମୋଟରେ
ଟ ୫,୦୦,୦୦,୦୦୦୯ କାରୁ ସବକାର ନିଗରା
ଟ ୧,୧୦,୨୦,୨୨୦୯ କା ପାଇଁଲେ ଅର୍ଦ୍ଧାବୁ
ହରଦିବରେ ଶକକରୁ ଟ ୧୪୫୨ ରେ ବଣ୍ଣ
ନେଲେ । ବର୍ତ୍ତମନ ସାତେ ତିନିଟଙ୍କିଟିଯା ପ୍ରମିଲାଙ୍ଗା
ନେଟିଟ ବଜାରକି ଶତକରୀ ଟ ୫୫୦ / ହୋଇ
ଥିଲୁ ସୁରତ୍ତି ବଣ୍ଣ ଦାତାମାଳନ ଶତକରୀ ପ୍ରାୟ
ଟ ୧୦୦ ସୁଧାଧା ଥାଇଅପରାନ୍ତରୁ । ସବକାର ଆରୁ ବଣ୍ଣ
ଟ ୧୮୮୮ ଦିନ ମଧ୍ୟରେ ଅଣ୍ଟାମାର ।

ଦ୍ୱାରା ପଢ଼ି ମୁକ୍ତ ପ୍ରଫେଶର ନୋକିଗାଲ ପାହନ୍ତି
ଏ ପଦ୍ଧତିର ଲେଖଣିକା ଲବହ୍ନୀରଙ୍କ ଗ୍ରାମୀ
ନାସ । ସବୁକାହିଁ ପାହନ୍ତିରୁ ପ୍ରିତି ଏବଂ
ଏ ପାହାତ ହାଲ ପଥରର ନଥାଇ ମାଟିମେଶା
ଯଥକା ଥିବାରୁ ଦେଇଲେ ଅବ୍ୟାଳ ଉପି ହେଲେ

କହିବୁ ଅଜତ୍ମା ଶସେ ଓ ଠାବେଁ ଧସ୍ୟାବ ।
ଏବର୍ଷ ଗତ ଅଗ୍ରମୀବରେ ଅଭ୍ୟନ୍ତ ଦୃଷ୍ଟି
ସୋଗେ ଗୋଟାଏ ପ୍ରକାଶ ଅଜତ୍ମା ଅର୍ଥାତ୍ ଦେଖିବୁ
ପ୍ରୟୁ ଗୁରୁତଙ୍କାର ହାତ ଏବଂ ଦ୍ରୁଷ୍ଟ ପ୍ରାୟ ସେହି
ପରିମାଣ ନିର୍ମୁଳ ଲାଗୁ କରିବକୁ ଆପଣଙ୍କ ।
ଏହି ପ୍ରାନ୍ତର ଏକ ଅଂଶରେ ଗୋଟାଏ ବିଜ୍ଞାନ
ସହବିଜ୍ଞାନର କର୍ମବୂଚ୍ଛର ବିଷୟର ଥିଲା ।
ଏକଜଣ ସାହେବ ଏବଂ ଜ ୨୭ ଏ ଦେଖାଯାଇଲେ
କେବଳ ଗୋଟାପଣ୍ଡ ମରିବାର ଜଣା ସମ୍ଭାବି ।
ଆଉ କେବେ କେବେ ମରିଥିଲୁ କିଏ କହିବ ?
ସନ ୧୮୮୦ ସାଲରେ ଏହିପରି ଗୋଟିଏ
ଦୟାନକ ଦୂର୍ବଳତା ଉଣିଥିଲା । ବର୍ତ୍ତମାନ ପ୍ରାଚୀ-
କର ଗୁରୁଆଜେ ଦୈନା କରିବ ।

ମାନ୍ଦୁଳର ମହାମାଳ୍ୟ ଲବଧିତର କାହାରୁ
ତୁମର ଉପଲସରେ କୋମ୍ପିବୋନମଠାରେ
ଅବସ୍ଥାକ କରିବା ବାଲରେ ଯହୁକୋଟାର ଅବ-
ସବସ୍ତ୍ରସ୍ତ୍ର ଦେବାନ ଶାସ୍ତ୍ରକୁ ଅନେକବିଲାଶୀଷ୍ୟମ୍ଭା
ଶାସ୍ତ୍ରରେ ଏହି ଅଳକ ସହି ସାମାଜିକ ଉତ୍ସବ
ନିମନ୍ତେ ଭାବାରୁ କାରେଖାନଗାଙ୍ଗରସ୍ତ୍ର ଦେଖି-
ପ୍ରାଚିରେ ଥିବା ଭାବାର ମୁଦ୍ରଣ୍ୟ ବୁଦ୍ଧାରୁ
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କରିପୁଲେ । ପ୍ରାୟ ଏକଶାହୀ ବାଲ ସେ
ଠାରେ ରହି ଶାସ୍ତ୍ର ମନ୍ଦାଶୟକୁ ସହିତ ନାନା-
କଷୟରେ କଥାଗାର୍ଥ କରିପୁଲେ । ମହାମାଳ୍ୟ
ମହୋଦୟ ଶାସ୍ତ୍ର ମହାଶୟକୁ ଏହର ସମ୍ମଳ
ଦେଲେ ଏହା ସମସ୍ତ ମାନ୍ଦୁଳ ବାଟେକର ଗୋପ-
କର କଷୟ ବୋଲିବାକୁ ହେବ । ଯାହି କେହିଁ
ଲେବକୁ ଏହା ଭଲ ଲାଗେ ନାହିଁ । ଏହି ସମ୍ମଳ
ଅତୁରେ ଲେଖାଅଛି କି ଶାସ୍ତ୍ର ମହାଶୟ ବାର୍ତ୍ତକ୍ୟ
ଏହି ସାମ୍ରାଜ୍ୟର ହେବୁ ଏକପ୍ରତାର ଲୁଚ ରହ
ଥିବାରୁ ଗାହାକୁ ଏତେ ସମ୍ମାନ ଦେବା କରି
ହେଉ ନାହିଁ । ଯଥାଥ ! ଅଜ ବାଲ କେବୁଭା
ବିହାରର କାଳ ମାତ୍ର ସମସ୍ତେ ତାହା କୁଣ୍ଡଳା-
କୁଣ୍ଡଳ ଏବକ ଦୁଃଖ !

ପୁନାରେ ରେ, କିଏ ଖୁଲ୍ଲ ମୋର ଦମାର ଦରିବୁ
କିମ୍ବର କାଳରେ ପୁଲାସ ଜଣେ କାଳରୁ ସାଥେ
ମୁହୂପ ଉପସ୍ଥିତ କଲା । ବାଜକାହଙ୍କରେ ଜଣେ
ପୁଲାସ କକଞ୍ଚିବଳ ଆପଣଙ୍କ ଦରେଶ ଛତ ପାଥାରର
କୁମାର ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲା । ଜନସାହେବ କାହାକୁ
ଧାରୀପାଣରୁ ଅଗ୍ରର ହୋଇ ଯିବାକୁ ଅଫେଣ
ଦେଇ ବାଜକାରୁ ପ୍ରତି କରିବାରେ ସେ କିମ୍ବର
କିମ୍ବର ଦେଇ କାହାରୁ । ପରିଷ ଧର୍ମଧର୍ମକାରୀ

ବେଳେ କହିଲା ବସେ ବନ୍ଧୁ ନ ଜାଣେ ପୁଲାସ
ବାଦକୁ ଦୂରଦିକ ଅଟକାଇ ରୁକ୍ଷ ଦେଖା ଦେଲୁ
ଅଛି ଓ ସେମାନେ ଧରାଇବାକୁ ବେଳାକିର୍ତ୍ତୁ-
ଟଙ୍କ ସମ୍ମାନେ ସାଥି ଦେଇଥାଏନ୍ତି । ଲଜ୍ଜାହେବ
ଅସମୀକ୍ଷା ଅନ୍ତର ଦେଇ ସମ୍ମାନେ କେଉଁଲେ କି
“ଏହା ବଠନା ସାଧାରଣ କେବଳ ଧର୍ମଚିନ୍ମା
ବିରଳ ଅଛେ । ଯୁଦ୍ଧର ଏ କଳକା ବିପରୀ
ଦୂରକୁ ପୁରୁଷ କରିବା କଠିନ । ଶେଷେକଳେ
ମନେ କରିବା ଏମେ ଏତୁବାର ମନ ଉପାୟରେ
ଜରେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇବ ପ୍ରାଣ କାଶ ହେବା
ବିଭିନ୍ନ ନୁହେ ତେବେଦିନେ ମନ ପୁରୁଷ ରଖି
ବା ଅସମ୍ଭବ ହୁଏ” । ଶୁଭର ସକଳପ୍ରତ୍ଯେ
ଶର ପୁରୁଷ ମଧ୍ୟରେ ଯେ କେତେବୁନ୍ଦର ସାଧାରଣ
ସମ୍ଭବ ଅଛନ୍ତି ଯେ ସେମାନେ ଧରମାନ୍ତର
ଥିବା ଲୋକୁ ଧରନେବାକୁ ଅବୋଦ୍ଧାର
କରନ୍ତି ଲାଗୁ ।

ସମସ୍ତ ଭାବର ସବକାଳେ ନାଲିହମନ୍ତର
ସନ ୧୯୫୩୦ ସାଲର ଅଧୁ ବ୍ୟୟର ଜୀବି-
ବଶ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିଲା । ସେହି ବର୍ଷର
ଜୀବଶ ସମସ୍ତ ବ୍ୟୟ ଯାଇ ଦୂରତ ନାଲ ପ୍ରଣା-
ଳିରେ ଅବହର ପ୍ରମୁଖ ଟ ୨ ଟଙ୍କା ଏବଂ ଶୁଦ୍ଧକାଳ
ପ୍ରଣାଳୀରେ ଅବହର ଟ ୫ ଟଙ୍କା ଲାଭ ହୋଇ ଥେ
ସବୁ ନାଲରେ ଲାଭନ ହୋଇ ଥାଏ ହୋଇଥିଲା
ଏହି ଘେରି ସମ୍ମର୍ମ ପ୍ରମୁଖ ହୋଇ ନାହିଁ ବେ
ସବୁ ଶତବଦୀରେ ଆୟବର ପରିମାଣକାଳିତା
କର କିଛିବା ଟ ୧୦ ଟଙ୍କାରୁ ଉଚ୍ଚା ନୁହେ
୧୭ ଟଙ୍କା ଦୂରତ ନାଲ ପ୍ରଣାଳୀ କପରେ ପାଇବା
ଥିବା ସମସ୍ତ ବ୍ୟାବ ଅବାବ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ଅକ୍ଷ୍ୟା
ଥିଲା ଅକ୍ଷ୍ୟା ବର୍ଷରେ ସମସ୍ତ ଦୂରତ ଅବାବ ହେବା
ଉଦ୍‌ବିଗ୍ନ ଦେଖିଲାକି ଏବଂ କୌଣସି ପ୍ରଦେଶମାଳା
କରେ ଦୂରତ ନାଲକାମ ପ୍ରମୁଖ ହୋଇଥିଲା
ଏ ସବୁ ପ୍ରଦେଶରେ ଦୂରତ ପରିମାଣ କରିଲା
ଉଚ୍ଚା ବ୍ୟାବ ନାଲର ପ୍ରୟୋକ୍ତକ ବ୍ୟୟରେ
ସମେତ ନାହିଁ । ଏ ସବୁ ନାଲକାମ ପାଇ
ଦେଇଲା ମାତ୍ର ଦୂରତ ଅବାବ ହୋଇ ପାଇଲା
ସବକାରକର ଅଧୁ ହିତକାର୍ଯ୍ୟପ୍ରକଳ ମନୋ-
ଯୋଗର ଦୁଃଖ କାହିଁ । ମାତ୍ର ଅବାବର ପ୍ରେକ୍ଷଣ
ବ୍ୟୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବ୍ୟୟ ହେବୁ କରିବା
ବାବୀକର ବରତୁତା ଦୂର ହୋଇ ଆବୁ କାହିଁ

ବିରତ ସୀମାନ୍ତପୁରରେ ଅଛକ ହେଉଥିବା
ପ୍ରାୟ ପାଞ୍ଚଟଙ୍କ ଶିଖ ସେନା ହାସନାଳରେ ଥା
ଗୋଟିଏ ହେବା ଉତ୍ତରାତ୍ମକ ତିତକାଳ ନିମନ୍ତେ ଅରମଣ
ହେବାର ଦେଖାଯିବାରୁ ସରକାର କାର୍ଯ୍ୟକୁ
ଲବାୟ ହୋଇ ଅପଣା^୨ ଦରକୁ ଲେଉଥିଏଥି
ଅଛନ୍ତି । ସରକାରରୁ ଏହା ଅଭିରଣ୍ଡ ସିଧାହୁକ
ନିମନ୍ତେ ମନ୍ତ୍ରିକ ଟ ଓ କ୍ଷେତ୍ର ପେନସନ ଦିଯୁ-
ଯାଏ । ସେମାନେ ସେହି ଦରରେ ପେନସନ
ଥାଇବେ । ଅତି ଯେଉଁ ଟଙ୍କିଟିପାହିମାନେ ସ୍ଵଦରେ
ମନ୍ତ୍ର ପଢ଼ିଲେ ସେମାନଙ୍କର ଶ୍ରୀପୁରୁଷଙ୍କର
ଭରଣ ପୋଷଣ ନିମନ୍ତେ ଦୂର ଭବିତକା ଲେଖା ଏ
ଖୋସକି ଦୟାଏ । ଭବ୍ୟ ସ୍ଥଳରେ ପେନସନ
ର ଦର ଅଭିନ୍ତ ଭଣା ଏବଂ ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟରେ
ଜୀବିତ ବିଜ୍ଞାନକର । ଏଥୁପାଇଁ ଶିଅମାନଙ୍କ
ମଧ୍ୟରେ ବିଜ୍ଞାନ ଅଷ୍ଟନ୍ତ୍ରୀଷ ଜାତ ହୋଇଥିଲି ଏବଂ
ଶିଖଜୀବିତର ଭର୍ତ୍ତାଙ୍କ ସେନା ବିଲା ସରକାରଙ୍କର
କାର୍ଯ୍ୟ ସ୍ଵର୍ଗରୂପେ ଗ୍ରହିବା କଠିନ । ଅତିଏବ
ଏକଣ୍ଠିମେଶଙ୍କର ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅନୁଗ୍ରହ କରି
ପେନସନର ଦୁଇ ବଢ଼ାଇଦେବା ଭାବିତ ହେଉଥି
ଥାଏ । କିନ୍ତୁ ପେନସନ ବହିରେ ଏବଂ ବିଜ୍ଞାନରେ
ନବସ୍ଥାପିତ ଧାରପାଇରୁ ଭର୍ତ୍ତାଙ୍କର ଅତି କିମ୍ବା
ପାଇଲେ ସେମାନଙ୍କର ଅଷ୍ଟନ୍ତ୍ରୀଷ ଦୁଇମିନି ଏବଂ
ଅଧିକକର ଅଛନ୍ତି ହୋଇ ସରକାର କାର୍ଯ୍ୟ
ଲେଖି ସୁଦେଖ ଏବଂ ସ୍ଥଳାଚର ଗୌରବ
କହାଇବେ ।

ଗତ ସେମବାର ଗତ ଅପ୍ରେଲକିମ୍ବୁ ରାଜସ୍ବ
ବାକିପତ୍ରବା ମାହାଲମାନକର ନିଳମ କାରଙ୍ଗ
ସୁଲ୍ଲ । କଲେକ୍ଟର କତେରରେ ସେଥିପାଇଁ
ମହା ସମରେତ ହୋଇଥିଲା । ଏଥର କାରା
ପଢ଼େଥିବା ପ୍ରାୟ ଏକହଜାର ମାହାଲମଧ୍ୟରୁ ଛାଟ
ଫରଦ ଭୟାର ଦେବା ରାଜସ୍ବ ଦାଖଲ ମହାଲ-
ରୁ ମେଲା ଯାଇ ଶାଟ ଟା ଲଟରେ ଉଠିଥିଲା ।
ଗତ ନିଳମରେ ୩୦୦ ମହାଲ ଲଟରେ ଆଇଥିଲା ।
ଏଥର ଏତେଥିକ ଦେବାର କାରଣ ଏହିକି
ଅନେକ କଟକାର ନିଜନ କନୋକଷ୍ଟ ଜମାରେ
କରୁଳିଯୁକ୍ତ କରିଗୁବା ଏବଂ ଭାବା ଦେବାକୁ
ଦେବ ନାହିଁ ମନେ ଦେଖି ଫୁଲଦରରେ ମାହ-
ରାଜସ୍ବ ଅଦ୍ୟ କରିଥିଲେ । ଲଟଦେବି
ସେମାନଙ୍କର ତୁମ ଭାବିଲ ଏବଂ କଲେକ୍ଟର
ସାହେବ ମଝ ସମେଜୀ କିବାରଗାସହିତ ନିଳମ
ବନ୍ଦୟପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶେଷ । ମାହାଲର ବଜର ଯେ
କୃପାତ୍ମକ କଲୁ ଭାବାତାକୁ ଗ୍ରହଣ କଲେ ।

କେବଳ ସେଇଁ କଣ୍ଠ ଜନେଦାରମାନେ ସମ୍ପଦ
ଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକେ ଛୁଟି କରିଥିଲେ ଓ ନିଳମଦିନ
ଟଙ୍କା ଯାଚିଲେ ସେମାନଙ୍କ ପାଠିଲା ଗ୍ରାହ୍ୟ
କଲେ ନାହିଁ । ସତର୍ଷୀ ସବସୁଦ୍ଧା ୧୯୮ ମାହାର୍ଲ
ନିଳମ ହେଲା । ତହିଁମଧ୍ୟରେ ମାତ୍ର ହାଲର
ସଦରଜମା ଟ ୧୦ ଦାରୁ ଭଣା, ମା ୫ ହାଲର
ଟ ୨୦ ଦାରୁ ଭଣା, ମା ୨ ହାଲର ଟ ୧୦୦ କାର
ଏବଂ ମା ୨ ହାଲର ସଦରଜମା ଟ ୧୦୦
କାର ଛର୍ବି ଥିଲା । ଶୁଦ୍ଧ ଶୁଦ୍ଧ ମାହା-
ଲମାନ ସଦରଜମାର ୧୦୩ ଦା
୨୦ ପଟ ମାତ୍ର ଏକଶତ ଟଙ୍କାରୁ ରକ୍ତ ସଦର
ଜମାର ମାହାଲମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେବଳ ଟ ୨୦୦
ଟଙ୍କାର ଗୋଟିଏ ମାହାଲ ୨୦ ପଟରେ ଏବଂ
ଆଜି ସମ୍ପ୍ରଦାୟରେ ନିଳମ ହେଲା । ୧୦ ପଟ
ସୁଦ୍ଧା କାହାର ମୂଲ୍ୟ ହେଲା ନାହିଁ । ଏଥରୁ
ଭଣାଯାଇଅଛି ଯେ ନୂତନ ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁରେ ଜନେ-
ଦାଶର ମୂଲ୍ୟ ୨୦ ପଟରୁ ୮ ପଟକୁ ଡେକ୍କାର
ଆସିଥାଏ ।

—

ନିର୍ବେପରେ ସମ୍ବନ୍ଧ ଭାଷା ଜଣିବ
ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଜଣେ ବିଶ୍ୱାସ
ପ୍ରତି ସବୁ ମୁନ୍ଦ୍ରପୂର ଭଲଘ୍ୟମୟ ବିଲ୍ଲତରେ
ମେ ହଳ ଏକ ବକ୍ତବ୍ୟା କରି ବିଲ୍ଲତକାସୀମାନଙ୍କୁ
ଦୁଃଖ ଦେଇଅଛନ୍ତି ତ ଭାବର ଭମଣୀ
ମନେ ମୁଖ୍ୟା ଏବଂ କୁଷ୍ମାରର ଅଧାର,
ସେମାନେ ବାଲ୍ୟକାଳରୁ ବନାବ ହୋଇ ଅନ୍ତର୍ଭୟା-
ପୁରରେ ଦୃଢ଼ଗୁଣେ ବନ୍ଦୀ ହୋଇ ସବଦା
କଷ୍ଟରେ ଭାବାନ୍ତିରେ ଭାବାନ୍ତିରେ
ଭାବାନ୍ତି ବୁଦ୍ଧିମୁଖ ବୋଲିଯାଏ ଭାବରେ
ଭାବା ନାହିଁ । ବିଲ୍ଲତ ସହ୍ୟତାରେଆଜନ୍ମ-
କରୁଥେଷେଥିମା ଜଣେ ବିଦେଶୀ ପଞ୍ଚରେ
ପଞ୍ଚର ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତ କରିବ ଦିତକୁ ନୁହେ,
ଅଧିଗାର ଶାଶ ନାହିଁ ସମସ୍ତକୁ ଭଲ ଲାଗେ ।
ପଥାର ସେଇଁ ଭର୍ତ୍ତେଷୀଯମାନେ ଦାର୍ଢଜଳ
ଦେଶରେ ଭାବ ଦେବୀଯ ଗୁହସ୍ଵର ଅଧ୍ୟ-
ପୁରକ ଅବସ୍ଥା ଭଲଗୁଣେ ଦେଖିଅଛନ୍ତି ସେ-
ମାନେ ଏ ଦେଶର ଗାର୍ହପ୍ୟ ମାନକରେ ଏମନ୍ତ
ମନେକ ସୁଖର କଷ୍ମୟ ଜଣି ପାଇଅଛନ୍ତି ଯାହା
ଭାବରେ ଭାବରେ ଦୁର୍ବିର । ଫଳତଃ ତେଣେ
ଭଲତରେ ଭାବରେମଣୀଙ୍କର ନନ୍ଦା ଶୁଣ ଆସି
ଏଣେ ସେ ଦିନର ବାଲେଶର ସମାଦିବାହିକା
ପାଇ ଦେଖିଲୁଁ ଯେ ଭଲଙ୍କରେ ଲେଖାଯାଇଛି କ
ଆସୁମାନଙ୍କ ଦେଶରେ ସନ୍ତୁଳ ଥାଲନ ଓ

ଗୁହସ୍ତଳର କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ରହି ରମଣୀର
ଆଜି କୌଣସି କାହିଁ ନାହିଁ । ମେଘର କ
ଶ୍ରୀମାନେ ସତ୍ତାର ପ୍ରସବ ଓ ଭାବ ବ୍ୟକ୍ତିକ
ସକାଶେ ଛନ୍ଦ ହୋଇଥିଲାନ୍ତି” । ଆଜି କାଳ
ବିଲ୍ଲକୁ ସର୍ବଧାରୀ ଏ ଦେଶରେ ପ୍ରବେଶ କରିବାରୁ
କେତେ ଦରେ ସ୍ତ୍ରୀମାନେ ଭାବ ବ୍ୟକ୍ତିକା କାର୍ଯ୍ୟରୁ
ଅବସ୍ଥାବଳି ପାଇବାର ସହଯୋଗୀ ଯାଦା ଲେଖି
ନାହାନ୍ତି ଏତିବି ରକ୍ଷା । ବିଲ୍ଲକୁ ରମଣୀମାନେ
ନାନା କଳ କୌଣସି ଆବଶ୍ୟକ କରିବାର
ଦେଖି ସହଯୋଗିକର ଏ ଦୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିଲା ।
ମାତ୍ର ସ୍ତ୍ରୀର ଗୁରୁ ପରି ପୁରୁଷ । ଏ ଦେଶର
ପୁରୁଷମାନେ କେତେ କଳ କୌଣସି ଅଭସାର
କରିଥିଲାନ୍ତି ଯେ ତାହା ଦେଖି ନାସ୍ତମାନଙ୍କୁ
ଅକର୍ମଣ୍ୟ ବୋଲିବାକୁ ହେବ ? ପରିଚାରରେ ଏ
ଦେଶର ରମଣୀମାନେ ବ ଅକର୍ମଣ୍ୟ ଏକ
ସେମାନଙ୍କୁ ପୁତ୍ରହନ୍ତୀ ବୋଲିବା କ ଦ୍ରୁମାସ୍ତକ ?
ଦେଶ କାଳ ଧାରର ପାର୍ଥକ୍ୟ ସବୁଟେ ବହିଥିଲା
ବିଲ୍ଲକୁ ସାମ୍ରାଜ୍ୟନିକା ମନ୍ତ୍ରରେ ଏ ଦେଶର
ସ୍ତ୍ରୀମାନେ ପାଇତି ହେବାର ସମୟ ଉପରୁତ୍ତ
ହୋଇଥିଲା ବା ଉପଯୋଗୀ କିମ୍ବା ଏ କଷ୍ଟପୂ
ରନ୍ଧା କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ।

ଶେଷ୍ୟା ପଣ୍ଡବାସ ।

ଜ୍ଞାରଧାର ଭିତ ଲଂଘନାସୁର ସଲଗୁରେ
ଗୋଟିଏ ଶାନ୍ତିକାରୀ ପ୍ରାଣିର ହୋଇଥିବାର ସମସ୍ତକୁ
ଖାଲାଅଛି । ସେଠା ସଦତିବିଜନ ଅଫିସର ଜ୍ଞାପନକୁ
ଯ; ଏନ, ସମ୍ପ୍ରଦାସ ବିରୋଧ ଯହୁ ହେବୁ ଏହାର
ମାମ ଗୁପ୍ତ ବୋରଡ଼ିଂ ହାତୁଷ ବା ଗୁପ୍ତ ଜ୍ଞାନାବାସ
ହାତାଥାଳ । ତାହାଙ୍କ ଅନୁଶେଷ ମତେ ପ୍ରେରତ
ହୋଇଥିବା ଏକ ପଢ଼ିରୁ ସେହି ଜ୍ଞାନାବାସ ସମଜୀବୀ
ଆଳ ନିମ୍ନାବଳି ଅବଶେଷ ହେଉ ନିନ୍ଦାରେ
କାମ କଲୁଁ ପୁରୁଷ କଲେକ୍ଟର ସାହେବ
ଜ୍ଞାରଧା ଗ୍ରହ ସମୟରେ ହାତ୍ତାବାସ ପଚିଦର୍ଶନ
ର ଏଥର ସ୍ଥାନ ଅବସ୍ଥା ଏହି ଏହା ସମ୍ମାନରେ
ମାନକର କୀତା ନିମନ୍ତେ ପ୍ରଶ୍ନ ପଢ଼ିଯା
କରି ବଜ ସନ୍ତୋଷ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ ।

ଜୋରଥା ରଂଗଜୀମୁଲର ହେଉମାନ୍ଦର ଏହି
ଛାଡ଼ାବାସର ସ୍ଵପ୍ନଶ୍ରୀକାରୀ । ସେହି ସୁଲର ଶମ୍ଭୁଷକ
ହିନ୍ଦୁ ଭନ୍ଦନଗାଲାର ଏବି ମୌଳିବ ମୁସଲମାନ
ରଙ୍ଗନଗାଲାର ଅଧିକ ଅଟକି ଆହାରଯୋଗାର
ବାକ ବନୋବୁ ଦୁଇଶ୍ରେଣୀରେ କବକୁ ହେଉ
ଅଛି । ପ୍ରଥମଶ୍ରେଣୀରେ ସଙ୍ଗତିଏବଂ ଲୋକଙ୍କ
ଶିଳମାନେ ଉଚିତ ହୋଇ ମାସକୁ ଟ ୮୯ ଟା

ଲେଖାଏ ଏବଂ ସମ୍ପ୍ରେଣୋରେ ଗର୍ବକ ଘିନ୍ମାନେ
ମାସକୁ ଟ ୫୯ ଟଙ୍କା ଦେବାର ସ୍ଥିର ହୋଇଥାଛି ।
ପାତକ ଠେ ଜୀବର କେତକ କାହିଁ ଏହି ଝରନୁ
ମଧ୍ୟରୁ ଦିଦ୍ୟାୟାଏ ଏବଂ ଦୃତିମାସର ଖର୍ଚ୍ଚ ସେହି
ମାସ ଅନ୍ତରେ ଦେବାର ହେବ । ଗୋଟିଏ ବଜ୍ର
ଦୋହାମ ପ୍ରାପ୍ତର ଚେଷ୍ଟା ହେଉଥାଇ ଭାବୁ
ସଫଳ ହେଲେ ଶକ୍ତିଗରରେ ଦ୍ରୁବ୍ୟ କଟିରଣିବା
ହେଉ ପ୍ରଭାତେଣୀର ଖର୍ଚ୍ଚ ଉଥାନମେ ଟ ୬୯
ଟଙ୍କା ଓ ଟ ୪୮ ଟଙ୍କା ଲେଖାଏ ପଡ଼ିବ ପ୍ରାମାୟୁ
ତାନ୍ତର ପ୍ରତି ସପ୍ରାତରେ ଥରେ ଶାନ୍ତିକାର ପର-
ଦର୍ଶନ କରିବେ <ବ କେହି ଶାନ୍ତିପୀତିର
ହେଲେ ସେ ସମ୍ମର୍ତ୍ତ ଆମ୍ବେଣ୍ୟ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଚିତ୍ରା କରିବେ । ଶାନ୍ତିମାନଙ୍କ ସବାରେ ସ୍ଵପ୍ନର
ହୋଇଥିବା ଜୀବ୍ୟ ଦ୍ରୁବ୍ୟ ସପ୍ରାତର ପ୍ରତିକଳ ଏବଂ
ସ୍ଵର୍ଗଜଳକ ଅପେକ୍ଷର କେବେ ଦେଖନ୍ତି ।
ପ୍ରତିଦିନ ଏ ଶା କାଳ ଜେଳକାର ସମୟ
ନିର୍ଦ୍ଦିତ ହୋଇଥାଛି । ଶାନ୍ତିମାନ ଆଧିକାରୀ
ସର୍ବତ୍ରୟଅନୁଷ୍ଠାନେ ଭାବେ ଶାନ୍ତିରେ ଯୋଗ
ଦେବେ । ବର୍ତ୍ତମାନ କୁହାବାସରେ ଜ ୨୦ ଏ
ଟିଲ ଅଛନ୍ତି <ବ ପ୍ରତ୍ୟେବେ ଧର କୁହାହରୁ
ମାହିତ ଟ ୦୭ ଦେବାର ସ୍ଥିର ହୋଇଥାଛି ।
ଆର୍ଟାର ଲୋକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା <ହି ଧରିବାର ନ
ଦେଲେ କେହି ହାତ ମେଠାରେ ଉହପାରିବ
ନାହିଁ । ମାତ୍ର ଦିଶେଷ ଅବସ୍ଥା କିବେଳନାରେ
କେହି ଶାନ୍ତି ଛିପିଲିଖିବ କିମ୍ବା ବଳ
ସିଥିଲ କରିବାର ମଧ୍ୟ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷର ଅଧିକାର
ଥାହିଁ । <ଥୁପାଇ ବୋଲିଯାଏ ପାରେ ଯେ
କାହାରିବୁ ବାହିକାର କମ୍ପ ଦେହ କିମ୍ବା
ଦେବାର ରୂପ ନାହିଁ ।

ତେଣୁକାର ହେବେଳ ବିଦ୍ୟାଲୟ ସଲମ୍ବରେ
ଛାତ୍ରବାଚ ଥୁବାର ଅମେରାନେ ଶୁଣିଅଛୁ । ମାହି
କୌରିତାବେ ବାହା ପଢ଼ିଗୁବଳ କଷ୍ଟପୂରେ
ନିୟମାବଳୀ ପ୍ରତି ହୋଇଥିବାର ଅବଶ୍ୟକ ନୋହୁ ।
ଖୋରାଧା ଛାତ୍ରବାଚର କିମ୍ବାବଳୀର ଯେହି
ପରିଚୟ ଉପରେ ପ୍ରଦତ୍ତ ହେଲା ତାହା ଅବଶ୍ୟ
ପରିଚୟରୁ ଥିଲେ ଏବଂ ଯେମୁଳେ କୃପାହେ-
କଞ୍ଜପର ଜଗେ ଯୋଗେବଳଙ୍କୁଳର ନାମ ସହିତ
ଯଦା ଜନ୍ମିତ ଅଛୁ ସେ ଶୁଳେ ଯତ୍ନୀ ଭରମା
ଦେଇଥିଲୁ ବନ୍ଦୁଦଶୀତାହାର ଯେମନ୍ତ ଆବଶ୍ୟକ
ଜାଗାଯିବ ଘେମନ୍ତ ସମେଥର ଦୋର ଗୋଟିଏ
ଏହି ନିୟମାବଳୀ ପ୍ରମୁଖ ହେବ ଯାନ୍ତାକ ଏ
ପ୍ରଦତ୍ତରେ ଅର୍ଦ୍ଧରୁପ ବିଦ୍ୟାଲୟ ହୋଇ
ପାରିବ । ହେବଳ ହୁଏ ବ୍ୟକ୍ତରେ କିମ୍ବା

ଦେବା ସେ ହାତାବାସର ଏକମାତ୍ର ଲୁହ ଗାହ
ନୁହେ । ଜୀବିଣେ ଏବ ଚରିତ୍ସଂମ ନିଃଶ୍ଵେ
ତତ୍ତ୍ଵବସ୍ତ୍ର ଉପଯୋଗିତା ଅଳ୍ପିଥ । ତାହା
ଧୂମାଗା ବା ଅଳ୍ପ ଅରିବରତର ଦେବ ଦୂଷ୍ଟ
ଲୁହନୀଯାଙ୍କନବୀର ସାଥର ଦେବା ଅବେଳ
ପ୍ରଳେ ଦେଖାଯାଏ କାହିଁ । ହାତାବାସର କର୍ତ୍ତ୍ତ-
ଧୂମର ଦୃଢ଼ ବହୁବଧାନରେ ହାତରେ
ଅନେକ ଭ୍ରମକାରି ଥାଣା କରୁଥାଏ । ନିୟ-
ମାବଳୀ ପ୍ରୟୋଜନୀୟ ସବୁ ବିଷୟର ବିଧାନ
ଅଛି । କେବଳ ହାତାବାସରେ ଟାଙ୍ଗମାନଙ୍କ
ଦୁଲର ସମୟକୁ ଅନ୍ୟ ସମୟରେ ପଢାଇବାର
ବି ବନ୍ଦୋବସ୍ତ୍ର ହୋଇଥିଲୁ ବାହା ଜଣାଯାଇ
ଦ୍ୱାହି । ଦେଖା ଯାଉଥିଲୁ ସେ ସବେ ପଢାଇ-
ବାର ବନ୍ଦୋବସ୍ତ୍ର ଲ ହେବେ କେବଳ ଦୁଲ
ସମୟର ପଢାଇବେ ଟାଙ୍ଗମାନଙ୍କର ଟାଙ୍ଗ ହୋଇ
ପାରୁ ନାହିଁ । ହାତାବାସର ତହିଁର କିନ୍ତୁ ବ୍ୟକ୍ତପ୍ର
ଦେବା ଆବଶ୍ୟକ ।

ପାଠ୍ୟବସକ-ବନ୍ଦିଶୀ ।

କେବାଣି କବି ତେଜଶାରେ କିରଳ ନୁହନ୍ତି ।
ମୂର ପାଠ୍ୟସ୍ଥଳେ ସାଧାରଣକ ଅଗ୍ରିଭ-
କର ଲୁବ ବନ୍ଦିକାଳରୁ ବଦ୍ୟମାନ ଥିଲୁ । ବନ୍ଦ
ଦୀବର ଲହୁରୀ ବେଳେ ପ୍ରକଳ ଓ ଟ୍ରେଇ ହୋଇ
ଆଏ ମାହ କଦାପି ଅନୁର୍ବାନ ହୁଏ ନାହିଁ । ବନ୍ଦ
ର୍ତ୍ତମାନ ପାଠ୍ୟସ୍ଥଳେ ସାଧାରଣକେ ଚର୍ଚା
ପୃଷ୍ଠାଫେରୀ ଦ୍ଵାରା ହୋଇଥିଲୁ ମାତ୍ର ମନ୍ଦର ଦାବ
ଧୂମସ୍ତାଯ ରଖିଥିଲୁ । ଆମ୍ବେମାନେ ଏକତ୍ରମୂଳରେ
ଅଭ୍ୟକ ଅଲୋଚନା ବରଷୁଲୁ ବର୍ତ୍ତମାନ
ଦ୍ଵିତୀୟମର୍ଗାଳୀ ସେଥିର ପର ଅନୁବଦ କର
ପାଇଲେ ଆମ୍ବେମାନଙ୍କର ପୃଷ୍ଠାର୍ଗା ସାରକ
ଦେବ । ଯାହାଦେଉ ଅନୋନ୍ନର ଧଳମଧ୍ୟରେ
ଏବକ ସାଧାରଣ ସମଭାବରେ ବେଶି ପାରୁ
ଅଛନ୍ତି ସେ ବର୍ତ୍ତମାନ ପାଠ୍ୟସ୍ଥଳ ନିଷ୍ଠାତଳ
କଟିଛି ଆହ ଧୂମ ବମ୍ବାନ୍ତି ନୁହନ୍ତି । କଟିଛାର
ସହ୍ୟମାନେ ସ୍ଵାଧୀନ ମନ ଦେବାକୁ ପ୍ରଦର
ହୋଇଥିଲା । ଏହା ଶୁଣ ମମଦ । ଜଗବ୍ୟା-
ଦରେ ଏହ କମାରୀ ଏବ ବେଠକ ହୋଇ
ସୁଲ । ବାହୁ ଜମଦ୍ଦାହନ ସଧ ଓ ବାହୁ ମଧ୍ୟ
ଦୂରନ ଦାଶକ୍ଷ୍ମାକରେ ନିସତ୍ତ ହୋଇଥିବା
ନିତକ ସହି ବାହୁ ସୁମାନତନ୍ତ୍ର ଲାଗୁକ ଓ ବାହୁ

ଗୋଟିଲାକର ଗୌଥିର ପ୍ରସ୍ତର ଥିଲେ ।
ଧରାରେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଦୂରକ ପ୍ରସ୍ତର ନଥରେ ବାହୁ
ଅଛିରୁ ନାୟକବିହାର ବିଚିତ୍ର ବାଲଭମାନଙ୍କର
ପାଠ୍ୟପ୍ରସ୍ତର ଥିଲା । କେହିଁ ପ୍ରସ୍ତର ବିଷୟ-
ମାକ ପାଠ ଦେଇ ବାଲଭମାନଙ୍କ ପାଠୋଯୋଗୀ
ପ୍ରସ୍ତର ଥିବାର ଦୂରରୁ ମତ ପ୍ରବାନ୍ତ ବର୍ଣ୍ଣରେ
ମାତ୍ର ସନାରେ ଅନ୍ୟ ସବ୍ୟମାନବିଠାରୁ ମକାଶ
ପାଇଲା ଅନ୍ୟ ଏକ ପାଠ୍ୟପ୍ରସ୍ତର କେତେକ
ଗୁଡ଼ିକ ବିଷୟ ଦେଖିରେ ଏହି ବେଳେକ ହୋଇ
ଅଛି । ଏହାରୁତା ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି କିନ୍ତୁ ପ୍ରସ୍ତର
ରହିଥିଲା ବୋଲି ବିଜ୍ଞାପନରେ ଲେଖାଥିଲା
ପ୍ରସ୍ତର ଟାଇଲ ଦୃଷ୍ଟାରେ ବାହୁର ନାମ
ଆଏ ବାହୁ ଧିଗାନ୍ତ ସବୁ ଓ କିନ୍ତୁ ସବୁ କାମ
ନିର୍ବିର ହୋଇଥାଏ । ଏହରଂ ପ୍ରସ୍ତର ଖଣ୍ଡକ
ରହନାମେ ଥିବା ବିବେଚନାରେ ସମସ୍ତଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରୁ
କାହା ପାଠ୍ୟପ୍ରସ୍ତର ଯୋଗ୍ୟ କି ପ୍ରବାନ୍ତ ମତ
ଦିଅ ଗଲା । ବେଳାମି ପ୍ରସ୍ତର ରହିଥିଲା ପ୍ରତିଶ୍ରୀ
ଦ୍ୱାରେ ବାମାରବା ଦେଖିବାକୁ ଅଧିକ ଦୂରେ
ଦୂରକଳିକଳ ହୋଇଥିବା କିମ୍ବାକୁ ସବ୍ୟମାନେ
ଅନ୍ତରେ ଗୋଟିଏ ଦୂରକଳିଯମ୍ବ କିମ୍ବାର ଶୁଣି
ଅନ୍ତରେ କେଳି । ଶୁଣ୍ଟି ଏହି ସେ କୋରିଛି
ପ୍ରସ୍ତର କିମ୍ବା ମଞ୍ଜୁର କରେ ସେ ପ୍ରସ୍ତର ପୂର୍ବ
ମୁହଁକରନ କିମ୍ବାକୁ କିମ୍ବାକୁ ପ୍ରେକଳ କରିବାକୁ
ହେବ କିମ୍ବାର କାହା ଅନମଦରେ ହେବିବେ
କିମ୍ବା ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେବ କାହିଁ । ଉନ୍ତି କରିବା
କାହା ଉଚା ଥିଲେ ରହେ ବାହା କିମ୍ବାର ମନୁଷ୍ୟରେ
ମନୁଷ୍ୟରେ କରିଗାଇବେ । ଏହି କିମ୍ବାର ମୁହଁକ
ଏହି କି ଯେ କେହି ଗନ୍ଧିବାର ସାମାନ୍ୟ ପରିବର୍ତ୍ତନ
କରି ପ୍ରସ୍ତର ଉଦ୍‌ଦେଶ ସବୁରଙ୍ଗ କାହାର
ବରାବାହାର କାହାରଙ୍କ କାହାର ପାଇବେ
କାହିଁ । ଅନ୍ୟମାନେ ପରିଶେଷରେ କିମ୍ବାର
ସବ୍ୟମାନକୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁ ଯେ ସେମାନେ
ପରିଶେଷ କାର୍ଯ୍ୟବଳୀର ପ୍ରତିଲିପି ସବ୍ୟଧାରିତଙ୍କ
ଜୀବିକା କାରଳ ପ୍ରାକାଶ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପ୍ରତାପ
ବର୍ଣ୍ଣକରେ ଅନେକ ରହିଥିଲେ ପ୍ରାର୍ଥନା ଓ ଅନେକ
ତୁମ ସଂଶୋଧନ ହେବ ପାଠ୍ୟପ୍ରସ୍ତର କିମ୍ବାର
ଅନ୍ୟବେଶକ ପ୍ରାଯୁ ବର୍ଣ୍ଣ ଥିବେ ହୋଇଥିଲା ।
କିନ୍ତୁ ଦୂରେର ବିଷୟ ଛାତ୍ର କିମ୍ବାର ସେକଟରେ
ଦୂରେର କାରଳ ପ୍ରାକାଶ୍ୟ ରହିଥିଲେ ପ୍ରତାପ
କାହାର ପୋର କି ହେବା କିମ୍ବା ନହେ ।

ଧୂବଳୀଲା ।

ଅଜ୍ଞପର୍ଦ୍ଦନ୍ତୁ ସେବେ ସୁଥଙ୍ଗବହୁ ବାହାର
ଅଛି ତତ୍ତ୍ଵରେ ଏମନ୍ତ ବହୁ ଦେଖାଯାଇ ନାହିଁ
ଏହା ସବେଳୁଙ୍ଗ ବୋଲେ ଅବୁଦ୍ଧି ହେବ
କାହିଁ ୧୦୧ ଦୃଷ୍ଟାରେ ଧ୍ୱନି କନ୍ଦିତାରୁ ଧୂବଳୀଲା
ପରମନର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ନାନାକିଏ ସୁଅଙ୍ଗ ସମ୍ମରଣଗ୍ରହ
ଟିକିରେ ଦୁର୍ଣ୍ଣ, ପାଠକେ ଥରେ ପାଠ କଲେ ଏଥୁ-
ର ମର୍ମଜାଗିପାରବେ ବିଶେଷ ଲେଖିବା ବାହୁଦୟ ।

ବିକଟପ୍ରଦୀପେ ଶ୍ରୀକିରଣ ଯଗାଳୟରେ ବିନିଯୁ
ଦେଇଥିଲୁ ଏଥର ମୂଲ୍ୟ ୩୦ ।/—
ମୋଧସଲ ପ୍ରାଚିକଳୁ ମୂଲ୍ୟରେ ୨୦ ।/—
ଭାବମାହାସଲ ପଢିବ ।

କାମକଳିଦେଖ ।

ନାମାଙ୍କିତ ରଦର ମୋହର ।

କରୁନ କାନା ପ୍ରବାର ଥିଲେଦେଇ କେବଳ
ବୋଟିଏ ବଠାରେ ବଥାଗଲା ।

ରଂଧାଳ, ବଜାଳା ୩ ଡିସ୍ଟ୍ରିକ୍ଟ୍ ଅନ୍ଧରେ
କୋଡ଼ିକଳ ଅବେଶ ମତେ ସୁଲବ ମୂଲ୍ୟରେ
ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇ ହେଲୁଥେବଳ ଭାବ ସେଗେ
ପଠାଇ ଦିଆଯିବ । ଯେ ଯେଉଁ ଭାଗରେ ନେବାକୁ
କାହା କରିବେ ହୁଏ ଲେଖି ପଠାଇନେ । ପର-
ମାଧ୍ୟ ସଙ୍ଗେ ବୋଟିଏ ପଦା ଅର୍ଜିନ ପଠାଇ-
ବାରୁ ହେବ । ବାଲ ସବ କରୁ ଗରୀ ଅଥବା
ଇହିବ ହେବେ ମେହର ପ୍ରତି ସମୟରେ ଭାବ-
ଦିଲ କିବନ୍ଦରେ ସେଇ ପାରିବାର ପ୍ରବରଶ କରି-
ଦେ— ଆଠାଶୀଠାରୁ ଏକଟବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଅବୁଦିର ମୋହରର ମୂଲ୍ୟ ୮ ୧ ଟଙ୍କା ହିଁରୁ
ସେବେ ବଢ଼ି ହେବ ମୂଲ୍ୟ କମେ ଦେଖି
ହେବ । କାଳୀ ୫ ମରାର ମୂଲ୍ୟ ୮ ୦ ୫ ରେ-
କିମ୍ବାପରିହାଳେ ଝର୍ନ ସବର ।

ଶୁଣଇ ବାବ ବା ଦୂରପଦ୍ଧର ଶୁଣି କ
ପଠାଇଲେ କୌଣସି ହତ୍ତର ଧର୍ମ ଯିବ ନାହିଁ ।

ବେଳକ ପ୍ରଧାନକାଳୀ ଅପେକ୍ଷ ଦରଶାବଳୀର
ଠିକାନ୍ତି ପଢ଼ି ହେଲିଲେ ପାଇ ପାଇଲାବ ।

ଶ ରାଗିରଥୀ ପାଠୀ

ବନାରଷ୍ମ ମାଳ ।

ବନାରଷ୍ମରେ ଅମ୍ବର ଗୋଟିଏ ବାଣେତ୍ର
ବୋଠ ଅଛି । ଉତ୍ତର ମୂଲ୍ୟରେ ସହସାଖାର-
ଶକ୍ତ ବନାରଷ୍ମୀ ମାଳ ଯୋଗାଇବା ଅମ୍ବର କାର୍ଯ୍ୟ
ଅମ୍ବ ଭାବତର କାଳାପ୍ରାଚୀବାରୀ ସଙ୍ଗା,
ଜିମ ବାରମାରିଲୁ, ବିଷସୁରବରେ ବହୁବାଳ ମାଳ
ଯୋଗାଇ ଅବୁଦ୍ଧି । ଅମ୍ବ ସହର କାର୍ଯ୍ୟର
କଲେ ବେହୁ ତୋଳାରେ ପ୍ରକାରେ ପ୍ରକାରର
ହେବାର କରୁଗାନ୍ତ ଅଶ୍ଵା ନାହିଁ । କାମାଗ୍ରୀ,
କେନ୍ଦ୍ରିଲୁ, ପାନ୍ଦିଲୁ, ଅଠରିଲୁ, ସମୁଗତ,
ସରେଇକଳା । ଧୂରୁତ ସଜ୍ଜର ମହାବିଜ
ବାହାଦୁରମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ତର କଲେ ଅମ୍ବର
କଥା ପ୍ରବୃତ୍ତ ଥିବାର ଜଣା ପଡ଼ିବ ସାବାରେ
ସେ କରୁ ଦ୍ୱିତୀୟ ଅବସ୍ଥାରେ ହେବି ପଠା-
ଇଲେ ଅବଳମ୍ବନ ଦେଲୁଥେବଳ ପାରିଯାଇରେ
ପଠାଇ ହେବ । ମାର ମନୋମାରିଲ ଖେବେ
ବା ମୂଲ୍ୟ ଅବକ କବାପ ହେବେ ଅନ୍ଯ ମାର
ବଦଳାଇ ଦିଅ ଯିବ ବା ଟକା ଯେହ ଦିଅଯିବ
ବଳୁ ମାଲର ପ୍ରାଚିକ କରୁଗାନ୍ତ ପଢ଼ିବ
ଅମ୍ବ କାଣିଲୁ କୋଠିଲେ ନିମ୍ନଲିଖିତ
ପର୍ଦାର୍ଥମାଳ ବୁଝି ସହାୟ ସବଦା ପ୍ରସ୍ତୁତ
ଆଏ । ଯଥା କନାରଷ୍ମୀ ନିରବାର ଘାରୀ, ଧୋଇ
ଦେବର, ଶୋଷ, ବୋଟ, ବୈଳା, କିଂଜାର
ବାପ୍ରା, ସଙ୍ଗୀ ହୋପଟା ମନ୍ଦିଲ, ଦେଇରେ ବାଜ
ବାର ଫେଣା, କୁମାଳ, ଶାକ ଏବଂ କାଳା ପ୍ରବାର
ବହୁବିଧ ଅଶ୍ଵା ପ୍ରକାର ।

ଏହା କୁତ୍ତା ସୁରା ବୁଝାର ବାହାର, କୁଳା,
କୁପାର ଜେଲିଟ ବସ ବାଜର କାହିଁଦା ପ୍ରକାର
ପରାର୍ଥ କମ୍ବତ ଅନ୍ୟାରେ ତୟାର କରାଇ
ଦେଇଁ । ବସର ଦେବାବେଳେ କୁନ୍ତମାନକ
ମୂଲ୍ୟର କରୁଥାଏ ଅଭିମ ଦେବାବୁ ହେବ ।
କେହୁ ପଦଶୀ ମାଲ ସମ୍ବୁ କରିବାର କାଳ କରୁ
ପଢ଼ି କେବିହେ ଅମ୍ବର କର୍ମଶକ୍ତ ବା ଅମ୍ବ
ମୁଖ୍ୟ ଯାଇ ପାଇବୁ ।

ଭାବରେ ସବ ପଠାଇ ପରାର୍ଥ କରାଇ
ଦେଇ ମାଲ ହେଲୁ ଠିକାରେ ବି ଦିଅଯିବେ
(ଅର୍ଥାତ୍ ଭାବରେ କି ହେଲାରେ) ପଠାଇ-
ବାରୁ ହେବ ଲେଖିବା ଅବସବଳ । ଉତ୍ତରରେ
ବିଶେଷ କାରିବାର ଥିବାରୁ ନାଶ ଓ ଉତ୍ତର
ମୋହର ରଖିଗାନ୍ତ ସହାୟ କରିବାରେ ଯଥ
କେବିଲେ ହବନସାରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରି ପାଇବୁ
ପଢ଼ି ନଥାନ୍ତା (ନହିଁବାରିନ) ଉପରେ
ଅମ୍ବ ନାମ ଓ ଠିକର ହୁଳିବା କାମାଗ୍ରାହିବେ

ଲେଖିଲେ ଶାଶ୍ଵତ ଅଥବା ନିର୍ମାଣରେ ଅମ୍ବ
ଉତ୍ତରର ହେବ ।

ଶ ଗାଲମାଲ ବ୍ୟାଳାକାର

ବୁଝଗା ପାଠକ ବନାରଷ୍ମ ହିଟ

ଦେଇବରକଳିକ ମୂଲ୍ୟ ୩ ।/—

ଗ୍ରାହକେ କରିବାର ବୁଝରେ ଏବରେ
ପାଇ ଯାଇବେ ଏହାକାରୀ ଲାଗାଧାରି ଶିଖ
ଅମ୍ବ ଦେବାବରେ ଦିଶାପାର୍ଶ୍ଵ ପଢ଼ିବ ଅଛୁମ
ସାବାର ଯେ ପ୍ରକାର ପ୍ରକାରକ ସେ ଅମ୍ବ
ଦୋକାନରେ ବିତ୍ତ କଲେ ସମ୍ପୁର୍ଣ୍ଣ ବିଷୟ କୁଣ୍ଡ
ପାଇବେ ମୋଧସଲ ପ୍ରାଚିକ ଦିଶାକଲେ କେବୁ
ନ୍ତମ ପାଇ ପାଇବେ ।

ତୋଟିକଳାର } ସେଇ ଅବକଳାହିନି
ବିତ୍ତକ } ଖୋଲ ମେବର ତେବୁଷେଲାର

ଭିତ୍ତିକଳାର ବିଜ୍ଞାପନ ହିତାରବାର ଶିଖ
ବିଲାହିନି ଭୁବେଶ୍ୱରମହାଦେବ, ଯଥା—
ପ୍ରଥମଥର ସବାରେ

ଶାକାପାର୍ଶ୍ଵ

ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ

ପଢ଼ି ଏକ ସମ୍ବଲ

ଆମ ତୋଟାରେ କାହାରେ ଏବରେ କାହାରେ
ତିତ୍ତକ କାହାରେ କାହାରେ କାହାରେ କାହାରେ

କାହାରେ କାହାରେ କାହାରେ କାହାରେ କାହାରେ
କାହାରେ କାହାରେ କାହାରେ କାହାରେ କାହାରେ

କାହାରେ କାହାରେ କାହାରେ କାହାରେ କାହାରେ

କାହାରେ କାହାରେ କାହାରେ କାହାରେ କାହାରେ

କାହାରେ କାହାରେ କାହାରେ କାହାରେ କାହାରେ

କାହାରେ କାହାରେ କାହାରେ କାହାରେ କାହାରେ

Digitized by srujanika@gmail.com

Digitized by srujanika@gmail.com

କବିତା

ମୁଦ୍ରଣ କେନ୍ଦ୍ର

ଭାବକ କୁଳା ସୃଷ୍ଟିଶାରେ ଥାରୁ ବିନୋଦି
ପ୍ରଧାନ ବ୍ୟାକ୍ ଅତ୍ୟନ୍ତରେ କୁଳା ଉପକାଳ ରଖାନି
ହୁଅଇ । ସେ କନିରଜନକ କାମ ଶିଖାମ, ସେବାକ
ଏବଂ ଜୀବାନ । ଦୃଢ଼ି ବ୍ୟାକ୍ ଏଣେକ ଭାବର
ଅନୁରଗ । ପିଲା ୧୯୯୭ ସାଲରେ ଶିଖାମ ଜୀବାନ
ପ୍ରଭାବରୁ ସମସ୍ତବା ଫେବ୍ରୁଆରୀ ୧୯୦୦୦ ଟଙ୍କା କୁଳା
ଉପକାଳ ହୋଇଥିଲା ମାତ୍ର ଏବା ଭାବରୁ
୨୦୦୦୦ ଟଙ୍କା ଉପକାଳ ହୋଇଥିଲା । ଗେହୀ
ପରି କର୍ଣ୍ଣ ଭାବରୁ ପ୍ରାକ୍ ୨୨୦୦୦ ଥିଲା ।

ମନ୍ତ୍ରାଳ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟର ଅର୍ଥକ ଅବସ୍ଥା
ହତ କଲ ନ ସ୍ଥଳ । ସଙ୍ଗ ୧୮୯୪୦ ମାର୍ଚ୍ଚ ଏବନ
ପ୍ରକାଶ ଦେବାକୁ ୧୯୧୫ ମେ ଅବେଦନ
କଲେ ଏବ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ହବସୁବା ଟ ୧-
୮୩,୦୦୦୯୯ ଟଙ୍କା ଆୟୁଷେଣ୍ଟ୍ ରହିଲୁ
ଯାଇ ବ୍ୟୟ ଟ ୧୯୧୦୦୯ ଟଙ୍କା ଏବ ଅଳ୍ପାନ୍ୟ
କିଛି ଖରତ ଯାଇ ଟ ୩୦୭୦୯ ଟଙ୍କା ଡକ୍ଟର୍
ହୋଲଥାଳ । ଏଥ, ଏ, ବ, ଏ, ଏବ ଆରା
ପ୍ରକାଶାଳକ ଅୟର ଦୂଳ ବେଳି କଥାକି
ହୁଅଇ ।

ସୁନ୍ଦରୀ ଭାବରୁ ଥିଲେ କହିଲେ ନ ହେବାକୁ
ତୁମିବାରିବର ମହାବୟ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଥାଏ !
ଏ ସମୟରେ ପ୍ରାୟ ପ୍ରକରଣ ମେଘଙ୍ଗଳି ଥାଏ ।
ଯଥି କଲରେ ଥାଏ ଆଏ । ଏବର୍ଷ ଅଛି ହଞ୍ଜି

ହେଉ ଥିଲେକ ସ୍ତରରେ ଗଡ଼ିଯା ପୋଖରୀ
ଧୂର ନାହିଁ । ଏବି ଦେଉଷଣଦେଲେ ଯେଉଁ
ଅଳ୍ପ ପାଣି ବଲରେ ଚୋଇଥୁଲ ବାଦା ଶୁଣିଯାଇ
ଠାବେଁ ମରୁଜୀ ବାଥବାର ଉପକିମ ହୋଇ-
ଅଛି । ପ୍ରାୟାଧିନ୍ଦ୍ରୁ ଦୃଷ୍ଟିର ଆଶା ଅଛି । ମାତ୍ର
ଶୀଘ୍ର ନ ହେଲେ ବିଶେଷ କିମ୍ବା ହେବ ।

କୁଟିମରଙ୍ଗାରର ମହା ସଂଖୀ ସୃଷ୍ଟିନୟାଳ ବାର୍ଷିକ
ଶ୍ରାବ ମତ ପ୍ରାସ ତା ଗ୍ରେ ଦିଶରେ ମନ୍ଦିରମାରେ-
ହରେ ହୋଇଥିଲା । ନେଇଦିବା ବାଦିଲାରେ
ଏମନ୍ତ କେବେ ଦେଖାଯାଇ ଜାହ । ସତର
କୁଟିମର ଉଚ୍ଚିତ ଲାଭମାନେ ଜଣାଇ ଏକଟଳା
ଲେଖାଏ ପାଇଲେ । କିଳାବିହାର ଏବଂ ଉତ୍ତର
ପ୍ରସ୍ତର ପ୍ରାସ ପ୍ରକାଶ ପାଇବ ଆମନ୍ତର ହୋଇ
ଆଇଥିଲେ ଏବଂ ସେ କାଳୁ ଉତ୍ତରମୁଁ ବିଦାଳ
ଦିଯା ଗଲା । ଦାନ ସାଗରରେ ସନ୍ଧିକ୍ଷତ ଫଳ,
ଘୋଡ଼ା, ପାଇବ, କୌକା ଏବଂ ବନ୍ଦିବିଧ ରୂପାର
ସାମଗ୍ରେ ଥିଲା । ଏପରି ପାଗଳଖାଲାର ପ୍ରାୟ
୨୦୫ ପାଗଳ ଏବଂ କରେଇ ଜାଣିବାପରି ହାତ-
ମାତ୍ରକି ଉତ୍ତର ଭୋକନ ଦିଯାଯାଇଥିଲା ।

ମଧ୍ୟପଦେଶର ନୂତନ ପ୍ରଧାନ କମେଟିକର
ଅସ୍ଥାନ କେନଳିଲ ଉଦ୍‌ଦେଶ ସାହେବ ପ୍ରଦେଶ
ବିନ୍ଦୁଜମାନ ହୋଇ ଦେଉଣେ ସେ ଖଣ୍ଡବାର
ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟକମାନେ ଚାହାନ୍ତ ଅଭ୍ୟର୍ଥନା ନିମନ୍ତେ

ମହା ଆତ୍ମପର ସହିତ ଅବୟାକ୍ଷନ କରିଅଛନ୍ତି ।
ଏହା ଜାହାଙ୍କୁ ସ୍ଵର୍ଗ ଲାଗିଲା ନାହିଁ । ଜାହା
କେବଳ ଅଧିକାୟେ ମନେ କଲେ । ସେ ଅଦ୍ୟ-
ଜିଜକାଙ୍କ୍ଷାଙ୍କୁ କୃଥାର ଦେଲେ ଯେ ଏତୁକାର
ଅର୍ଥର୍ଥାତ୍ ଶ୍ରୀମତୀ ମହାବଜ୍ଞୀକର ପ୍ରକଳିତି
ଗବ୍ରୀରଙ୍ଗେକରଣର ଯୋଗ୍ୟ ଏବଂ ଜାହାଙ୍କୁ
ନିମନ୍ତେ ସମ୍ମୁଖ କରି ଉତ୍ତିବା କରିଛି । ଅମେହ-
ମାକେ ଏହି ନିମନ୍ତେ ପ୍ରଧାନ କମିଶନରଙ୍କର
ପ୍ରଶଂସା କରୁଥିଲୁ ଏବଂ ଉତସା କରୁ ଅନ୍ତରେ
ଏଥିରୁ ଉପଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରିବେ ।

ଏ ନଗରସ୍ତ ମରୁଆଜୀ ଓ ଅଲ୍ୟାକଣ୍ଠ ଦ୍ୟକ୍ଷେ
ସାୟିମାନେ ଜାହାଜକୁବାର କଲିକଚାରୁ ପଞ୍ଚଶିଳ୍ପ
ଦ୍ୱାରା ଆମଦାନ କରିଲା । ଅଧିକାରୀ ଦ୍ୟକ୍ଷେ
ସାୟିମାନଙ୍କ ମୁନ୍ଦରୁ ଶଙ୍ଖଯାଏ ଗେ କସ୍ତ୍ରୀ ଦିମ୍ବୀ
ଦଶୀଲ ଦେହରୁ ମଧ୍ୟ ଓ ଲୁଗାପଣ୍ଡି ପ୍ରଭାବ
ବାଟରେ ଝେଣ୍ଟା ଥାଏ । ଏତକୁବାର ଦ୍ୟକ୍ଷେଷ୍ଟୀ
ମାନଙ୍କର ବିଶେଷ କ୍ଷତି ହୁଏ ବିନ୍ଦୁ ଜାହାଜ
ଭିନ୍ନ ଅନ୍ୟ ସୂଦିତାଜଳକ ଉପାୟ ନ ପୁଣ୍ୟକୁ
ସେମାନେ ଭୁଲ ହୋଇଥିଲେ । ସମ୍ମରି ଘୋଲାର୍ଥ
ତତ୍ତ୍ଵ କର ଦୂର ଜଣ ମାଛିକ ପାଖରୁ ଗେହୁ-
ଗୋର ବରମବ କର ସେମାନଙ୍କୁ ଚଲାଣ ଦେଇ
ଥିଲା । ଆଖା କରୁ କୋଣାମାର କର୍ମରୂପ-
ମାନେ ମହି ଗଲାଦିବ ପର ବିଶେଷ ଦଶୀ ଦଶୀ

ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଯୁଗରୁକ୍ତ କାହାରଙ୍କ ପଦ କାହାରଙ୍କ ନିବାରଣ ଏହି କଥା-
ନାର ମର୍ଯ୍ୟାଦା ରଖା କରିବେ ।

ଏହି ଆୟୁ ବ୍ୟପ୍ତି ଦେଖାଇନାନ ଶିଥାହୋଇ
ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦେଖାଇବା ଚିକଟକୁ <କ> ପଣ୍ଡ
ପଠୀଯିବ । ଏହି ଅଗାମୀର୍ବତ୍ତ ପ୍ରଦର୍ଶନୀ ଦେବା
ଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କର ଅଭିନ୍ନାୟ ଅର୍ଥାତ୍ ତ କ
ତୁଳା ପ୍ରଦର୍ଶନ ଦେବ ଏହି କେତେବେଳୀ
ଦେବା ଦେବେ ଲେଖି ପଠାଇବା କମାନ୍ତର
ଅନୁବଧ କରିଯିବ । ସେମାନଙ୍କର ଉତ୍ତର
ଅଛିନ୍ତାରୁ ଅନୁଧିକ ସତ୍ତ୍ଵ ହୋଇ ସଜଳ କିର୍ତ୍ତୟା
ହୁଏ ହେବ । ଅନୁମ ନକ୍ଷ ବିବେଚନରେ ଶ୍ରୀନୀ
ଶିଳ୍ପ ପ୍ରତିର୍ବତ୍ତ ହେବାର ବାଞ୍ଚିମାୟ । ମାତ୍ର ଅଧିକ
ବ୍ୟବ ସାଧ ନ ହୋଇ ସ୍ଥାନାୟ କୃତି ଓ କୈମୁକ
ହିତ ଯହିଁରେ ହେବ ତହିଁର କେଞ୍ଚା ବର-
ହାର ହେବ ।

ଗଲ ପୂର୍ବ ଶୁଧିବାର ଅପରାହ୍ନକେ କଳିବ-
ଦାର ଠାତନ ହଜ ଶୁଦ୍ଧିବେ ସେ କଗରିର
ମେତ୍ରିଥିଥାନିଟ ବଷତିକ ଯାତ୍ରା ଲିପିର ଦତ୍ତବନ୍ଦ
କିମ୍ବାରେ ଏକ ବରାଟ ସବୁ ହୋଇଥିଲା । ପୂର୍ବ
ଚିନ ହଜାର ଲୋକ ଉତ୍ସ୍ଵର ଥିଲେ । ସେମାନେ
ମେତ୍ରେ ଦେଖିବୁ କେବଳ ଏବକଣ କରୁଥିବା
ଧୀର ଥିଲେ । ସାଜା କଳେସକୁଳ ବାନ୍ଦିବ ଫର
ପଢ଼ଇ ଅସନ ପ୍ରଦିଲ କର ସରର କାର୍ଯ୍ୟ ତଳାର
ଥିଲେ । ସର୍ବ ଧାର୍ଯ୍ୟ କେଲ ଯେ କଳିବନ
ମେତ୍ରିଥିପାଇଥା ବିଷୟକ ଯେହି କିମ୍ବା ଥର
ନର ଚାଣ୍ଡିଲି ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇ ବଜୀପି ଦ୍ୱାରା
ପର ଦରର ବିଶ୍ଵାସରେ ଅଛି ଜାହା ବରା
ମନ୍ଦିର ଦାର ଅନୁଷ୍ଠାନୀ ଏକ ଅମୃତବନ
ପ୍ରାଣିର ବଜୀପି ବିବେଶ ଏକ ବୃଦ୍ଧ
ମେତ୍ରିଥିପଲ କାର୍ଯ୍ୟ ସାହିର ଥିବାରୁ ଆମୁଖ ଜନ
ବୃଦ୍ଧ କେ କାହାରଙ୍ଗରାନକୁର ମାସକାଞ୍ଚକାର
କିମ୍ବା ଶବ୍ଦରେ ଜ୍ଞାନକୋରୁଥିବାରୁ ଅନୁଷ୍ଠାନକ
ବିବେଶନି ରେ ଏ ନରବା । ଆମେ ଅଜ୍ଞା
ଦୂର୍ଲ୍ଲଭ ହୋଇ ତାହିଁର ପ୍ରଦବକରେ କରିବା ଏବଂ
ପ୍ରଦବାଦର ହେଉ ଦେଖାର କରିବିଲେ
ଶଶ୍ରେଷ୍ଠ ଅବେଦନରେ ପଠିବାର ଆବଶ୍ୟକ
ଯେହି ଆପଦବିନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ପଠାରିବ କୁଳସମ୍ପଦ
ପଠାର ହୋଇ ଶୁଦ୍ଧ ହେଲ ଏହି ଆବ୍ୟ ପର
ସମ୍ପଦ କାହିଁ ଦିନରୁଥେ ନବୀନ ହେବାର
ଥିଲୁ ର ଉତ୍ସ୍ଵର ଥିବା ଦ୍ୱାରା କାଳ
ନମର ବାଲକରେ ସରପର ତୋଳା ବ
ସର ବରଷ ବୋଗନ୍, କୁମର ବାରାଧ୍ୟ
ରଧ୍ୟ, କୁମାର ମନ୍ଦିରାଥ ମହିତ, କୁମ
ରମେଶ ରାଧା ହିଂସ ରଧ୍ୟ କେବେ

କୁଳାଥ ସୁଖ, ଗୌଧେର ନାନ୍ଦବର ସୁର୍ବେଦୁକାଥ
ବାନଦ୍ୟୋ, ମାନ୍ଦ୍ୟବର ନରଚୁନୀଥ ସେଇ,
ପେରଜା ମନ୍ଦେବ ଥଳ ତାତ୍ତ୍ଵିବ, ଶଥଦିବାର
ଯୋଗ, ଶାହ ଦୁରାପବନ୍ଦୁ ମଜୁମଦାରଙ୍କ ଲେଖା
ଅସାର ଦେଖିଲୁ । ମହୁ ବୃଦ୍ଧିର ଘଣ୍ଟା ସବୁର
ଅଧିକାଂଶ ସତ୍ୟ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଥିଲେ । ଏଥିରୁ
ଏବ ବାପଶୁର ଏ, ଗୌଧୁରକ ବିହୁବାବୁ
ଜଣାଗଲୁ ଯେ ଏବ ସବୁ ଏହି ସଜ ପୁର
ବଦାନ୍ତରୁକ ନ ଥିଲା । କୁଷି ଲକ୍ଷ୍ମୀ ସବୁର
ଦୁଇପତ୍ର ହୁଲ ପେଟୁ ଥର ନଥ ଏହି ସଜ ସମ୍ମ-
ନ୍ଦରେ ଲେଖିଅଛନ୍ତି କି ଅଧିକାଂଶ ମୁହଁ ପ୍ରତି
ଏବ ନରବାତ ପ୍ରକଳି ସେଇ ଏ ସଜ ହୋଇ
ଥିଲା । କଲିକତାର ନାମ ଅନ୍ଧାର ପ୍ରଥମ
ଦଳପତ୍ରମାନେ କେହି ଉପଶୁର ନ ଥିଲେ ।
ପଦବୀ ଦେଖା ଗାଥିଥିବ ଯେ କଲିକତାରେ
ଏ ବିଷୟ ସେଇ ଦଳାବତ ଅବମୁ ହୋଇଥିଲା
ଏହା ଅଧ୍ୟକ୍ଷ କୁଣ୍ଡଳ ଫଣ୍ଡ ଅଟେ । ଗୁରୁ
ଶିକ୍ଷେତ୍ର ଦେବତା ଅନ୍ଧାର ହୁଲ । କବିମ୍ବନ କବି
ଏକା ସାଧାରଣ ହୁଲ ମେନ୍ଦିମାନେ ଯେଉଁମାନେ
ଦେଇବ ଅନୁରୀ ବେମାଳାନ ଯେବେ ଏବା
ଯୋଗାର କାର୍ଯ୍ୟ କରି ନାହିଁ ପାରବେ କେବେ
ଅନ୍ତର ମଙ୍ଗଳର ଅଣା ନାହିଁ ।

ବିଜ୍ଞାପନେରେ କେବଳମାନଙ୍କର ସମ୍ମାନଙ୍କର
୧୯୭ ଏଲାର ଦାର୍ଶକ ଉଚିତେ ମାନବର
ବିଜ୍ଞାପନର ମନୁଷ୍ୟର ସହାଯତାକାରି ଉପରେ
ସେହି ବିଷ ଏହି ଉପରେ ପରିବହଣ କାରାହାତିକ
ଜୀମୀ ଅଭିଭାବକ ନାହିଁ ପ୍ରବର୍ତ୍ତନ କଥା ଆଜିର
ସମ୍ମାନଙ୍କର ପରିବହଣ କଥା ।

ବିଜ୍ଞାନ ଅଧିକ ସାହା ଓ ଗତ ଦିଶଙ୍କରେ କେବେ
ଥାଏ ନ ଥୁଲୁ ଏବଂ ପ୍ରାଚୀକଳିବିଳା ଉପଳମ୍ବନେ
୩୨୫୨ ବିଭାଗ ଖଲୁସ ପାଇଲେଣେ ବର୍ଷ
ଶ୍ରେଷ୍ଠରେ ଜ୍ଞାନାଳାରେ ବିହିବା ବଣ୍ଡର
ଲିପ୍ତିକ ସଜ୍ଜା ଓ ତହୁଁ ଦୃଢ଼ ବର୍ଷରୁ ବଳ
ସାରଥିଲା । ବୁଦ୍ଧି ଅଧିକ ପରିମାଣରେ ବିହାର,
ଓଡ଼ିଆ ଓ ଶ୍ରେଷ୍ଠାଗ୍ରହରେ ଉଚିତ ଏବଂ
ଦେହ ବର୍ଷର ଅଧିକାରୀ କାଳ ଅନୁକୂଳ ଏବଂ
ଆବଶ୍ୟକ ଦୂର୍ଲିପ୍ତିକ ତହୁଁର ବାରଣ ସ୍ଵରୂପ
ପ୍ରବର୍ତ୍ତକ ହୋଇଥିଲା । ଯେ ସବୁ ଜିଲ୍ଲାରେ ଭରତ
ଦେବା ବିଭାଗ ଦାରିଦ୍ରତା ସଜ୍ଜା ଉଚିତ ବହୁ
ମାତ୍ରରେ ସୁରାତ୍ତ କଟକ ଏବଂ ଯେ ସବୁ ଜିଲ୍ଲାରେ
ସେହି ଦାରିଦ୍ରତା ସଜ୍ଜା ଅଳ୍ପ ଉଚିତ ମଧ୍ୟରେ
ସୁରା ଜିଲ୍ଲାର ନାମ ପଢ଼ିଥିଲା । ଜ୍ଞାନାଳାର
ଅଧିକା ଲେଖକ ମଧ୍ୟରୁ ଜାତ ଅନୁସାରେ ଶତ-
ବିଲୁ ୫୯.୫ ହିନ୍ଦୁ, ୧୪.୫୫ ଦ୍ୱେଲମାଳ,
୨୧ ଶ୍ରୀପ୍ରିୟାନନ୍ଦବନ୍ ପାଦ ବୌଦ୍ଧ ଥିଲେ ।
ଅନ୍ୟ ବୟସର କଲ୍ପନା ୪୦୦ ଠାରୁ ୫୫୦ କୁ
ତୁଳି ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ ବେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ
୪୫୫ ପ୍ରତିଶ ଏବଂ ୫୫ ଶାହୀ ଥିଲେ । ବଣ୍ଡର
ବର୍ଷରେ ୧୦୦୦ ଏବଂ ତହୁଁ ପ୍ରବର୍ତ୍ତନ ୧୫୬୦
ଶାହୀ ବାରଦର୍ଶି ପରିହାଲେ । ସେ ସବୁ ଜିଲ୍ଲାର
ମୋଟ ଜୀବଜଗନ୍ନ ଭିତରେ ଦୁଇମନଙ୍କର
ସଜ୍ଜା ଅନେକାନ୍ତ ଅଧିକ ଏବଂ ପରଦା ନିଯୁତ
ଦ୍ୱାରା ଭାବରେ ପ୍ରକଳିତ ସେ ସବୁ ଶ୍ରାନ୍ତରେ
ଦ୍ୱାରା ଭିତରେ ଭାବାର ସାମନ୍ୟରେ ବେଳ୍ପାଦା
ପାଇଥାର ବା ଅକରୋଧ ପ୍ରତିର
ଏହା ଗୋଟିଏ ମୁହଁ ୨ହୋଇବାକୁ ନେବା ।
କର୍ବକସାପୁ ଅନୁସାରେ କେଲାଇନାର ଜୀବଜକା
ସାମାନ୍ୟ ଦେହରେ ବି ଶକ୍ତିର ପାଇଁ ୫୧.୫୨ ଲେବା
ଶ୍ରୀ ଅଟନ୍ତି । ଏଥି ଦୂର୍ଦିଷ୍ଟ ଗ୍ରହକ ନିରବରୀ
୫୮.୮୭ ପତତିଲ । ୨୫୪.୫ ଲେବକି
ମଧ୍ୟରେ ଏକ ମୂଳ ଲାଗିବା ଅନ୍ତରେ ବି ବସ୍ତ୍ରାବି
ଦ୍ୱାରା ଅଧିକ ଥିଲା ସେବେବୁ ଆଦିପ୍ରବେଶର
ଦୂର୍ଲିପ୍ତା ସମାଜକୁ ଅଧିକ ବିଧେ । ବଣ୍ଡର
ବିଭାଗରେ ଶତକରୀ ୨୫୮ ରେ ଦାରଦର୍ଶିର
ପରିମାଣ ମା ୨୪ ବା ତହୁଁରୁ ଲୁହନ ଦିଲ
ଦେବାରାତଦର୍ଶି ଜ ୪୪୨ ର ପାଇସାଲ ଏବଂ
ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଜ ୧୫ ଟର ବ୍ୟସ
କ ୪୫ ଠାରୁ ୫୦ ର ମଧ୍ୟରେ ଏକ ଜାତ ଶର
ବ୍ୟସ କ ୫୦ ସବୁ ଉଦ୍‌ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଶ୍ରବନ ଦେଖି
ମାଳାର ବଜେଦର ବିହିଅଛନ୍ତି କ ଏହା
ଏକଦିନାଟା କାର୍ଯ୍ୟବିଧ ଅଚଳ ର ଦୁଇ ଅନୁବା

ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ମୋକଦମାର ବିସ୍ତରିତ
ଅବସ୍ଥା ପିଯୋଟ କେଇବାବାଣି ଜେଲର ଲକ-
ଷ୍ଟେକୁ ଜେଳଲେକୁ ଅଦେଶ ଦେଇଅଛନ୍ତି ।
ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅସାମୀମାନେ ହାଜରରେ ରହିବାର
ସମୟ ନାହିଁ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା ହେଉ-
ଅଛି । ଅର୍ଥାତ୍ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କିମ୍ବା
ଆସାମୀ କି କି ନ ଏବଂ ପଞ୍ଜିଆମ୍ବା ଆସାମୀ
କି କି ନ ନାହିଁ ବିଶ୍ଵିତ ବର୍ଣ୍ଣରେ ଯଥାକାନ୍ତେ
କି କି ନ ଏବଂ କି କି ନ ହାଜରରେ ଥିଲେ ।
ଏଥରେ ମାନ୍ୟବର ବଙ୍ଗାରର ଦୁଷ୍ଟିକ ହୋଇ
ଉଦ୍‌ବସ୍ତ୍ରକୁ ସାବଧାନ ଦେବାବାଣିଙ୍ଗ ବାହିଦ
କରାଯାଇନି ।

ଶ୍ରୀକ ବର୍ଣ୍ଣରେ ଜେଲଖାନାର ମୋଟ କଷ୍ଟ
ଟ ୧୭୪ ଲକ୍ଷ୍ୟରେ ତେବେଳୀ ଓ ଭାବୁ ପୁରୁଷବର
ଦେଶ୍ୟ ଟ ୧୩୩୫୫ଲକ୍ଷ ଥିଲା । ଦେଶ୍ୟ ଦୃଷ୍ଟିରେ
ପ୍ରଧାନ କାଇଶ ଓ ଦିନ୍ଦୁକର୍ମର ଦୂର୍ମଳ୍ୟର ଅଟେ
କାଇଶ ଏକା କାଇଶକୁ ଶୁଅଇବାର ଶରତ
୨୫ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ପଢ଼ିଥାଏ । ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବିସ୍ତର
ସାମାନ୍ୟ । କାଇଶକୁ ଥର୍କା କଟି ଯାଇ ଜଣାଇ
ଦିନ୍ଦୁକର୍ମର ଟ ୭୩୫ ଲକ୍ଷ ପଢ଼ିଥାଏ । ଜେଲଖା-
ନାର ନାମ ବ୍ୟକ୍ଷମାୟର ନିଟ ଲାଇ ଟ ୪୧୭,
୨୦୨୯୯ ଲକ୍ଷ ହୋଇଥିଲା । ବାବସାଯଜେଳରେ
୨୦୨୯୯ ରାତି ପ୍ରସ୍ତର ହୋଇ ସରକାରୀ ନାମ
ଦକ୍ଷତାକୁ ଟ ୧୦୨୨୨୫୫ଲକ୍ଷରେ ଦିନ୍ଦୁକୁ ଦେଇ
ଥିଲା । ଆଲ୍ପର ଜେଲର ଖୋଟିହିରା କିମ୍ବା
୨୦୦୫୦୫୫ଲକ୍ଷର ଦୁର୍ଯ୍ୟ ଯୋଗାଇବାକୁ ସମ୍ମାନ
ଦାଇଥିଲା । ଯେବେଳେକୁ ଜେଲର ପ୍ରଧାନ
ଅର୍ପି ସରକାର ପ୍ରସ୍ତର ଓ ପରମାଦ ପା-
ଇବା ଚାଲିଲା ଉପରେ ପ୍ରସ୍ତର କ ୨୦୦ ଶହିରର
କାଇଶ ଅନ୍ତରେ କେବଳ କାଇଶ ଗଲେହେଁ ଏହି
କାଇଶାନା ୯ ଲକ୍ଷ ୩୭ ହଜାର ଟଙ୍କାର
ଅର୍ପି କାଇଥିଲା । ଏଠାର ତେବେଳୀ ସମ୍ପର୍କ
ଲାଭିଥାଏନ୍ତି କି ତାହାକୁ ଅଧିନିର୍ବାଦ
ଦେଶୀୟ ଲୋକଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧ ବିଷ୍ଟୁ କର୍ଷଣ
କାଣ୍ଡା ପଢ଼ିଥାଏନ୍ତି ଏହା ଅବଶ୍ୟ ସମାଦି ଅଟେ
ଏଥରୁ ଏଥରୁ ଜାଗା ଯାଇଥାଏ ଯେ କିମ୍ବା ପଢ଼ି-
ଗା ଲୋକମାନଙ୍କ ନାମରେ ଅପରାଧ ଜାଗା
ଉଚାଇଛି । ତାକା ଜେଲଖାନାର ପ୍ରସ୍ତର ବ୍ୟକ୍ତି
ଗୋଟିମାରମନକରି ଯୋଗାକ ଦୟାର
କାହା ପୁଅ ପାଇଁ ଏବେଳି କାର୍ଯ୍ୟ ହେବ ନ
ଲୋହେ ବିଶ୍ଵିତ ବର୍ଣ୍ଣରେ ଟ ୨୫୩୨୫୫ଲକ୍ଷ
ର ହେଇଥିଲା । ଜୁଲେପୁର ଜେଲଠାରେ
ଗଲାର ହେଠ ପୁଅ ପାଇଁ କୁଳକାନନ ଉବଳ

କରିବା କାର୍ଯ୍ୟ ଦୁଇଲ କି ସତ୍ତି ପୃତିଆମାନ ଜାକ
ଚରମାନଙ୍କରେ ଏକପାଥାଲେଖାଏ ଦଗରେ
ଦିକ୍ଷିତ୍ ହୁଏ ଗରବକର୍ତ୍ତା ୩,୨,୨୭୫୯- ପୁଣିଯାକୁ
ଏବର୍ତ୍ତଣ୍ଡ, ୧୧ ୨୮- ପୁଣିଯାପୁଣିତ ହୋଇଥିଲା
ଏବଂ ଦିନପ୍ରତି ହାତୀ ଧରି କେବଳ ୨୨ ଜଣ
କରିବ ତାହା କରିବାରେ । ଅନ୍ତରେ ଠ ୪୩୩
୨୨ ହା ଲାଗୁ ହୋଇଥାଏ ।

କଲଦିମାନଙ୍କୁ ପୁଣ୍ୟକର ଆହାର ଏବଂ ବିଶ୍ଵକ
କଳ ଯୋଗାଇବା ବିଶ୍ଵଗୁରେ କମାଗତ ଅସ୍ତରରେ
ନାନୋଯୋଗ ଦୟା ଯାଉଥାଏ ! ଯେଉଁ
ପ୍ରସମାନ ଆଦି ଜେଳଖାକାରେ ଦୟା ଯାଏ
କାହିଁ ଏମନ୍ତ ସ୍ଵପ୍ନପ୍ରତି ଯେ ଜେଲଖାକାରୁ
ଆସିବାର ଅଳ୍ପ ଦିନରେ କଲଦିମାନ ତେଜିନ ଦୂର୍ବି
ଦୁଇଥିବ ଏବଂ ଅଧିକାଂଶ କରିବା ମୋଟା ହୋଇ
ଅଛି ପାଇଁ । ଇନ୍ଦ୍ରେକୁ ଜେନରଲ ଲେଖି
ଅଛନ୍ତି ଯେ ବ୍ରହ୍ମର ଗୁରୁକ ପୁଣ୍ୟକର ମହି
ଶୁଭୀତାକ । ବିଜ୍ଞାନର ଉତ୍ସ୍ବ ଗୁରୁକ ଆହାର
ଲେଖକ ପ୍ରତି ତାହା ଭଲ ନୁହେ । ଶୁଭୁଆବଜ
ପୁଣ୍ୟକର ଏବଂ କଲଦିମାନ ଏହାକୁ ବଡ଼
ଅଳ୍ପ ପାଇବାର ଉପୋଟ ହୋଇଥାଏ । ଅଳ୍ପ
ପ୍ରୟାକ ବନ୍ଦାବୋକି ଏବଂ ଅଳ୍ପନୀୟ ଶାକପକଳ
ଅଧିକ ପରମାଣରେ ଯୋଗାଇବାର ନାନା
ବିଦ୍ୟାବସ୍ଥା ହେଉଥାଏ । ବର୍ଷିତ ଏରିରେ
ଜେଲଖାନାର ମୁକୁ ଦଳାବ୍ୟତ କୁଣ୍ଡ ପତିଦ୍ଵାଲୀ
ଦୂର୍ବି ଦୂର୍ବି ବର୍ଷର ଅଳ୍ପ ୨୦,୨୨ ଥିଲା । ଦୂର୍ବିଷ୍ଣ
ଅଛିବିଷ୍ଣ ହେଉ ଏନେକ ବିଦ୍ୟା ମନ
ବିଶ୍ଵାସ କେଳଇଲୁ ଥାଇବାରୁ ଏ ବର୍ଷର ମୁକୁ
କୁଣ୍ଡ ଅଧିକ ଦେଲେହେଁ ଦୂର୍ବି ଅନେକ ଦେଇ
କଲନାରେ ଅଧିକ ନୁହେ ଏବଂ ଅଧିକାଂଶ
ଜେଲର ସ୍ଵପ୍ନ ଭଲ ଥିଲା । ଲାର୍ଜ କାଳର
ଲେଦିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟର ପ୍ରତି କଜାଇରେ ମୁଗୁର
ରାମା ୨୦ ରୁ ଡିକ୍ସକ ହୋଇ ନାହିଁ । ଅଛିଏବଂ
ଜେଲଖାନାର କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧେ ସନ୍ତୋଷ ଜନକ
ବିଲିନାରୁ ଦେବ ଏବଂ ଏଥିଗାଇ ଜେଲ ସମ୍ବନ୍ଧ
ଜେଲଟେକୁ ଜେଲରକ ସଂଧାରିତ କରିବାରୁ
ପ୍ରସମାନ ପାଇବାରୁ ।

ସାହୁର ଜୀବନକ

କଲ୍ପନା-ଗେଣ୍ଡା

ମେ ପେ ର ତିଲମୀର ମନ୍ଦିର ଓ କଳେକ୍ଟିଙ୍
ସୁରୋତେ କରାଳ କିମ୍, କିମ୍ବୁ ହେଲେ ।
ଓଡ଼ିଶା ଦିନବାଜ୍ ବରକାଦି କରୁଥିଲା ମେ ଏ ର
ଦେଇ, କେବ ଦେଇ ବିଭୟ ମାସ ତାହା କିମ୍ବୁ
କି କି କି ହାତ ପାପ କରାଯାଏ ।

ମାନ୍ୟବର ଗ୍ରାଲ ଶ୍ୟାମ୍ବୁ ଭିକଳ ପାଇବାର
ସମ୍ବାଦକ ମହାଶୟ ସମୀପେ ।

ମହାଶୟ

ଅପଣଙ୍କର କେହି ଯାଏକ ନିର୍ମଳଶିଖ ସ୍ତରୀ-
ମାନଙ୍କର ଉତ୍ତର ଦେଲ ବିଶେଷ ଉପକୃତ
ହେବ ।

୧। ଖଣ୍ଡାଏକ ମହାନୀଯତକମଳେ ଶର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ
ମାନ୍ୟାଓ କରଣ ଥିଲେ ଶୈଷି କି କା—

୨। ଖୋରଧାର ରଜା ଖଣ୍ଡାଏଇ କି ନା ଓ
ହାଲୁକ ଉପରେ ସୁର ଅଛି କି ନା—

କ । ଶ୍ରୀବାର ଦୟାର କାହାକୁ କୁହାଯାଏ
ଏବଂ ସମାଜେ ଚଣ୍ଡ ଖଣ୍ଡାବତି କି ନା—

ତ । ମାନୁଷ୍ୟ ଜାତ ଭେଦରେ କାହାକୁ
ଗୋଲିଯାଏ ।

୨୫୧୭୧୯୮୮ } ଶା ଗୋପେଶ୍ବର ବ୍ୟୁ

କେନ୍ଦ୍ରସାହିତ୍ୟ

ପାଇଁ ?

" Is this a dream, then
wakinking would be pain "

କେ ତୁମେ ମହା ମୋର,
ଗଞ୍ଜିଲରେ ଫଳ ଘୋର,

ଗୁରୁ ମଧ୍ୟର ଗୀତ ଶାଖା-ବିନିନ୍ଦିତ ।
ଏହି ଗୀତ ଏହି ସ୍ଵର,

ନୁହେ ସେହି ମରକର,
ଏ ମଧ୍ୟର ଶାତ ଯୋଗେ ଅମର ବହୁତ ।

କେ ରୁମ୍ହେ ଗାନ୍ଧି ଗୀବି,
ଜାଗିଲୁ ଯେ ପରି ହ ତି,

ବିହୀନ ସାଗରେ ଖାତା ହୋଇଥିଲ ଲାକ,
ସମ୍ମଦ୍ଦିନ ଶିଖିବେ ପଦ୍ଧତି.

କରୁଥିଲେ ପୁଣି
କରୁଥିଲେ ପୁଣି

କେତନା ଦସର ହାତ୍ !

ଥିଲି ଯେ ଗୋ ମୃତ୍ୟୁ,
ଗାଇଲେ ମଧୁ ଗୁଡ଼ ମୃତ ସଙ୍କଳ;

ଏ ସେ ରୁମେ ପ୍ରିସ୍ତମ !
କିଧାସ୍ୟ ଆଶ୍ରମ ମମ,

ବନ୍ଦିଦଳ ପରେ ଅଜ ପାଇଛୁ ବର୍ଣ୍ଣନା ।
(ଅର) ଶତ ମୋତେ ଏଠି ଏକା

ଯାଆ ନା ଯାଆ ନା ସଙ୍ଗ,
ଶୁଦ୍ଧିଶୀଘ୍ର କିଳନେ ଥାର୍ମ ଦିଅ ନା ଯାଇନା,

ଦୂରେ ଯାଇ ଦୁଃଖ ଶାନ୍ତି
ଦୂରୁ ଏ ଅଶାନ୍ତି ଭାନ୍ତି
ଲଭକ ଅଧାର ଗନ୍ତି ଏହିତ ବାସନା,
ବଢାଅ ଶାହସ୍ର ସଙ୍ଗେ !
ବଢାଅ ମୁ ଧରେ ବଷେ,
ଅଚ୍ଛପ ବସନା ସେ ଯେ ହୁବୟ ଜରଇ,
ହେଉ ପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରାଣେ ଯାହା ଜଣେ ନିରନ୍ତର
ଆମଙ୍କ ବେଳାନ୍ତି ।

ଦେବପ୍ରକାଶ

କଟକ ଗୁନବାଲ ସତ୍ରକର ବହୁକୁଦ ଗ୍ରାମ
ଠାରୁ ଦୂରର ମୁଖରେ ଗୋଟିଏ ଶାଖା ସତ୍ରବ
ବାହାର ବିରୁଧୀ ନଦୀ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯାଇଥିଛି । କଥିବ
ସତ୍ରକ ବିରୁଧୀ ନଦୀ ଦୂଳରୁ ମୁଲୁକଧର, ଶୁଷ୍କ
ସାନ୍ତ୍ଵନା ଶାଖାମୁହଁ ଓ ସମେର ଗ୍ରାମ ଦେଇ
ଦୁର୍ଗାଧର ଗ୍ରାମ୍ୟ ସତ୍ରକରେ ସୋଗ ହେବା
ଶାଖାମୁହଁଠାରୁ ଥର ଗୋଟିଏ ଶାଖା ସତ୍ରକ
ବାହାର ପାନ୍ଧା ଓ ଗୁହାପଡ଼ା ମୌଜା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ବିଷ୍ଟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଆମେମାନେ ଉଚ୍ଚ
ଅନେକ ଥର ଥବେଦନ ପଢ଼ ପାଠ୍ୟଥିବୁ ।
ଦୁଃଖର ବିଷ୍ଟ ଏହି ସେ ଭାବ ଥକ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
କାର୍ଯ୍ୟରେ ପରିଣତ ହେଉ ନାହିଁ । ଥରେ
କେତ୍ରାଙ୍ଗା ଲେବେଳ ବୋର୍ଡ ଇଲକାସ୍ତ୍ର
ସଂ ଓରଷିଆରକହାର କଦମ୍ବ ହୋଇଥିଲା ।
ଦୁଇ ମହାଶୟ ପଜାମାନଙ୍କ ଦୁଃଖ ଦେଖି
ମୌଜିକ ଅଦେଶ କରିବୁଲେ କି ଏହା ଶାଶ୍ଵତ
ଭୟରେ ପରିଣତ ହୋବ । ଦୁଇ ବାବ୍ୟ
କାଳର ଥକନ୍ତି ଗର୍ଭ ମଧ୍ୟରେ ଲାକ ହୋଇଥିଛି ।
ପଥର ମୋରମାୟ ଥବସ୍ତ୍ର ବିଷ୍ଟରେ ଏଇବି
କାଲିବା ଯଥେଷ୍ଟ ସେ ପଜାମାନଙ୍କର ଦ୍ୱାରା
ଦୂରେ ଶକ୍ତିଦ କାଲିବା ଦୂରେ ଥାର ଦୂର
ଯୋଗ କଲିବୁ କେଇ ଭାବି ନାହିଁ । ବିଶେ-
ରତ୍ନଃ ପାଠନା ଓ ଗୁହାପଡ଼ା ମୌଜାର ସ୍ଵଜା-
ମାନେ ସମୟ ସମୟରେ କଦମ୍ବିରେ ଉପରେ
ଦେଇ ରଖି ସନ୍ତୁରଣହାର ହାତେ ନେଇ ସମ୍ମାନ
କରିବାରୁ କିଅନ୍ତି । କବିତ ମସ ପା ୧୧ ରକ୍ତ-
ରେ ଥାଏ ସେଟିଲମେଲେ ଅଧିଷ୍ଠର ଶାସ୍ତ୍ରକୁ ବାହୁ
ଅନୁଭବେଣ ଚକ୍ରମ୍ବା ମହାଶୟ ବସ୍ତ୍ର ଉପର-
ଥରେ ସର୍ବୋରରେ ଯାଇଁ ବେହେସମାନଙ୍କ
ଗୋଟି ଝାଁଗିବାରୁ ଯେପରି ଥବସ୍ତ୍ର ଲଇ
ଥାନ୍ତି ଭାବ ବର୍ଣ୍ଣନାଙ୍କ ଅଟେ । ଶାଶ୍ଵତ ଜୈନ
ପତ ନ ଥିଲେ ବାହୁ ମହାଶୟକୁ କଲମଗ୍ନ
କାଳ ସମାବନା ଥିଲା । ସତ୍ରକ ଯେଉଁ

ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କୋଇ ଅଛି ତହିଁରେ ଘଣି ମାହାର
ସବୁରେ ପୋଲ ହୋଇ ନ ଥିବାରୁ ବିଶେଷ
କଷ୍ଟ ହୁଏ । ପଟାଙ୍ଗୁଣୀର କେନାଳିରୁ ବିରୂପା
ନଦୀ ଧର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିପ୍ରତ ସତ୍ତବ ଯାହାର ଦିଦିଧ୍ୟ
ଅର୍ଚମାଲାଲ କେବି, ତହିଁରେ ଗୋ କି କିମ୍ବା
ବଜ ପାଣି ମାହାର ଥିଲା । ଯେଉଁଠି କାଲର
ଦର୍ଶି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପୁର ତାହା ପାଟକାଳୀ ଥିବାରୁ
ତହିଁରେ ସମୟ ସମୟର ଏବେ ଜଳ ହୁଏ
ସେ ଦିନଙ୍କ ନ ଧର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନେବମାଳକୁ ଗତି-
ସୂଚ କଲ ହୋଇଯାଏ । କଟ୍ଟୁପରିମାଳେ ଏହି
ଦେଖି ଶୁଣ ପଢା ପ୍ରାୟ ବିଶାର୍ଦ୍ଦ ହେବ ସାଧାରଣ
ରଣକୁ କଷ୍ଟ ଦେଉଥାଇଲା । ଅପର ଦୁଇଟି
ତେମଳ୍ପ ମାରସକ ନୁହେଁ ସତ୍ୟ ମାତ୍ର ତାହାର
ବେଚିଥି ଥିବ ତମଙ୍ଗାର । ଏହାର ଅଧିନ୍ଦ୍ରର
ବନ୍ଦୁର ହେତୁ ବିକଳତଦ ବନ୍ଦୁର ଗତିର
ନ୍ୟାୟ ଅନ୍ଧାଳ ପକଳ କରିବାରୁ ହୁଏ । ଅନୁ-
ରୂପ ବ୍ୟକ୍ତିର ସାଧାରଣକ ନିକଟରେ ସମ୍ମାଦୁତି
ହେବାର ସମ୍ବନ୍ଧ ନୁହେଁ । ପୂର୍ବେ ଏହା ପୁୱୀୠ ଟି
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିହୃତ ଥିଲା । ବନ୍ଦୁମାଳ ପ୍ରାମ୍ଭ ପୁୱୀୠ ଟି
ବିହୃତ ହେବ । ଏହା କେବଳ ମାଟ୍ଟିଙ୍ଗ ଗୁଡ଼ି
ଉପରେ ପଢ଼ିବ ଦୂଷିତଳ ବହିଗମନ କିମ୍ବା
କେବଳ କଞ୍ଚା ଯାଇଥିଲା । କୁନ୍ତ ବିଦେଶନାରେ
୨୦୧ ଟି ବ୍ୟାସର କଞ୍ଚା ଥୋଠ ଦେଇ ବନ୍ଦୁ
କିମ୍ବା ଦେବତାରେ ସଥେଷ୍ଟ ହୁଅନ୍ତା । ଏ
ଯାହାରୁ ସାଧାରଣକୁ ଆଜି କଷ୍ଟ ସହିବାରୁ ହୁଅ
ନାହିଁ ତ ବୋର୍ଡକୁ ନିଧି ପୋଲ ବରିବାର
ଅଥା ବ୍ୟୟ ପଢ଼ିବା ନାହିଁ । ଭାବ ଅଦସ୍ତ୍ର
ମନ୍ଦରୁବି ବାଟୁ ପରିଦର୍ଶନ କଲେ ଅବଶ୍ୟ
ପରିପଦ ଦେବ ଦୋଷ ସେବେ ସ୍ଥାନରେ ଗ୍ରାମୀ
ସ୍ଥା କର ଦେଇଥାଇଲା ଜୟମଦାୟ ପଢ଼ ଦୁଷ୍ଟ
କଲେ ଅମ୍ବାନଙ୍କ ଗ୍ରାମର ଅବସ୍ଥା ଅନ୍ଧକାଳର
ଅନ୍ଧକାଳ ଅଟେ । ଦରବା କରୁ ନ୍ୟାୟପରିପ୍ରେସର
କରୁ ଅମ୍ବାନଙ୍କ କଷ୍ଟର ବିହୃତ ପରିବାର
ରିବେ ।

୧୦। ୧୮ } ୧୯।
ସେଇ କହିମ ନହିଁନା
ସା ଶ୍ରମଶଳପୁର । ପ୍ରାପଦ୍ମପୁର
୧୯। ୧୯।

ମଲ୍ଲିପାତ୍ର

କାହିଁ ବନ୍ଦନାସ୍ଥଳ	ଅଠମଙ୍କୁଣି	ଟ ୩
ପୁରୁଷ ଧୋର	୫	ଟ ୨
ବୃଦ୍ଧମୋହନ ମହାରତୀ	କଟକ	ଟ ୧
ମୁଦ୍ରଣସାହି	ପ୍ରଦୟନ୍ୟ ଗଣ୍ଡ	ଟ ୧
କାଳଚାଲ ପାଖ	ଦଶପଢ଼ା	ଟ ୧

ରଜ୍ଜାପନ ।

NOTICE

Is hereby given that from 15th September 1898 the Toll Office at Kansbans in Range V will be closed. Tollage rates for this range will remain as before but tickets will be issued at terminal locks of Charbatia and Chargachia only.

ଏହାକୁ ସରସାଧାରଣକୁ ଜଣାଇଦିଆ ଯାଇ-
ଥିଲି କି ଚଳନ୍ ସନ ୧୮୫୮ ମଧ୍ୟା ପ୍ରମରମାସ
ତା ୧୯ ଜାନ୍ମାତ୍ର ଓଡ଼ିଶା କେନ୍ଦ୍ରୀ କେନାଳ
ନାହିଁ ମର ଭେଙ୍ଗ ହୁଏ କାଂସରୀଷ ଟାଲ
ଅପିଥ ଉଠିଯିବ ମାସିଲର ଦାର ଏହି ବେଳେର
ପୂର୍ବେ ଯେତୁ ଥିଲା ସେହରୁଧ ରହିଲା ଏକ
କୋଟ ମହାଯାତର ଟକଟ ଗୁରୁଗୁରୁଆ ଓ ଗୁର-
ବାହିଆତ୍ମକ ।

Balasore } C. A. WHITE
The 2nd Sep- } Executive Engineer,
tember 1898. } Balasore Division

ସହାଯାତ୍ମକର ସୁଧା କିମନ୍ଦେ ସମସ୍ତପ୍ରକାର
ମନୋହରୀ ଦୃବ୍ୟ-ଅକ୍ଷର, ଗୋଲକ, ଏବେନ୍କୁ,
କମିଶ ମାନଙ୍କର ବହୁଧ୍ୟ ସ୍ଵ କେଶବଦ୍ଵିନକାରୀ
କୁଷମସରସ୍ଵ ଚିଲ, କେଶ ସହାଇକ ଚିଲ ଓ
ସାଜାକ ସୁରାସିତ କାଳର କଲ, କୁନ୍ଦପୂରୀ,
ପରକଟଦଢ଼ା, ଟାଇମାରୀସ, ବହୁବିଧ ସ୍ଵରର
ଜିନ୍ଦିର, ଫଟ ଅଙ୍ଗୁଲୀ, ମିଳମୋହର, ରବରଖ୍ରାମ,
ମ୍ୟାଜିକ ପବେଟ ଲେଣ, ବରଫ ଜମାଇବାର
କଲ, ଦେଶୀସୋଡ଼ା ଓ ଲେମନେତ୍ରକଲ,
ବାଳକୁଷା-ବାର ବଳ ଦାଢ଼ି ଛର-ଛବାର
କଲ, ପକେଟ ଛଢା, ଖୋଲାଏନ୍ତର କୁଣ୍ଡ,
(ଅର୍ଥର କୁଣ୍ଡକରୁଣ, ଉଦ୍‌ବ୍ୟ, କଣ୍ଠ ଉତ୍ସାହ)
ନାନାପ୍ରକାର ପସନ୍ଦ୍ୟୋଗମ ଦେଶା ଓ ବିଲଙ୍ଗ
ଖୋଦ; ଶାତୀ, ମଲମଳ, ଚଦର, ମୋଜା,
ଗଣିପରକ, ଅଙ୍ଗରଖା, କୋଟି, ରେସମିବମେଇ
ଓ ପାରଦୀ ଶାତୀ, ଦନର ନେଷ୍ଟଳଗ
ରେସମୀ ଛାଇଉଥାବ । ହନ୍ଦୁଦେବ ଦେବ
ମୁଣ୍ଡ ଓ ବିଲଙ୍ଗ ଉଦ୍‌ବ୍ୟ, ସରସା—ମେହ,
ଶୌଭା, ଅଲମାରୀ—ସୁନୋଲ ରଙ୍ଗ, ଦୂର
ପଞ୍ଚକରସତ, ହୁରଶେଖ ଚଟିଲ କଟନ
ବେଗର ଅକ୍ଷ୍ୟରୀ ମହୋରପ ପ୍ରଭାବ ସୁବେଳେ
ଅମ୍ବାକର ନିର୍ବିତରେ ସୁର । ଏକନଥାରେ
ଦେବେ ଦନର ପଞ୍ଚମସ ଭରିବ ତାହା ଶା
ସୁଧାରବରେ ପଠାଇ ଦେବେ ।

ଆମ୍ବାକେ ସହର ଓ ମେଘରି ଛିବାସୀ
ସମସ୍ତ ସୁଦେଶ ହିତେଣ ବନ୍ଦିବର୍ଜି
ଜଣାଇ ଅଛୁଁ କ ବୋମାକେ ଥିଲା ଆମ୍ବାକେ
ସହର କାନ୍ଦବାବ କର ଦେଖନ୍ତି ଆମ୍ବାନବର
ଦିର ସୁଧିଧା ହେବାର କାରଣ ଏହିକ ପ୍ରାୟ
ସମସ୍ତ ଜନସ ରଂଗ୍ରେ, ପ୍ରାଚୀ, ଜମୀନା, ଆମେରିକା
ପ୍ରଭାବ ସଳଖୁ ଅଣାଇ ଅଛୁଁ ଏହି ଅନେକ ବଢ଼ି
ବଢ଼ି ବୋମିଷେ ଆମ୍ବାନଙ୍କରକୁ ରବାର ଅଛି

ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଲେଖକଙ୍କ ସକାରେ - ବ୍ୟକ୍ତିଗତ
ନିମନ୍ତେ ଯେଉଁମାନେ ଏକଥାରେ ଅଳେକପଥ-
୧. ଗୁଡ଼ିଆଦ ଶାହବ କରିବେ - ସେମନଙ୍କ ଠାରୁ
ଏହାକି ବଜାରର ଉପରେ ଶାକଛାର ଦୂରଟଳା
କଟିଶଳ ନେଇ ଶୀଘ୍ର ମାଲ ପଠାଇ ଦିଲ୍ଲି ।

କାର୍ଯ୍ୟ ସମଗ୍ରୀୟ ଚିତ୍ରପତ୍ର ଅମ୍ବାକଳେ
ମାନେଜରଙ୍କ ନାମ୍ବର ଲେଖିବାରୁ ହେବ ।
ମୋଧ୍ସଲବାହିନୀଙେ ଫରମାସ ସଙ୍ଗରେ ଅଗ୍ରିନ
ଟଙ୍କା ୧୦'ଲାବେ । ତାହା ନ ହେଲେ ଥେମାନ୍ତଙ୍କ
ନାମ୍ବର ଦେଲୁପେବଳ ଡାକରେ ମାର ପାଏଇବା

କୌଣସିବୁ ମନ ଅଥବା ୧୦ଟିବୁ ଲକ୍ଷ ଦେଖି
ଗଲେ ତାହା ଫେରିବେବାରୁ ସ୍ଵିଚ୍ଛାତଥିବୁ । ଏହି
ଲୋକମାନେ ଉପରୀବରନ୍ତି ଏହି ପ୍ରାର୍ଥନା—

ଏସ. ବସାକ୍ ୧୫

ଜ୍ଞାନପଦ ମରଗୁଣ ଓ ମିଶନ ଏକାକୀ
ନ ୧୦୦ ମର ହାତଧନ ପ୍ରସତ ବିଭାଗର
ବିଶ୍ଵିକା

TICE

Is hereby given that on and from
5th September 1895 a Cheek Toll
Office will be opened at Chowmook at
3 Mile of Balaghye Main Drain.
All boats passing this station must
obtain a cheek ticket for which there
will be no charge. This ticket will
be given up at Surpali when the boat
passes Surpali. Tollage rates for
Balaghye Main and Branch Drain
remain as before.

ଏକଦ୍ୟାଗ୍ରହ ପଦ୍ମପଥାବରଙ୍ଗକୁ ଜୀବ କରଇ ଦୟାନ୍ତି
ମାରୁଥକୁ ଯେ ଅଗମୀ ତା ୧୯ ଫିଲ୍ ଦ୍ଵ୍ୟାବ୍ଦ
ଠାରୁନାହିଁ ଯାଇ ଦେଖାଇଲା ନ ମାରଇଲା

ଗୌମୁକ ଦୂରାମରେ ଘୋଟିଏ ତେବଂ ଟେଲ
ଆପେସ ସ୍ଥାନିର ଦେଇ, ଯେ ସବୁ ବୋଟ ଏହି
ଆପେସ ଦେଇ ଯିବେଷସନ୍ଧୁ ବୋଟ ପାଇଁ ଅବଶ୍ୟ
ତେବଂ ଟିକଟ ଏଠାରୁ କେବାକୁ ଦେବ ବିନ୍ଦୁ
ଜାହାପାଇଁ କୌଣସି ମାସୁଳ ଲାଗିବ ନାହିଁ ।
ଏହି ତେବଂ ଟିକଟ ସରପାଇ ମୁହଁମୁହଁ ଦେଇ
ଯିବାରବଳେ ସରପାଇ ହୋଲ ଆପେସରେ ଦା-
ଖଲ କରିବାକୁ ଦେବ । ବାଲିବଳ କେନାଲ
ଓ ଜାହାର ଶାଙ୍କା କେବାଳରେ ଦୁଃ୍ଖ ଯେ
ଦରରେ ମାସୁଳ ଅଦ୍ୟା ହେଉଥିଲ ତାହାର
ରହିବ । ତାହା ।

C. A. WHITE

The 2nd September 1802. *E. & F. Engineers*
Balasore Division.

1-93

*Balasore
Division.*

ଦୂରକ ଚିକିତ୍ସା ସ୍ଥୁଳ

ସମସ୍ତରଙ୍ଗ ଉପଯୋଗ କୁଟିଳା
ଟ ୦ ୮, ଦୂରକାନ୍ଦିଯା ଟ ୦ ୧, ବସନ୍ତ-
ସେଗତିଯା ଟ ୦ ୧୫, ଲୋଡ଼ିଯା ୫୯
ଶାଖ ଟ ୦ ୧, ଦୂରକାନ୍ଦି ଟ ୦ ୨ ମୂଲ୍ୟରେ
ବାମଗ୍ରା ପ୍ରେସ ମେନେଜରଙ୍କ ନିର୍ବିତରେ ଏବଂ
କଟକ ପ୍ରେସ ୦ ଫ୍ରେଗାକ ପୁସ୍ତକ ଦୋକାନରେ
ମିଳେ ।

ବିଜ୍ଞାପନ

କଟକ ଲେଖନୀ ହଲୁ ପାଞ୍ଚବା ଧର୍ମାଳୟ
(ମଧ୍ୟଶ୍ରେଣୀ) ର ଦୂର୍ଗାୟ ଦେବକ ପଦ ଦୂର୍ଗା
ଅଜ୍ଞାନେଷ୍ଟ ନିର୍ଭୁତ ଭାଗେ ପ୍ରାଚୀର ଏହି କଟକରେ
କୁଳପ୍ରକାଶକାଳେ ଲୋକର ଆବଶ୍ୟକ ତୃତୀୟକାଳ
ଆବେଦନ ପଥରେ ଜିଜନ୍ମ ବୟସ ଉତ୍ତରେ
କର ପ୍ରକାଶପଦ୍ଧତିକ ବାହା ଅଗାମୀ ସେଯେ
ମର ମାତ୍ର କା ୫୫ ବର୍ଷ ମୁହା ନିମ୍ନ ଧ୍ୟାନକାଳ
ସବ କିମ୍ବାକୁ ୩୦ମରେ । ଉକ୍ତ ପଦକ
ଦେବକ ମହିକ ଦଶାଟକା ।

କଟକ

କମେଶରଙ୍ଗ ଦେ
ସମ୍ପାଦି ।

NOTICE.

Wanted qualified Female Hospital Assistant for Bhawani-patna head-quarter town of Kala-bandhi, a Feudatory State, under control of Political Agent, Chhattisgarh Feudatories, Raipur C. P. Pay Rs 40 rising to Rs. 50 after two years service or Rs. 5 annual increment up to Rs. 50 per mensem.

Preference will be given to candidate with knowledge of Urdu or Bengali language.

Applications should be addressed to the undersigned with testimonials.

P. G. RAO
Superintendent
for Political Agent
Chhattisgarh Feudatories
Raipur C. I.

WANTED

A Sub-Inspector for the Baramba Police, salary Rs. 20 per month. Preference will be given to those who have passed the Police Sub-Inspectorship examination or have experience of Police work and can produce good references.

Applications to be received by
the undersigned up to 15th Sep-
tember, 1898.

Baramba, } Madan Mohan Patnaik
17-8-98. } Manager of
Baramba State.

ପିଲ୍ଲା ଶାକାଦାସଙ୍କ ଅତାଦିପବ୍ଲି

四〇

ମୁଦ୍ରାଚରଣ

ଏହା ତେଣାବାଟକର ଅପରିଚିତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଦେଖେ । ଏହାକୁ ଭାବୁମୁକ୍ତ ଶ୍ରୀମଦ୍ ଓ ପାଠ
ତଥା ଲୋକେ ଅଭିଜଗିତ ସ୍ଵର୍ଗଳ ଧ୍ୟେ କରି
ଦେଖାରୁ ଏହାର ଅବଳ ପେମନ୍ତ ଅଷ୍ଟକ ପ୍ରକାଶ
ପରିଦ୍ରାଙ୍ଗ ଅଭିବ ଜଗନ୍ମଥକ ଅବଳକ ସମାପ୍ତକା
କରିବାକୁ ରଖାଯାଇଥାରୁ ଏଥିର ଦୂରାଳିନ୍ ତିର୍ଯ୍ୟକେ ଦୃଢ଼-
କରିବାକୁ ଚୋଇଅଛନ୍ତି ଅବଳରେ ଜିଜ ଅଳେବ
ମନେ ଦେଖାଇ ସମ୍ବନ୍ଧ ।

ଏହା ଅଛିମୟ ଦୂରତ୍ବ ଗ୍ରହ ଏଥର ଦୂର
ସୁଲକ୍ଷଣା କରିବାରେ ହୁଏ ହେତୁ ନାହିଁ । ଯେତେ
ସୁନ୍ଦର ତତ୍ତ୍ଵ ମଧ୍ୟ ଦିଆ ଯାଇଅଛି ଓ ଯେତେ
ଝଣ୍ଡରେ ପ୍ରାଚୀନବିଶେଷରେ ଦିଆ ଯିବ । ସାଧା-
ରଣକ ବିଧିଧା ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଏକ ଏକ ପରା ବିଜୟ
ଦେବ । କିମୋ କିମ୍ କଲେ ଦୂର୍ୟ ବିଜୟ
ଜାହାରକ ବାଧକ ନାହିଁ । କର୍ତ୍ତ୍ତମାନ ସତିଶ କର୍ତ୍ତ୍ତ,
ଶଳ୍ୟ, ଗଦା, କାଣ୍ଡକେକା, ଶନ୍ତି ଓ ନାଶପଦ,
ଆଶ୍ରମିକ ଓ ଅଶ୍ରମେଧ ପଦ ମୁଖଲୀଓ ସୁର୍ବାରେହର
ସାବ୍ଦ ଶପା ହୋଇ କହିବ ପ୍ରତିବିନ୍ଦୁକିଳି
ଦୂରତ୍ବଲୁଙ୍କର ବିଜୟ ହେବାରିଲା ।

କଣ୍ଠୀରବ	ଟ ୩ ୧/	ଡାକ ମାସିକ ୩ ୦୯୮
ଶଲ୍ଲାପବ	ଟ ୦ ୩/	” ୩ ୦୯୬
ଗନ୍ଧାରବ	ଟ ୦ ୧	ଡାକ ମାସିକ ୩ ୦୯୭
କାଇଁଟିକାପବ	ଟ ୦ ୧/	” ୩ ୦୯୬
ନାଶ୍ତାର୍ଥାରୁପବ	ଟ ୦ ୧/	” ୩ ୦୯୭
ଆପ୍ରମିଳିତବ	ଟ ୦ ୫	” ୩ ୦୯୭
ଆପ୍ରମେନିପବ	ଟ ୦ ୫	” ୩ ୦୯୭
ନିଷଳି ପବ	ଟ ୦ ୧/	” ୩ ୦୯୯
ସ୍ଵର୍ଗରୋହଳ ପବ	ଟ ୦ ୧	” ୩ ୦୯୯

ବିଜ୍ଞାନ ସମ୍ବଲଣ ।

ସବୁ-ଶରୀର ରଷା ।

ବ୍ୟବହାରିକ ଓ ନୂତନ ଚିତ୍ରଣଦତ୍ତ ।
ସମ୍ବନ୍ଧାନରଙ୍ଗେ ଜଣାଏ ବିଶ୍ୱାସିତ ଅଛି ଯେ
ମୁଁ କବି ପଥରେଲ ସ୍ଵର୍ଗି ବେଳେ କେବେଳେ
ମେଲ୍ଲି କୁଣ୍ଡି ଦେଖିବାଗୁଡ଼ ନାଲଗେବର ସା
ଦେବକବି କାହାକିମୋଦିବ ହୋଇ ଉତ୍ତଳ
ଦେଖା ବିଭାବୀୟ ଲକ୍ଷ୍ମେଷ୍ଟର ମନୋଦୟବିନ୍ଦୁ
କୃତ୍ତିକ ସନ୍ତ୍ର ଉତ୍ତଳଙ୍କ ପରପାମେଶ ଏବଂ
ଦେଇବ ପ୍ରାତି ମସି ଦିଦାକ୍ଷୟ ସବୁଦେଇ
ପାଠେ ସ୍ଵର୍ଗରୁଙ୍କ କରିବୁ ହୋଇ ପରଳର
ଦେଉଥିବା । ଏହି ପ୍ରସାଦ ଦର୍ଶାନ୍ କହିବ
ପାଇଁ ତୋଳାଇଲା ଯନ୍ତ୍ରିତିବେଳେ ଅକ୍ଷ୍ୟୁତ୍ତମ ଶୁଣୁ
ପାଇଁ ହୋଇ ବିକାରୀ ଧ୍ୟାନ ଅଛି ପ୍ରତିଶ୍ରୁତ
କେବେଳେ ଦେଇଅଣା ।

ପ୍ରକାଶକ ମାର୍ଗ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରକାଶିତ	ପ୍ରକାଶକ
ପ୍ରକାଶକ ସମ୍ପଦ	ପ୍ରକାଶକ
ମେତନେଲ ହଳ	ମେତନେଲ ହଳ
ଅନୁଲକ୍ଷଣ	ଅନୁଲକ୍ଷଣ

କ୍ଷେତ୍ର ପନ

ଏହି କଟକ ପ୍ରଦୀପକଣ୍ଠାନା ଦିଗରେ
କଟକଟାଇଯ ଧାଉଶୁଣ କଣ୍ଠାନାହାନୀ
ଅଶ୍ରୁରତାଳିବା କାର୍ଯ୍ୟହେତୁଥାହା । ରଙ୍ଗରଶ୍ମି
ଓ ସୁଲପାରଚା ସାଇଜର ତେତେପ୍ରାସର
ଓ ଲାଙ୍ଘକୀ ସୁଲପାରଚା ଉଷ୍ଣତ ଏବଂ
କାନାଢ଼କାର ହାତଟଳ ନକ୍ଷା କୋଣାର
ଛାପାନା ଧାଇ କାହିଁ ପୃଥ୍ଵେଜଳ
ଦେଲେ ସେ ଅମୃତ ବରତ ଦେଲେ ଆମ୍ବେ
ଘୋଗାର ପାରିବୁ । ଅବେଦନ କରି
ଅଶ୍ରୁଦିନ ନମୁନା ଦେଖି ଦଇ ନାହିଁ
ପାରିବେ ।

ଦୀର୍ଘକାଳର ପଣ୍ଡତ

ଧର୍ମବିଦ୍ୟା

ପଦ୍ମପୁରା ଦକ୍ଷ, ରେଗର ଏହାର ଶାଶ୍ଵତ
ଫଳପ୍ରଦ ଜୀମ୍ବଥରୁ ହୁଅ ନାହିଁ ଯାଇ ଲାହାରୀ
ନାହିଁ । ୧୦୮୩୩ । ୧୦୮୩୪ । ୧୦୮୩୫ । ୧୦୮୩୬ । ୧୦୮୩୭ । ୧୦୮୩୮ । ୧୦୮୩୯ ।

ଏହି ଅଧ୍ୟାତ୍ମର ସନ୍ଦର୍ଭ ଯୁଦ୍ଧ ଏହିକିମାନ ହେଲା ଯଥ-
ପାଇଁ ଚନ୍ଦ୍ରକିଳ ଦୂର ଦେଖି ତଥା ମୁଗ୍ଧରେ ଘେରେ ଦେଖିଲା
ଅଥାବା ଦୂରରେ କରିଛିବା ଏହିକିମାନଙ୍କ ଦେଖାଇ
ଦୂରେ ଏହି ଶକ୍ତିରେ ଦୂରରେ ମୁଗ୍ଧରେ ଦେଖାଇ
ମୁଗ୍ଧରେ ଦୂରରେ ଦେଖାଇ ଯାଇଥିବା ମନୋଦୀର ଏହି ଦେଖାଇ
ଦୂରରେ ଦେଖାଇ ଏହିକିମାନଙ୍କ ଦେଖାଇ କରିବା
ଏହି କରିମାନ ନି କି କରିବା ଏହିକିମାନଙ୍କ ଦେଖାଇ
ଏହି । ଏହି କିମାନ ଏହିକିମାନ ଯୁଦ୍ଧ କୋର ଏ
ଦେଖାଇ ଏହାର ଦୂରରେ ଦେଖାଇ ଏହିକିମାନ ଏହିକିମାନ
ଦୂରରେ ଦେଖାଇ ଏହାର ଦୂରରେ ଦେଖାଇ ଏହିକିମାନ
ଦୂରରେ ଦେଖାଇ ଏହାର ଦୂରରେ ଦେଖାଇ ଏହାର ଦୂରରେ

ଶ୍ରୀମତୀ ଦେବତାପାତ୍ର କଣ୍ଠ

ଯେ କେହି ଅନ୍ଧ ପ୍ରାଣୀ ହେବେ ତୁମ୍ଭ
ଯେବେଳୁ ଅଶ୍ଵାଲ ମାନ୍ଦ, ଧର ଭାବଦର କିଳ
ଏବ ଉଚ୍ଚ ଲେଖେ ତଥା ନେବେ ଏମାନଙ୍ଗୁ
ଶ୍ରୀପ ଲେଖିବ କୁ କବାଷି ତରିକେ ଲାଗି ।

ବୁଦ୍ଧିମତ୍ତ ପ୍ରମୁଖଙ୍କ ଏବଂ
ବୁଦ୍ଧିମତ୍ତ ସମାଜକ ସେବକ
ଦେବୀ ହରିଷ୍ଚର୍ମ, ଗାଲେଶ୍ଵର

ધર્મકીય

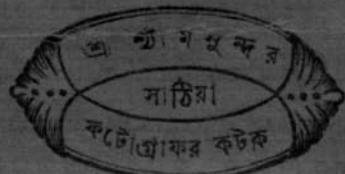
ଆଜିପର୍ଦ୍ଦମ୍ବୁ ଦେବେ ସୁଆଳାବହୁ ବାହାର
କୁଣ୍ଡରେ ସମନ୍ତ କହି ଦେଖଯାଇ ନାହିଁ
ଏହା ସବେ ଛିଥୁ ବୋଲେ ଅଧିକି ହେବ
କାହିଁ ୧୦୧ ଦୂଷତରେ ଥିବ କନ୍ଦିତାରୁ ଥିବିଲେବ
ମେନିପର୍ଦ୍ଦମ୍ବୁ ନାହାନ୍ତି ସୁଥଳ କଲି କରଗଲା
ଟିକେବୁଣୀରୁ, ଘାଠକ ଥରେ ପାଠ କଲେ ଏହି-
ଇମର୍ଜିଶିଆରିବେ ବିଶେଷ ଲେଖିବା ବିଶୁଳ୍ଯ

କଟକପ୍ରିୟାଂ କମ୍ଲାନଙ୍କ ସହାଯୀଙ୍କରେ ବିନ୍ଦୁ
ବେଳାଅଛି ଏଥିର ଦୁଲ୍ଧ ଟ ୦ ୫୫
ମୋଟାବଳ ପ୍ରତିକଣ୍ଠ ମୁଖ୍ୟତା ୨ ୦ ୯୭
ଡାକମାହୀଗୁରୁ ପଢିବ ।

ବାମ୍ବଳ୍ଲିଙ୍ଗେ ।

ନିମାଙ୍କିତ ରବର ମୋହର

କମ୍ବୁଳା କାନା ପ୍ରକାର ସ୍ଵଲୋକେ ହେବି କେବଳ
ଗୋଟିଏ ଏଠି/ରେ ଦିଆଗଲ ।

ବଂସା, ବଙ୍ଗାଳା ଓ ତେଣୁ ଅମ୍ବରରେ
ହାତକଳ ଆଦେଶ ମଧ୍ୟ ସୁଲଭ ନୂଳ୍ୟରେ
ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇ ହେଲୁଥିବାରୁ ତାକ ସେବେ
ଧଠାର ଦାସିବ । ସେ ଯେଉଁ ଉପାରେ ନେବାକୁ
ମଜା କରିବେ ଯାହୁ ଲେଖି ପଠାଇବେ । ପର-
ମାସ ସଙ୍ଗେ ୨ ଟଙ୍କା ଅଣ୍ଣାମ ପଠାଇ
ଦାକୁ ହେବ । ବାଜା ଯଦି କିଛି ଝର୍ଣ୍ଣ ଅଥବା
କାଟିବ ହେବେ ମୋହର ପ୍ରାଣ ସମୟରେ ତାକ
ବାଜା ନିକଟରେ ଦେଇ ପାରସ୍ଲ ପ୍ରଦଶ କରି
ଦେ— ଥାଠାଣୀଠାରୁ ଏକଚକ୍ର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଅନୁଭବ ମୋହରର ନୂଳ୍ୟ ଟ ୧ ଟା ତହିଁରୁ
ସେତେ ବଡ଼ ହେବ ନୂଳ୍ୟ କମେ ବସା
ଦେବ । ବାଲା ଓ ବାଲା ନୂଳ୍ୟ ଟ ୦.୫ ଦେ
କିମ୍ବାକଳ ଟର୍ଣ ପରିବ ।

ବିଷ୍ଣୁ କାତ୍ର ବା ହୁଲପରସାର ଶ୍ଵାମୀ ନ
ଥିଲୁଛିଲେ କୌଣସି ତତ୍ତ୍ଵର ଦ୍ୱାରା ଯିବ କାହିଁ

କଟକ ପ୍ରିୟଙ୍କଗାନ ଅଧୀଷ୍ଟ ଦରଶାବଳୀ
ତୈବଜୀଳ ପଥ ଲେଖିଲେ ଯାଏ ହାତିଲେ ।

ପ୍ରକାଶକ ନାମକରଣ

ବିଜ୍ଞାନ ମାଳ

ବନ୍ଦାରବରେ ଅସୁର ଗୋଟିଏ ବାଣୀକ
ହେଠି ଅଛି । ତତ୍ତ୍ଵ ମୂଳ୍ୟରେ ସଂଖ୍ୟାଧାର-
ବଳ ବନ୍ଦାରସ ମାଲ ଯୋଗାଇବା ଅସୁର ବାର୍ତ୍ତା
ଅମ୍ବେ ଗୁରୁତର ନାଚପ୍ରାଚକାମୀ ଘଜା, ଜେ
ଦାଉମାଳକୁ ବିଶ୍ୱାସବେବେ ବନ୍ଦୁକାଳ ମାଲ
ଯୋଗାଇ ଆସଥିଲା । ଅମ୍ବ ସୁରକ ଭାଙ୍ଗବାର
ବିଲେ ବେହି କୌଣସ ଦୁଃଖରେ ପ୍ରଗାଢ଼ି
ହେବାକ କଣ୍ଠମାନ ଅଶ୍ଵାଳ ଲାହିଁ । କାମ୍ପ୍ୟ,
କେନ୍ଦ୍ରିୟ, ପାହନ୍ୟ, ଅଂମିତି, ରୂପୁମତ,
ପତ୍ରରେତଳ ପ୍ରଭାବ ସର୍ଜକ ମକାରର
ଦାହାଡ଼ିମାଳକ ନିକଟରେ ଚତୁର ଭଲେ ଅମ୍ବର
ଦିଥ ପ୍ରକୃତ ହୁବାର ଜଣା ପଡ଼ିବ ବାହାକର
ଯେ ବିନ୍ଦୁ ଦ୍ରୁଦ୍ଧ ଅବଶ୍ୟକ ତେବେ କେତେ ପଠା-
ଇଲେ ଅବଳମେ ହେଲୁପ୍ରେବଲ ପାର୍ଶ୍ଵରେ
ଧାରି ଦୟା ଦିବ । ମାଲ ମନୋମାନ କହେବେ
କା ମୂଳ୍ୟ ଅସବ ଦୋଷ କେଲେ ଅନ୍ୟ ମାଲ
ବଦଳାଇ ଦିଅ ଯିବ କା ଟଙ୍କା ଫେର ଉଥୀକି
କିନ୍ତୁ ମାଲର ମାସୁଲ ଗ୍ରାହକଙ୍କ ଦେବାରୁ ପଡ଼ିବ

ଏହା ଛାଡ଼ିବା ସୁଲା ପୁଣ୍ୟର କାଷନ, ଶୁଳା,
ପୁଣ୍ୟର ଗେଲାଟି ଦସ ଦାତର ଦାତୁଦା ପ୍ରତିକ
ଧର୍ମାର୍ଥ କରୁଥିବ ଅନ୍ୟରେ ଦୟାର କରୁଣ
ଦେଇଁ । କରୁଥିବ ଦେବାକେଲେ ଜାନ୍ମମାତ୍ରକ
ମୂଳ୍ୟର ଜନ୍ମାର୍ଥ ଅଗ୍ରମ ଦେବାକୁ ଦେବ ।
ଦେହ ଦେଖି ମାର କିମ୍ବା କରିବାର ଦିଲ୍ଲା କର
ପଢ଼ି ଲୋତିରେ ଅମୂର କର୍ମବୃକ୍ଷ କା ଆମେ
ହୁଯୁଂ ଯାଇ ଯାଇ ।

ଡାକରେ ପଥ ପଠାଇ ସନ୍ଦର୍ଭ ନଗାଲେ
ମାଳ କେଉଁ ଠିକଖାରେ କି ଉପାୟରେ
(ଧର୍ମରୁ ଜୀବରେ କି ଦେଇବେ) ପଠାଇ—
ବାକୁ ହେବ ଲେଖିବା ଅବସ୍ଥାକି ଭାବିଲବେ
ବିଶେଷ କାରକାର ଥିବାକୁ ଜଣେ ଓଡ଼ିଆ
ମୋହରିର ରଖିଗଲୁ ସୁଚବ୍ବ ଓଡ଼ିଆରେ ପଥ
ଲେଖିଲେ ଛଦମନ୍ୟାରେ ବାର୍ମିକ କରି ଘାଟିବୁ
ପଢ଼ିବ ଲାଗିଥା (ବନ୍ଦୁବକବିତା) ଉପରେ
ଅମୃତ ନାମ ଓ ଠିକରେ ଛାଇ କା ଜଂଗଗାରେ

ଲେଖିଲେ ଆଜୁ ଅପର ନିଷ୍ପତ୍ତିକରଣ ହୀନ
କସଗତ ହେବ ।

ଶ୍ରୀ ପାତ୍ରମାନ ରେ - ଲାଗୁ
କୃତ୍ତବ୍ୟ ପାଇଁ ବଳାଇବ ହିଁ

ପ୍ରକାଶକ କବିତା ପୁସ୍ତିକ ଟ ୧୯୮
ଗ୍ରାହକଙ୍କ ବଳିକବା ଘରରେ ଥାରେ
ଏ ପାଇଁକେ ଏହାହାତ୍ତା ନାନାପ୍ରକାର ଖୋଲ
ଦେଖିବାକାଳରେ ବିଜ୍ଞାପାର୍ ଗଛର ଅଛୁଟ
ବାହାର ସେ ପ୍ରକାର ପ୍ରଦ୍ଵେଳନ ସେ ଥମୁ
ଦାକାଳରେ କରୁ କଲେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଷୟ ଚାହେ
ଦିବେ ମୋଷ୍ଟଲ ଗ୍ରାହକ ଲହାକରେ ହେବୁ
ଏ ପାଇଁ ପାରିବେ ।

କୌଠରାବଳାର
କଟକ } ସେଇ ଥବନ୍ତିରାକିଛି ।
ଓୟାଚ ମେକର ଓହୁଯେଲାଇ

ଭାବିତାର ବିଶ୍ୱାସକ ପ୍ରଥମକାର ଅଳ୍ପ
ହଜାରଟିକ ବିଷେ ଧର୍ମଚୋଳାଥାନ୍, ଯଥେ—
ପ୍ରଥମଟି ସକାଳେ

କାହାରେ ପାଇଁ ଏକାତ୍ମ ଶିଖିଲା
ଏହାରେ ପାଇଁ ଏକାତ୍ମ ଶିଖିଲା
ଏହାରେ ପାଇଁ ଏକାତ୍ମ ଶିଖିଲା

ବିଜ୍ଞାନକାରୀ ମହିଳା ପଦ୍ଧତିରେ ଯେଉଁଥିରେ
ତାଙ୍କ ପଦି !

ଏହି ଉତ୍ତରାଧିକାରୀଙ୍କ ଦିଲ୍ଲିର ପଟ୍ଟନାମାକାରୀଙ୍କ ଶୁଣି
ପରାମର୍ଶ ଯଥାପରମ୍ପରା ପାଇଁ ୧୯୫୭ ମୁଁ ବସନ୍ତମୁଖୀ

5 9 9 5 3

ସାହୁଦିବ ସମାଦପତ୍ରିକା

ପାତ୍ରଙ୍କିତ

၁၆၁

ତା ୧୬ ଦିନ ମାତ୍ରେ ବିଶ୍ୱାସର ସହ ୨୦୦୦ ମରହାଳୀ ମୁକ୍ତି ଉପରେକୁ ଏହାର ନାଲ୍ ଘରିବାର ।

୪୮

ପର୍ବତୀକ ସ୍ମୃତି

三

ମାନ୍ୟବର ବଳେଶର ଗତ ପୂର୍ବ ଶୁଦ୍ଧବାର
ଦାରକୁଳିଙ୍କୁ ଯାହା କରିଥିଲୁଣ୍ଟି । ପ୍ରାୟ ଦୁଇମାଳୀ
ସରେ କଲିକଣାକୁ ଲେବିଥିଅଇବେ ।

କରିବାର କାମମାତ୍ର ମହିମାରେ ସେମଧୂ-
ମ୍ବୁ କେବେ ଦନ ଦୂର୍ବଳ ମା ଅବୃତ୍ୟ ହେଉଥି-
ଅଛୁ । କମେଲରେ ସେମଦ ପରା ସମଗ୍ରିକରେ
ବହୁଅଛୁ ଏହି ଦଶିଖ ପ୍ରଦେଶର ଦୁରଦ୍ରିଷ୍ଟିର
ଶ୍ଵାନରେ ବରଂ ଦୂରି ରଥରେ ଅଛୁ । କେବଳ
କରୁଣରେ ଦିଶେଷ ଉଜ୍ଞା ପଢ଼ିଅଛୁ ତୁଙ୍କ ରଜ୍ୟରେ
ଶ୍ଵାର ଉଦୟ ହେବାର ଲୁହରବ ଛିଠିଥିଲ ମାତ୍ର
ଗାଡା ମୈତ୍ରୀ ହେଲ କରି ସ୍ଵର୍ଗର ଦିଷ୍ଟିଯୁ ।

ଶୁଭତର କବିଳଟ କୁର୍ଜନ ବାହାଦୁର ଅଗମ
ପ୍ରମାଣ କା ୧୯ ଉଷରେ କିଲାଚରୁ ଯାଏ
ଏହି ସମ୍ବଲଙ୍ଘ ଲାନୁଆଞ୍ଚ ମାସ ଗା ୫ ଉଷରେ
କିଲାଚରୁ ପଢ଼ୁଥିଥିବେ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଲଟ ଏ-
ଲିକ ବାହାଦୁର ସେହି ଲାଇଖରେ କିଲାଚର ଯାଏ
ଏହିବାର ପ୍ରିୟ କରିଥିଲାନ୍ତି । ସେ ତିଥିମରାମ
୧ ୧୦ ରଖିଲେ ଦୁନ୍ଦ୍ରା ମସିବୁ କିଲାଚରା
ଏହି ଅଧି ପ୍ରାୟ ୧ ୧୫ କ ରହିବେ । ଏହି
କିଲାଚର କିନାଯୁ ଉପଲବ୍ଧରେ କିଛିଯିବି ।

ମାନ୍ଦ୍ରାକ ପ୍ରଦେଶ ହତ୍ତିର ଆରକ୍ଷଟଳଙ୍କର
ଏହି ସୁଧାରମ୍ ଗ୍ରାମର ଯେତେ ଜମେଦାରଙ୍କ

ଜମେଦାଶ ଦୁଇଘାତୁଳ୍ଳ ବାଜା ସଙ୍ଗେ କିମ୍ବେ
କିଲ୍ପମ ହୋଇଥିଲା । ସେ କାନାସ୍ତାନରେ ଦର-
ଆୟ କରି କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ନ ହେବାରୁ ଧରିଶେଷ-
ରେ ନମ୍ବର ନାଲସ କରି ଲାଖେ ହାତକୋଟର
ତୁଳି ଦେଇ ପ୍ରାୟ ଥାମୀର ହାତକୁ ମୋହି-
ବମା ଛାଟି ପାଇଲା । ଏଥରେ ପ୍ରାୟ ଟଙ୍କୋ ୫୫୦୦୫୦୦
ତାହାର ବ୍ୟବ୍ୟ ହେଲା । ମାତ୍ର ସରକାର ଅରଣ୍ୟ
ଦେବତା କ ୨୫୫୯ ପାଇଲା । ସଂପାଦିତ ରାଜର
ବର୍ଷା କିମନ୍ତେ ଯେଉଁ ଆହନ ସହ ହେଉଥିଲୁ
ତଥାର କର୍ମଗୁଣବିଶେଷର ଦୋଷରୁ ଦେଲେଖ
କେମନ୍ତ ଅନିଷ୍ଟ ଓ ଅଭ୍ୟାସର ଘଟେ ଏ ସଙ୍କଳନ
କରିବ ଅନ୍ତରର ଉଦ୍ଦାରଣ ଥିଲେ ।

ବର୍ଷମାନ ସଜକଲେଜର ପଦାର୍ଥ-ବିଜ୍ଞାନର
ଆସାନ ବାହୁ ଏକବିନ୍ଦୁ ଦ୍ରୁବ୍ୟାଧିକ ଶୂଣ୍ୟତାଗ୍ରହ
ଗାଇ ଛାତରକୁ ଯାଇ ଦେଖିଲେ ଯେ ଯେଉଁ
ପାହରେ ସେ ପାରଦ ଉତ୍ତିଷ୍ଠାନେ ସେ ଶାକ ଆଜି
ଏବଂ ତହିଁ ଚର୍ଯ୍ୟାର୍ଥରେ କେବେଳୁତେବ
ମନ୍ଦିର ମୃତ୍ୟୁଘାୟୀ ହୋଇ ପଢ଼ିଥିଲୁଣ୍ଡି । ସେ ଟକିଏ
ଦ୍ୱାରା ହୋଇ ଅନ୍ତମାକାନ କରେ କି ମଣିମାନେ
ପରତ ଶାର ସେହି ବିଷରେ ପରି ଯାଇଥିଲୁଣ୍ଡି ।
ସେ ମୋଟିଏ ମୁଖର ବେଳ ଧରି ଭାବିଥ ଉପ-
ରୁ ଲୋଈ ଦେବାରେ ସେ କିମ୍ବା ଥାବ ପାଇଁ
ଫଳାରିଲ ଏବଂ ତହିଁ ଲଭାରୁ ପାହାକୁ ଶିଖ

ଦିଅନ୍ତେ ପଲାଗନ୍ଧ । ଏହି ସୁର୍ଯ୍ୟର ଅନ୍ତର୍ଧାଳେ
ବାହୁ ବାହାକ୍ଷର ସମସ୍ତ ପାଇଦ ଫେରି ପାଇଲେ
ଏବଂ ଗୋଟିଏ ମୁଣ୍ଡ ମଲ ନାହିଁ । ପାଇଦ ମୁଣ୍ଡ
ଧରିବାର ଗୋଟିଏ ସନ୍ତକ ସୂତ୍ର ବୋଲିବାକୁ
ଦେବ ।

ତେଣା ଏକ ଭାବର ବିହାରର କେନ୍ଦ୍ରେ
ଅଂଶ ପାଇବା ଦିଗଳାର ସବୁଟେ ଜତ ସମ୍ପାଦରେ
ଭାବିତ ବୃଦ୍ଧି ହୋଇଥିଲା । ଫାରଲର ଅବସ୍ଥା
ଚାହିଁ କେବଳ ଭଲ । ତେଣାରେ ଚଳଇ ଅନ୍ତର
ଯାହା ଥିଲା ଗତ 'ମଙ୍ଗଳବାର ହତରେ ତାହା
ପୁରୁଷାରଥିଲା । ସେକଳ ଗୋଟିଏ ସାମାଜିକ ପ୍ରୋ-
ଧାନ୍ୟର ଲଜ୍ଜାବଳୀ ମାତ୍ର ପଦନ ଅଭିଭୂତା
ଭଲ ପ୍ରବଳ ନ ଥିଲା ଅଥବା ପ୍ରକୁର ବୃଦ୍ଧି ହୋଇ
ଗଲା । ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହି ଆଣିନମ୍ବାରଟା ଲାନ୍ଧଦେବ
ପାଇନେଲେ ଶାର୍ଦ୍ଦଧାନ ଜନସଂପଦ ହେବ ।

ମାଲିତ ମାରବା ଏହି ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ମନ୍ଦିରର
ହଂଗରେ ବୋଟିଏ ପାଇଖାଳା କରିବା ହେଉ
ପୁରୀ ମିଶ୍ରକଷି ପାଇଟିର ରୂପ ନିଦା ଗୃହାତେ
ବାଜିଯାଇଥାଏ ଏହି କଲିକଟାର ସମ୍ମାନ ପାଇମା-
ନକ୍ଷରେ ଏଥର ଖାତ୍ର ସମାଲୋଚନା ମନ୍ତ୍ର
ଅଛି । ଏହି ରୂପ ମିଶ୍ରକଷି ପାଇଟି ନିରବ,
ବହୁର ପଞ୍ଚବର୍ତ୍ତନରେ ବେଳେ ପଦେ ବହିବାର

ପ୍ରକାଶ ଘାଇ ନାହିଁ । ଏବ ପିତ୍ରମହିଳାଙ୍କ କମିଶ-
ନରମାନେ ଲୋକଙ୍କର ପ୍ରାର୍ଥନାରେ ଦିମ୍ବା
ପେମାନଙ୍କର ଆପଣେ ନ ଶୁଣି ଦେହ କାର୍ଯ୍ୟମାନ
କରିବାର ଜଣା ଯାଇ ନାହିଁ ; ଅମେରିକାନେ
ଆଶା କରୁଁ କେହ କମିଶନର ପ୍ରକାର ଅବସ୍ଥା
ଦିନ ସାଧାରଣଙ୍କୁ ଜଣାଇଦେବାର ଶୁଣ ସ୍ମୀକାର
କରିବେ । ନୋହିଲେ ସାଧାରଣ ମତାନୁସାରେ
କାର୍ଯ୍ୟ କରି କିମ୍ବା କଲାଙ୍କ ଦର ପରିବେ ।

ଶାକପୁରର ଶ୍ରମଧନୁମନର ଜଣେ ରହି
ଜାଲପାଉଛି ଦାଙ୍ଗଳ କରିବା ଅପରାଧରେ ତାହାର
ଜମିଦାର ଶାଖର ଶୟର ନାଲସ ମନେ ଏଠା
ଦରର ବିଗ୍ରହରେ ମାତ୍ର କାରାଦଣ୍ଡ ପାଇଥିଲା ।
ସେଇନ ଜନସାହେବ ଆପଣା ବ୍ୟକ୍ତିରେ ଲେଖି
ଥିଲେ କି ଜମିଦାର ସେହିଷ୍ଵର୍ତ୍ତ ଜାଲ ଚେକାପା-
ର୍ବିଜର ଯେହିଁ ବହୁ ଦାଙ୍ଗଳ କରିଅଛି ତାହା ମଧ୍ୟ
ଜାଲ ଅଟେ । ବ୍ୟକ୍ତିର ଅଞ୍ଚଳ କରିବାରୁ ତାର
କୋଟର ମାଳଦର ଅନ୍ତରାଳର ଏବଂ କ୍ଷେତ୍ରର-
ସନ ଦିଲ୍ଲିର ଉପରିମାନେ ଦରଖାସ୍ତକାରୀର
ଉଦ୍‌ଦିଲାର ବକ୍ତୃତା ଥିଲେ ତହିଲେ ବ ସେପ୍ରିଲେ
ପ୍ରକାର ଦାଙ୍ଗଳ ପାଉଛି ଜାଲ ଥିବାର ଧୂମାର
ନିମନ୍ତେ ଜମିଦାର ନିଜେ ଜାଲ ଚେକକରି ଦାଙ୍ଗଳ
କିମ୍ବା ସେପ୍ରିଲେ ମୋକଦମା ବଜ ସନ୍ଦେହପ୍ରକ୍ରି
ଅବଦିନ ବିଶ୍ଵାସ ବହୁତ କରି ଆସିଲୁ ଜନିଷ
ଦେଲେ ।

କିଟହୀରେ ବନ୍ଦୋକ ପାଇବାର ସମାଦ
ଅଧିଅଳ୍ପ । କିଟହୀପ କୁରମ୍ବର ଅଧିକ ମାତ୍ର
ରଙ୍ଗଶଳକର ଏଠାରେ କର୍ତ୍ତ୍ରେ ଅଛି । ଖୀଷୀୟ
ରଙ୍ଗଶଳକର ନୌ ମେନାପତିମାନଙ୍କ ପରମର୍ମା
ଅନ୍ୟାରେ ରଙ୍ଗଶଳ ସେହି ହୋଇବ ପ୍ରଧାନ
ନଗର କାଣ୍ଡ୍ୟାର ଟିକ୍କର ଅଧିକର ଭାବ ପ୍ରକଳ୍ପ
କରିଲେ ମୁସଲମାନମାନେ ଆପଣ୍ଠି କରି ଦିଜା
କଲେ ଏବଂ ରଙ୍ଗଶଳ ଦେଖି ଗୁଣ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନାକୁ
ମୁସଲମାନମାନେ ଦ୍ଵିତୀୟତ ହୋଇ ଖୀଷୀ-
ୟାକମନକର ଘର ଶୋଭିଦେଲେ । ଏଥରେ
ଖେତାରେ ଧୂକା ରଙ୍ଗଶଳ ବନ୍ଦର ଏବଂ ଦେଖି
ମର୍ମ ପଞ୍ଚବାର କଥିତ ହୁଅଇ । ରଙ୍ଗଶଳ
ବରଗ୍ରୀ ତେଣହାର କଗରର ଦେବତାକ ଅଂଶ
ଶୋଭ ଦେଇଅଛନ୍ତି । ଅନେକ ରଙ୍ଗଶଳ ସ୍ଵର୍ଗ
ଲାହାର ଏବଂ ଦେଖିଲ ଖେତାରୁ ପ୍ରେହତ ହୋଇ

ଅଛି । ଆଖି କରୁ ତୁରମ୍ବଳ ସେଲମାନ-
ମାନକୁ ବୁଝାଇ ଶାନ୍ତି ଏହି ବିଦ୍ୟୋତ୍ତ ବିମଳ
କରିବେ ।

କଲିକତାର ସ୍ଵପନଶିଳ ଶ୍ରୀମତ୍ ଅନନ୍ଦମେହି
ଦନ ଦସ ବିଲୁଛରେ ପ୍ରାୟ ଏବଦର୍ଷ ଅବସ୍ଥାକ
କରି ଶୁଭତବ୍ର ଦୂରକମ୍ବା ବିଲୁଛବାସିଙ୍କୁ ଜଗା-
ମବା ନିମନ୍ତେ ସେପର ଝମ ଓ ଯହ କଲିଅଛନ୍ତି
ଏବଂ ବିଲୁଛରେ ତାହାଙ୍କର ଯୋଗ୍ୟତାର ସେମନ୍ତ
ପରିଚୟ ଦେଇଅଛନ୍ତି ତାହା ପାଠମାନଙ୍କୁ ଅଧି-
ଦତ ମାହିଁ । ସେ ବିଲୁଛରୁ ସମ୍ମରି ଲେଉଛିଆସି
ବାରୁ ତାହାଙ୍କର ସୁଦେଶାନ୍ତରୁଣିତା ଏବଂ ସାଧ୍ୟ-
ବଶ ହିତକମନାର ବୃଦ୍ଧିତା ପ୍ରକାଶ ନିମନ୍ତେ
ବିମେଳ ଏବଂ କଲିକତା ବହିମାଳେ ତାହାଙ୍କ
ସଥେତୁତର ସମାଦର ସହିତ ସମ୍ମନ କରିଥିଲେ
ସେ ହାତଡା ବେଳଞ୍ଜୁମନରେ ପ୍ରତିହିବା ଦେବେ
ତାହାଙ୍କୁ ପାଞ୍ଜାଟ ଆଖିବା କାରଣ ପ୍ରାୟ ୩୫ଲି
ର ଦୁର୍ଦ୍ରଲେବ ଉପରୁତ ଥିଲେ । ଯୋବ
ନ୍ୟାକର ଏପରି ସମାଦର ବତ୍ର ପ୍ରୀତିକର ଅଟେ
ଅମ୍ବେମାଳେ ମଧ୍ୟ ତାହାଙ୍କର ସହେଶ ସ୍ଵରମଳି
ନିରେ ଅପର ଅନନ୍ଦ ପ୍ରକାଶ ଉଚିଥାହିଁ ।

କଲ୍ପନା ଦିବାମଧୁର ଜିବାସୀ ବାବୁ ମୋ
ହିମା ମେହନ ଘୟ କରିପ୍ରଦେଶର ହତ୍ତୁ ଏ
ମୁସଳମାନ ଶୀଘ୍ରରୁ ମଧ୍ୟରୁ ପେଣ୍ଠିମାନେ ଅଥାବା
ଦେଇ, ଶାଶ୍ଵତ ଅଶ୍ଵମରା ଅଥବା ଅତ୍ୟନ୍ତ
ବାର୍ଦ୍ଦିକ୍ଷା ହେତୁ ବିଷକ ହେବେ ପ୍ରସାରିବା
ଥାହାମାର୍ଥେ ଏକଲକ୍ଷ ଟଙ୍କାର ଜିଲ୍ଲାକ୍ଷେପୀ ସଦର
ପ୍ରଦେଶର ନେଟ୍ ଦାନ କରିବାରୁ ବଜୀଯ ଗବ୍ରେନ୍‌
ମୀମେସ ଦାତବ୍ୟ ଦ୍ୱାରାର ଜଣାଇବା ମାର୍ଦନ
ପର ତାହା ବାର ନିଧିମ କରିଅଛନ୍ତି କି
କହିର ଯେତେ ସୁଦ ସମୟରେ କାହାରିବା
ଅନ୍ତରୁ ତାହା ଲୋକଙ୍କ ପରାମାର କଲେକ୍ଟରଙ୍କ
ଦେବେ ଓ କଲେକ୍ଟର ଖାତର ସାହାର
ଆଜିନାର ଯୋଗ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତିକର ଗୋଟିଏ କେବେ
କଞ୍ଚୁକି କରି ମୁହ ନାସର ପ୍ରତିମ ବନ୍ଦ
ବାହୁଦାନ କାଷଗ୍ରାନରେ ଧ୍ୟାନ ଅତିକା ତେଷଟୀ
ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତ୍ୟେକ ମଞ୍ଚକଲୁ ଓ ୧୧ ଲା ଲେଖା
ବାରି ହେବେ ।

ସମ୍ବାଧ ପଞ୍ଚକରେ ସେହେ ତାର ତାକ
ଦିନିଶ୍ଚ ସେବତୁ ତାରର ମୋଟ ଲମ୍ବ ଅଶାଙ୍କ୍ଷ
ଲମ୍ବ ଥିଲାଇ ନିଶ୍ଚଯ ଏକୋଇଶ ମାରିଲା
ଅଛି । ସେଇଁ ମହାନ୍ତିପରେ ସେହେ ତାର

ଅଛି ତହିଁର କିନରଣ କିମ୍ବେ ଦେଉଥିଲା
ମଧ୍ୟ—

ପ୍ରେସେପ —	ମା ୧୯୭୪୭୯୦ ଇଳ
ଅସିଆ	ମା ୧୧୦୫୮୮ ଇଳ
ଆଧୁନିକା	ମା ୮୯୪୯୯ ଇଳ
ଆଶ୍ର୍ମୀଲିଖ	ମା ୧୧୭୪୭୯ ଇଳ
ଆମେରିକା	ମା ୨୩୧୭୫୮ ଇଳ

ମ୍ରା ଜନୋର୍ଗେନ୍ସୀ, ଲୁଣ

ଏହା କିମ୍ବା ମା ୧୦୪୫ ଇଲା ତାର ସମ୍ମୁଖ
ଜଳ ଉତ୍ତରରେ ଦୂରକରାଯାଇଛି । ଏଣୁକର ପୁନଃ
ମର ସବ୍ ମୋଟ ତାର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଲିମ ଅଗନବେ
ଦିଲ୍ଲାର ଉନିମ ଏକପଠି ପୁନର ହେଉଥିଲା
ପୁଞ୍ଚମାର ପରିସ୍ଥିତି ପରିଷ ଦିଲ୍ଲାର ମାନ୍ଦିଲ ଥିଲାକୁ
ସବୁ ତାର ଯୋଗିବେଇ ପୁଞ୍ଚମାରେ ବୁଝାଇ
ଲାଇ ଦୁଇଶ ଟ ଫେଲ ହେବ । ସନ ୧୦୫୦
ମହିନରେ ଥୋରେପରେ କେବଳ ଆମ୍ବାର
ଦିଲ୍ଲାର ତାର ସ୍ଵର୍ଗ ଦର୍ତ୍ତମାନଙ୍କୁ ସବୁ ବ୍ୟାଖ୍ୟ
ମାନ୍ଦିଲରୁ ବର୍ଦ୍ଧି ହୋଇଥିଲା । କମାଲାର
କେବଳ ! --

ବମେକର ପାଇଁଜାତ ବଦାନ୍ଧାରେ
ଭବତରେ ଅଗ୍ରଗଣ୍ୟ । ସେହି ଜାଗାଯୁ ଲୋକେ
ଭବାନକିଷେତ୍ରର ଲୁଗାକଳ ଭବାଦ ବ୍ୟକ୍ତିପାୟ
ହାତ ଅନେକ ଧନ ଅଞ୍ଚଳ କରିଥିଲେ । ତାହା
ର ଏକମାତ୍ର ପୁତ୍ର ତାମାନ୍ ପ୍ରାତି ପରିଚାଳନା
କମଳ କରିବାରୁ ତାହାର ନାମ ସ୍ଵରୂପରେ
ଅତୀଥ ଶାରସେ ବାଲକ ବାଲକ ନମନେ ଏହା
ହେଉ ଆଖିନ ଶ୍ଵାସନ ଭରିଥିଲେ । ଏବଂ କମଳ
ଅନେକ ବାନ କରିଥିଲେ । ତାହାଙ୍କର ଶାୟ
ଏକବୋଟ ଟଙ୍କା ମୂଲ୍ୟର ବ୍ୟକ୍ତ ସମ୍ମବି ନାମର
ଶ୍ଵାସ ଦନକାଳ ପେଇବଳୁ ଉଦ୍‌ଦିକ କରିଦେଇ
ମରୁଦିବାରୁ ପ୍ରସଂଖର ବାଇ ସ୍ଵର୍ଗର ତାଙ୍କ
ଦ୍ରୁତ ଅନୁମାନିକୀ ହୋଇ ଗପ ସାରଦର୍ଶିନୀରେ
ପ୍ରାପ୍ତ ଏକ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଦାତ କର ସମ୍ମବି ବାହୁଦ
ରତ୍ନ କିମ୍ବା ହୋଇ ଯାଇଥାଏନ୍ତି । କମ୍ପିକ
ଦୃଶ୍ୟର ନିମନ୍ତେ ତାହାଙ୍କର ଦ୍ଵାରା କରିଦିଲା
ଥିଲ ଏବଂ ମାସକୁ ପ୍ରାୟ ଶାଖ ଦଳକ ଟଙ୍କା
ଅସମ୍ଭାୟ କିଧିବା ଅନାଥ ବାଲକ ବାଲକ ଏବଂ
ଅକ୍ଷୟାନ୍ୟ ଛିଠ୍ପୁ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ବାହିକାରେ ବନ୍ଦ କରୁ
ଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ବାନ ମଧ୍ୟରେ ସ୍ଵର୍ଗନାମରେ
ମୋହିଏ ସାଥୀରଣ ଗୁରୁ ତମେଇ ନମନ୍ତେ ଏବଂ
ତମୀ ମୋହିଏ ପାପତମାର ନମନ୍ତେ । ଲକ୍ଷ

ତଙ୍କା ଏବ ପାରିମାନକ ନିମନ୍ତେ ଦୁଇଟି ସାହୁବା
ଗାର ଛମୀରେ ବ୍ୟୟ ଅଳ୍ପ ତଙ୍କା ପ୍ରଧାନ ଥିଲା।

କୋଲପୁର ସାଜଧାଳାରେ ଜୋହିଏ ତୁମ୍ଭେ
ବନ୍ଦାରକ ହୃଦୟବାଣୀ ହୋଇଥାଏ । ସେଠାରେ
କରେ ଧଳା ବାଟୁର ସନ୍ଧର୍ମଣୀଙ୍କାଳ ଏକ
ସୂର୍ଯ୍ୟ ଉତ୍ସପନୀ-ଚାଳ ଏକ ପୁଣି ଧରେ ।
ଜୀବନ ପୁଣି ଅଛି ଦୁଃଖିମାନ ଓ ଉତ୍ସମରୁଷେ
ଶ୍ଵରା କରିବାକୁ ପିତା ଓ ଶ୍ଵରକ ଉତ୍ସମରୁଷେ
ମୁହଁ ଅବଶ୍ୟକ ବଲା । ଏହୁ ସୁଧାରୀଙ୍କାଳ ପୁଣିର
ହୃଦୟ ଫେଲା ଓ ଧଳା ଜୀବଜୀବନୁ କହି ଧନ ଓ
କୁମି ଦେଗାର ତହା ବରଗରୁ ଗାହାର
ହୃଦୟ ହୃଦୟେ ଫେଲାକୁ ସଜ୍ଜି କଲୁ
ସେମାନଙ୍କର ବସ୍ତି ବ ୧୭ ମୁହଁ କିମ୍ବା ର୍ବ ।
କିମ୍ବା ସେମାନେ ଜୀବଜୀବନୁ ନିଃଶ୍ଵର ଦେଖି
ଏହାର ପିଟରେ ସେ ପାହାର ପ୍ରାଣବାୟୁ ଜିହ୍ଵା
ଜାହାର ବାହାର ଗଲା । ତହଁ ସେମାନେ ଶବ୍ଦକୁ
କଲାଇ ବଣାନ୍ତିକାଟି ଏକ ଗର୍ଭ ମଧ୍ୟରେ
ପୁଣି ଜହଁ ଉପରେ ଏକ ବଜ ପଥର
ପୋଡ଼ାଇ ଦେଇଲେ । ଆମଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏଥର
କହଁ ସନ୍ଧାନ କି ମିଳିଲା । ଦେବି ଜଣେ ବାହୁମାନ
କାଶ କୁଳୁବମାନ ସବେ ଦେବ ମୁମୟୁ
ସରାଶେ ବନ୍ଦକୁ ସିବାରୁ ସେ କୁଳୁବମାନେ
କାଲୁ ପଥର ପାଇରେ କୁଣ୍ଡ ହୋଇ ସୁରମାରେ
କହିଲେ ବହଁ ଗର୍ଭା ସବେ ଲେବେ ପଥର
କହି ଦେବାରୁ ପକ ଦେଖାଗଲା ଓ କହିଲା
କାଶମାନେ ଧର ପଢ଼ିଲେ । ସେମାନେ ବିଶ୍ଵା
ସଥାନ ଅଛନ୍ତି ମାତ୍ର ପ୍ରମାଣ ଯଥେଷ୍ଟ ନୁହିଛି
ହୃଦୟର କେତେ ଶାପ ପରମାଦ ନ ସହିଲ ।

ଦେଶୀୟ ଛତରୋକ ଡାକ୍‌କ ଅଧୀକ୍ଷ
ପରିଷ୍କାର ସରକାରମାନଙ୍କର କେତେକ ଅଳ୍ପକୁ
ଏହି ଥିବା ଏହି ସେଇ କେତେ ଅଧିକ ଯୋଗିଲୁ
କାହାର ସରକାର କୁଳର କରାର ଆଜିରେତିକି ନ
ହେବାର କୁଳାର ଅବେଳା ଦିଲ୍‌ଲ ହୋଇ
ଆଗ୍ରହୀଙ୍କେ ଏହିନ୍ତି ସରକାରଙ୍କର ତିହାର
ଏହି କୁଣ୍ଡ ପଢ଼ିଲା । ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ଚିମ୍ବମରେ
ଆଗ୍ରହୀ ସରକାରମାନେ ୩୫୦୦ ଟା ଦେବା
ଦରେ ସରକାର କୁଳରେ ଦରକ ହୋଇ
ତ ୩୦ ଟ ଉତ୍ତର ତ ୩୦୦ ଟା କେତେକ
ମାତ୍ରକୁଣ୍ଡ । ଏହାର ସେମାନଙ୍କର ସମ୍ପଦ
କେତେକ । ଏକମୂଳ ସନ୍ ୧୦୫୭ ବାଲକୁ ଖଲ

ଅସ୍ତ୍ରକୁ ଏହି ଏଥୁମଧ୍ୟରେ ଥରଜଳାକେଳ
ଦୂରର ଦେଶୀୟ କର୍ମଚାରୀଙ୍କର ଦେଶନ-
ର ସୁନ୍ଦର ହୋଇଥିବା ପୁଲେ ବିବିହା ଦୂର-
ଜଳ କର୍ମଚାରୀଙ୍କର କପାଳ ଫେରନ ଥିଲା।
ସମ୍ମରି ଭାବର ଗବ୍ରୀମେଷ ଅଣ୍ଟିଷ୍ଟୁଟ ଥରଜଳ-
କୁର ଦେଶର ବିଷୟରେ ନୂତନ କିମ୍ବା ଉତ୍ତରିଯା
ଥରଜଳମାନେ ଟ ୧୦୦୯ ଲାଖେ ଉଚିତ ହୋଇ
ବିଶ୍ୱାସ ପ୍ରଥମ ପଞ୍ଚଶାହେ ଉତ୍ତରିତ
ହେଲେ ଟ ୩୦୦ ଲା ଏହି ସର୍ବ ବିଶ୍ୱାସ
ଉତ୍ତରର ଯୁଦ୍ଧ ପଞ୍ଚଶାହେ ଉତ୍ତରିତ ହେଲେ
ଟ ୨୦୦୯ ଲା ପାଇବେ । ବିଶ୍ୱାସ ଗୁରୁ
ଉତ୍ତର ଯେଉଁମାନେ ହାତପାତାଳରେ ଉଚିତ୍ତୋ
କୁର ଜେନରଲଙ୍କ ବିକେତନାରେ ହୋଇଥି
ବିବେଚିତ ହେବେ ସେମାନେ ବିନାରିଶାରେ
ନୂତନ ହୃଦ୍ୟ ହେବା ଟ ୩୦୦୯ ଲା ଦେବଜଳ
ଦୁଇ ଶ୍ରେଣୀରେ ଉଚିତ ହେବେ ମାତ୍ର ଯେଉଁ
ପ୍ରଦେଶରେ ସେତେ ଅଣ୍ଟିଷ୍ଟୁଟ ସରଜଳ ଅଛିଯି
ସେଥିର ଶତକଷି ଲ ୧୦ ଶର୍ବ ଅଧିକ ଏ
ଶ୍ରେଣୀରେ ପ୍ରାଚ ପାଇବେ ନାହିଁ । ଏହା ଉଡ଼ା
ସମସ୍ତ ଭାବରର୍ଦ୍ଦର ଲ ୨୦ ଶର୍ବ ଅଣ୍ଟିଷ୍ଟୁଟ ସର-
ଜଳ ଉଲ୍ଲବ୍ଧିବଳ ସରଜଳ ପଦ ପାଇବେ ଏହି
ସେ ପଦରେ ମାନ୍ୟ ହେବା ଫନ୍ଦାର୍ଥ
ଟ ୩୦୦୯ ଲା ଏବଂ ପ୍ରତିବର୍ଷ ଟ ୩୦୦୯ ଲା
ରେଖାର୍ଥ ଦୁଇ ଦାସ କ ୧ ର୍କରେ ଟ ୨୦୦୯
ଦେବଜଳ ପାଇବେ । ଯେଉଁ ଶ୍ରେଣୀର କର୍ମଚାରୀ
କୁର ଦେବଜଳ ଗେଷ ବୀମା ଟ ୨୦୦୯ ଲା
ଥିଲୁ ସେମାନଙ୍କମଧ୍ୟରୁ ଦେବଜଳ ଟ ୩୦୦୯ ଲା
ଏକଂ କେତେକଣ ଟ ୨୦୦୯ ଲା ପାଇବାର
ନୟମ ଅକଣ୍ଠ୍ୟପ୍ରିତିକର ଅଟେ ଏବଂ ଏହି
ସୁକର୍ମ କିମନ୍ତେ ସରଜାରକୁ ଧନ୍ୟବାଦ
ଦେଇଅଛୁ ।

ଇଂବଜ ବାହୁଦ୍ରା ଅପରାକାର ସୁଦାନ୍ତ୍ର-
ଦେଶରେ ଚନ୍ଦମାସ ତି ୨ ହଜରେ ରାଷ୍ଟ୍ରକୟୁ-
ଲାହ କରିଥିବାର ସମ୍ବନ୍ଧ ଅଧିକତା । ସୁଦାନ
ପ୍ରଦେଶରେ ମଧ୍ୟ ସହିତ ଇଂବଜକର ସକ୍ଷି-
ଳଗିବା ନୃତ୍ୟ କଥା ନୁହେ । ପ୍ରାୟ ୮ ୯୫
ତଳେ ଇଂବଜ ସେନାପତି ଗର୍ବନ ଧାରା ମଧ୍ୟବ-
ହାରରେ ମେଘ ପଢ଼ିଥିଲେ । ସେହି ସମୟରୁ ପ୍ରକା-
ଶୋଭ କେବାର ଚେଷ୍ଟାରେ ବେଳେଇ ମୁଦ୍ରା
ଦ୍ୱାରା ହେଲେହେଲେ ମଧ୍ୟବର କଳ ଦିଟି କି ଥିଲା ।

ପ୍ରାୟ ଏକନର୍ଷ ହେଲ ସରଦାର ଶୁଭକ୍ତ କରନାଳ
ସାହେବ ଏ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ ରଂସିଙ୍ଗ ସେନାବ ସେନା
ପତ୍ର ହୋଇ ଗଢ଼ୁଣ୍ଡ ଶିଖାଦେବାର ନାମ ଆଫ୍ରେ
ଜନ କରୁଥିଲେ । ଉପରଲିଖିତ ଚାଉବରେ
ମେଦାରମାନ ନାମକ ଶୁନାରେ ମହାଯୁଦ୍ଧ ଲାଗି
ଗଲ । ମଧ୍ୟକର ଦରବେଶ ନାମଧାୟ ପ୍ରାୟ
୯୫୦୦୦ ଘେନ୍ଦ୍ର ଉପଟ୍ଟୁବ ଥିଲେ । ସରଦାର
କରନାଳ ରଂସିଙ୍ଗ ଓ ମିଶର ଦେଖାୟ ଘେନ୍ଦ୍ର
ଘେନ୍ଦ୍ର ଏ ଏକ କାଳ ସୁନ୍ଦର କର ଦରବେଶ
ମାନଙ୍କୁ ସମ୍ମର୍ତ୍ତବୂପେ ପରାଜ୍ୟ କର ସେ ନମବ
ଅଧିକାର କଲେ । ମାତ୍ର ମରମତିବା ସେନାକ ପମ୍ପ
ଗନ୍ଧରେ ହେଠାରେ ରହି କି ପାର ଶାରତକ
କଗରେ ପ୍ରବେଶ ପ୍ରଦିକ ଛନ୍ଦନ କର ରହ
ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ଶାରତକାମିନାକେ ଆନନ୍ଦିତ
ହୋଇ ରଂସିଙ୍ଗ ସେନାପତିର ସମୀକ୍ଷା କରୁଥିଲୁଣ୍ଡି ।
ଏ ସୁନ୍ଦର ରଂସିଙ୍ଗ ଘେନ୍ଦ୍ର ଏକଶତ ଏବଂ
ମିଶର ସେନ୍ଦ୍ର ୨୦ ଜର ମର୍ମ ପଢିଅଛନ୍ତି ଏବଂ
ତୁଳଜନ ରଂସିଙ୍ଗ ସେନାପତି ମଧ୍ୟ ମରମତି
ଅଛନ୍ତି । ଦରବେଶ ଘେନ୍ଦ୍ର ୧୦୦୦ ହର,
୨୦୦୦ ଆହର ଏବଂ ଶାର ହଜାର ବନ୍ଦୀ
ହୋଇଥିଲୁଣ୍ଡି । ଅବଶ୍ୟକ ପ୍ରାଣ ଦେନି ପଲାୟନ
କଲେ । ସୁନ୍ଦର ଶେଷକୁମରେ ଦରବେଶ
ମାନେ ହାରିବାର କଷ୍ଟ୍ୟ ଜାରି ପକାଇବାର
ଆବଶ୍ୟକ କଲେ ଏବଂ ରଂସିଙ୍ଗ ସେନା ଗନ୍ଧରେ
ପ୍ରଥମରେ ଧାବିତ ହୋଇ ଜମୀନର ସମ୍ମାନ ମହାବଣୀକର
କିମ୍ବାକ ବରୁଥିଲୁଣ୍ଡି । ସଦାକ ସମର ଏଥର
ଶେଷ ହେଲୁ ଏବଂ ରଂସିଙ୍ଗ ମୈରର ଶେଷ
କଲୁକର ପରମ ଉପକାର କର ସେ ଦେଶରେ
ଅଧିକ ଦିନ ଅଧିଷ୍ଠତ୍ୟ ସୁନ୍ଦର ଅଧିକାର
ହେଲେ ।

ବୁଦ୍ଧିର କାଗମଳି

ପୁନାବ କାଳଗଙ୍ଗାଧର ଜଳକ ସ୍ଵର୍ଗତ୍ରୋଦ୍ଧ
ଅପରଧରେ ମା ୫୮ ସ ବାରବରୁ ପ୍ରାପ୍ତ ହେଉ-
ଥିଲେ ସନ ୮୯୯ ମିନିଟ୍‌ର କର ସେଇସବୁ
ମାତ୍ର ତା ୧୫ ଦିନରେ ଏହି ଆଦେଶ କୋଇ-
ଥିଲା । କଳକ ଅଠିର ଥିବାରରେ ତେଣୁଟିମ୍ବୀ
ଗର୍ଭମେଷ୍ଟରେ ମଧ୍ୟ ବୌଡିଯି ଥିଲୁଥିବ ପ୍ରାପ୍ତ
ହେଲେ ନାହିଁ । କଳକକ କିମନ୍ତେ ଭାବର ବାସି
ଦୁଃଖ ପ୍ରବାସ କରିଥିଲେ ସୁବା ୫ ବଢ଼ି ଲୋକ

ମୁକ୍ତିପ୍ରଦାନ ନିମନ୍ତେ ଦରଖାସ୍ତ କରିଥିଲେ ମଧ୍ୟ
କୌଣସି ଦୟା ପ୍ରଦର୍ଶନ କର ହୋଇ ନ ଥିଲା ।
ବିଳକ୍ଷର କେବେକ ଲେଖ ମଧ୍ୟ ମା ଗାଁ ସ
ପୂଜରେ ଘରର ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ନିକଟରେ ଥିବେ-
ଦନ ପଢ଼ି ପଠାଇ ଥିଲେ ବୁଝ ଅବେଦନର
ଫଳ ମଧ୍ୟ କିଛି ପ୍ରକାଶ ପାଇ ନ ଥିଲା । ଆହ
ତ୍ରିମାତ୍ର ଅଧିକ କାସଦର୍ଶ ଗୋପ କରିବାକୁ ଅଛୁ
ଏମନ୍ତ ସମୟରେ ବିଳକ୍ଷର କାଶ ମୁକ୍ତର ସମ୍ବନ୍ଧ
ଘରବରେ ପ୍ରମାଣିତ ହେଲା । ହଠାତ୍ ଏପକାର
ସୁରମ୍ଭାଦର କାରଣ ନ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ବିଳକ୍ଷ
ଏକବର୍ଷ ଶେଷ ନ ହୁଅନ୍ତେ ମୁକ୍ତିପ୍ରଦାନ
କରିବାରୀର ଗୋପାଇ ଗର୍ଭତ୍ରୀମେଲୀ ଅନୁପ୍ରତିକ
ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲୁଣି । ବିଳକ୍ଷର କରମୁକ୍ତି
ବିଷୟ ବାପୁଙ୍କୁ ଦିକଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବାବାକୁ
ଛାଇ ନ ଥିଲା । କିମ୍ବା ସେହିମର ମାତ୍ର
ଯା ଏ ଦିନ ମର୍ଗାଳକାର କରସ ଶୁଭ ଏ ଏ
କିମ୍ବା ସମୟରେ ବିଳକ୍ଷକୁ ସମ୍ବନ୍ଧ ଦିଯାଗଲା
ଯେ କାହାର କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଥିବେଶ ହୋଇଥିଲୁ ।
ଗୋପାଇ ଦ୍ୟନସ୍ତାପନ ସବାର ସବାଙ୍ଗ ଜୟନ୍ତୀ
ଦାର ଅଗାତିକାରେ କୌଣସି ପ୍ରତାରରେ ସମାଦ
ପାଇ ପିଲାକୁ କାଶଗାରକୁ ଅନୁମୂଳ କରିବା
ନିମନ୍ତେ ପୁନାର ଉଦ୍‌ବେଦିକା କାଶଗାରକୁ ଗାନ୍ଧିକ
କରିଥିଲେ । ଏହି ଅବେର ଗୁଡ଼ରେ ବିଳକ୍ଷ
ଶ୍ରେଷ୍ଠର ହୋଇଥିଲେ । କିମ୍ବା ନିଧ୍ୟ ବିଳ-
କ୍ଷକ ମୁକ୍ତି ଦ୍ୟନ ସକାର ସମ୍ବନ୍ଧ ପୁଣ୍ୟ ହେବା-
ରେ ଶୁଭବାଳ ହୋଇଥିଲେ ମୁଦ୍ରା ପ୍ରାୟ ଦିଶ-
ଦକ୍ଷିଣ ଲୋକ ତାଙ୍କ ଗୁଡ଼ କରିଟରେ ଉପରୁଚି
ହୋଇଥିଲେ । ତଥପର ଦିକଷ ଦ୍ୟନାର
କୁଷକ ଦିକଷ ହୋଇଥିଲୁ ।

ବାପିବାଲୁ ନାମକ ଜଣେ ଦ୍ୱା
ଲେବ ସକଳ କରୁଥିଲୁ କଲବ ତୁଳିଲୁ
କର ଶୁଦ୍ଧକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଗର୍ତ୍ତନ କା କରିବା
ଯଥୀନ୍ତୁ ଗାନ୍ଧ ଶୁଦ୍ଧର ଗରୁପତିର ବିଷର୍ଣ୍ଣନ
ହେବ ଲାଗୁ । ଦୂଧକାର ଫକର ଗରୁପତିର
ବିଷର୍ଣ୍ଣନ ଦେବ । ତିଲକ ଏହି ବିଷର୍ଣ୍ଣନ ବର୍ଣ୍ଣନ
କିମଳେ ମନନ କରୁଥିଲେ ମହା ସମାଜେତୁ
ଅଛି ଗରୁପତିର ବିଷର୍ଣ୍ଣନ ହେବ ସହିକାଳେ
ଦ୍ୱାରା ଉତ୍ସବ ହୋଇଥିଲୁ ପ୍ରତି ଶୁଦ୍ଧରେ
ଆମେବ ପ୍ରବାଳ ଓ ପ୍ରାନେ, ଆଦିବାଙ୍ଗ
ଓ ବର୍ଜାର୍ତ୍ତବିହାର ପ୍ରକାଶାଧୀନାକଳ ଅନନ୍ତ
ପ୍ରତାପ କରୁଥିଲେ । କଲବ କାମିଗାର ମନନ
ସମୟରେ ମୁଁ ଖେ ଗ୍ରେ ଗ୍ରେ ର ଲାଗୁ ଥିଲେ
କାମମୁଁ ସମୟରେ ସେ ଏହି କଲବ ହୋଇ-

ଥିଲେ କିଳକ ବାରଗାହରେ ଦଠିନ ପରିଷ୍ଠମ
ଜନତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କୁହର ନ ଥିଲେ ଗାନ୍ଧୀ ସବୁ
ଏ ୧୦ ବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଛେଇ ତଥା କେବେ
ଥିଲେ ତ ଯେ ଏ ୫୦ ଶ୍ରୀ ଶନ୍ତ ଅଧ୍ୟପକ କିମ୍ବେ
କେ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିବେ ବାସମାତ କାଳରେ
ପଶମ ସତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉତ୍ତରପୂର୍ବର ପ୍ରଶାନ୍ତି ଅବ୍ଦି
ଥିଲେ ହରିଅକ୍ଷରୁ । ଅଛେ ମୋତି ଖଦେ ଶାରଥିକାରୁ
ତାହ ମେତି ହୋଇ ଆକଥିଲ ଯେହ ଚାରରୁ
କେତେବେ ଦିବସ ଶାରଥିକ ପଞ୍ଚ ରେଣ୍ଡ ବନ୍ଦ
ବାବୁ ହୋଇଥିଲ ନନେଇ ଗାନ୍ଧିର ଅନ୍ତର
କୌଣସି ଶାରଥିକ ବଞ୍ଚି ହୋଇ ନ ଥିଲା ।
ତିଲକ ବ୍ୟାଧ ର କାନ୍ଦିଙ୍ଗ ଶାରଥିଲେ ଠିକ
ଏକବର୍ଷରେ କୁଟ୍ଟି ପାଇଲେ । ଯରୁରହ ନିମନ୍ତେ
ଜ୍ଞାନାଦାର ଶ୍ରୀମାନ୍ତରେ ମା ଏ କହ
ଶାରଥାନ୍ତା ଗତରୂପ ହେବଳ ମା ଏ ଏ ଅବଧା
ଦବ ଶାରଥିଲେ ଶୁଭ୍ରା ଜନଶ୍ରୀମେଷ ଯେ ଶ୍ରେଷ୍ଠରେ
ଦୟା ପ୍ରକାଶ ବଳେ ଏଥିରେ ସରପୁରର କୁତ୍ତା
ହେବା ଛତର ଏବଂ ଦିଲକ ମଧ୍ୟ ମୁକ୍ତି ଦିଲା
ମାତ୍ରେ ବରଶ୍ରୀମେଷରଠାରେ କୃତକର ପ୍ରକାଶ
କରି ମନ୍ଦବୁଦ୍ଧ ପରିଚୟ କରିଅବୁ ।

ସାପ୍ତବ୍ରିକ ସମ୍ବନ୍ଧ

ବିଜୁକତା-ସେବକୀୟ ।

ଅଭିକ୍ଷାଣ ରେ ହେଉଥିଲା ମହାତ୍ମାର ଏକଟେପାଇବା ବିଷେ
କୁଳମାନଙ୍କର ଦେଶରୀ ପାଇବା ଅଭିମାନ କମ୍ପ୍ୟୁଟରମାଧ୍ୟ
ମାତ୍ର ହେଉଥିବା ପରିବାର ହେଉଥିବା ଏହାର ପରିବାର
ଯେତେ ହେଉଥିବା ।

ମେଲିବାର ପ୍ରତିପଦ ଅନେକାଳୀଙ୍କ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଶରୀରରେ
ଅବସ୍ଥାପରିବର୍ତ୍ତନ ହୋଇଥାଏବେ ।

ଏ ହନ୍ତର ଏହି ବାଟି ପାଇଁରେ କୌଣସି କଥାକଥା
ମୋଟିବ କାହାର ବନ୍ଦ ଥିଲା । ଯତୀକାଳ ପଦ୍ମପଦ
ଦେହପଦ୍ମପଦ୍ମକଳ କାହିଁ ପାଇଁର ମାହାର ଦୟାରେ ବହୁ ପରି
ଚାହିଁ ଦେଖିଥିବାକୁ ପୁଅର ବନ୍ଦ କରି କୋଣାଖଲେ
ପ୍ରମାଣ କରିବି ସମ୍ଭବ ହୋଇଥିଲା ।

ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ପରିମାଣରେ ଉଚ୍ଚମେ ଅନୁଭବ କରାଯାଇ ।
ଦୂରଦେଶର ଅଧୀଷ୍ଠନରେ ବହାର ବହାର ମନ୍ଦିରରେ ଦେଖା
କରାଯାଇ । ପରିମାଣ ଉଚ୍ଚମେ ଉଚ୍ଚମେ ।

କେବଳ କହିଲାମନ୍ତର ଏହା ପାଞ୍ଚଟଙ୍କା ଜଣେ ଆଦିବକର୍ତ୍ତା
ଦେଶୀ କାହାର ପୁଅ କହିବେ କାଠାର ଯାତ୍ରା କାହାର ଦୁଇମାତ୍ର
କାହାର ଡାହାଗଲୋହ ପୁଅର ଏହା କେହି ଅକରିବେ
କୁଝକି ମଧ୍ୟରେ କାହାର ମୂଳ୍ୟ କେବେ ? ପୋଖର ପୁଅର
ମଧ୍ୟରେ କହିଲାମନ୍ତର ଏହା କହିବେ କାହାର କରିବାକି ?

ଅଛେମାତ୍ର କିନ୍ତୁ ଆହୁରଣବ୍ୟାଙ୍ଗ ପଦରତ୍ନ ହୈବ
ଏ କଥାପକ ବାଜାର ମହାନାସ୍ତ ଉପସ୍ଥିତରେ ଥିବା ଶାଶ୍ଵତ
କରିବାକୁଳ ପ୍ରମାଣି ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ଏହାର କରିବାକୁ
ସମର୍ଥ ଚାହେଇଲୁଛନ୍ତି । ସେ ଅଧିକେ କି ୧୯୦୫ ମୁଣ୍ଡର
ବର ପାଇଁ ହେବକ ଏବଂ ସମକାର ଜାଗର ଏବଂ ଯେତେ

ପୁରୁଷ ଓ ମହିଳା ଗତିକାରୀ ଦେଶରେ ଏହାର
ବନ୍ଧୁ ହେଉଥାଏ ଆମର କମାର ବସନ୍ତରେ କିମ୍ବା
ମନ୍ଦିରରେ କିମ୍ବା କାନ୍ଦିଲରେ କାହାର କାହାର
କାହାର କାହାର କାହାର କାହାର

କାହାର ପାଦରେ ପୁଣ୍ୟଶାନ୍ତି ନାମରେ ଏହି ଜୀବନ
ଦେବତାର ପଦମନାବରଙ୍ଗମରେ ଆଖିଯାଇଥିବା
ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଚାରି ହେତୁର ସ୍ଵର୍ଣ୍ଣ ଦେଖିବା
କୁ ବୋଲାଇବ ରୂପୀ ଉତ୍ସମ୍ବଳ ପଦମନାବ ଏହାରେ
ବରିବାର ଏହି ଜ୍ଞାନାଳ୍ପଣ୍ଡିତ ପଦମନାବ ଏହାରେ
ଧରି ହାରୁଣ୍ୟାକୁ କେବଳ ସ୍ଵାର ପ୍ରବାହ ଦେଇ ଏହାରେ
ପ୍ରଦେଶରେ ଧରିବାରେ ଏହି ପଦମନାବ କେବଳ
ଆଶାର ଦ୍ୱାରା ଦରି ଅଧିକାର ହେବା କାହାର ଦେଇ
ଦେଇନାହିଁ । ମୁଖ୍ୟମ କଥା କାହାରଙ୍କ ଜାତେ କଥା
ଏହାରେ ଏହି ହୃଦୟ ଏକାୟନ ବର୍ଜିନ୍‌ର । ଏହି ଏହା
ହେଉ କବାଣୀ ମଧ୍ୟରେ ଫୌତିଦାସ ପୁରୁଷ
ହୋଇଥିବା ।

କଳାପାଦ୍ୟର ଲେଖଣୀଙ୍କ ମୁଦ୍ରା ଓ ପାତ୍ର
ଦେଇ ହେବ ଏବେଳେ କଥା ଗାନ୍ଧିର ଏବେ କଥା ଏବେ
ଦେଇଲାମି ଯାହାର କରିପାରନ୍ତି କିମ୍ବାକିମ୍ବା ହେବାର କଥା
ଦେଇବାର ଉପରେକେ କଥାକଥାକଥା ଯାହାର ହେବା
ଦେଇବାର କଥା ଉପରେକେ କଥାକଥାକଥା ଯାହାର ହେବା

ବ୍ୟୁତ ହେଉଥିଲା କବିତାରେ ଯେ , ଏ ଦେଇମାତ୍ର କାହାର ଜୀବନ କବିତା କିମ୍ବା ଏକ ଅଧିକାରୀ କବିତା କିମ୍ବା ଏକ ଅଧିକାରୀ କବିତା କିମ୍ବା

ବିଜ୍ଞାପନ ।

ଏହାର ମହାପାତ୍ରାବଳୀକୁ ଜଣାଇ ଦିଆ ଯାଉଅଛି ସେ ଅମ୍ବର ସହର କଟକ ଗୋଧୂରୀ
ବଜାରପ୍ରେଇ ଦକ୍ଷିଣ ଦୋକାନରେ ଓ୍ବାର୍ ଓ କ୍ଲାକ ଓ ମାଲମିଶ ଓ ହରମୋହନୀଥୀ ବାଜା ଓ
ସୁନାମବୀ ଓ କମିଜର ଦୋତାମ ଓ ସୁନାର ଚିତନ ଉତ୍ସବ ରହମ ଅଛି ସୁଲବ ମୂଲ୍ୟରେ
ବହି କରୁଥିଲୁଛି ଓ ଗ୍ରାହକବର୍ମନଙ୍କ ଜାରିବା ନିମନ୍ତେ ନିମ୍ନରେ କହି ଦରଜ କଲୁ ଗ୍ରାହକ
ବର୍ମାନେ ଅନୁପସ୍ଥିତ ଅମ୍ବ ଦୋକାନକୁ ଥରେ ଦୃଷ୍ଟିପାତ କଲେ ସବୁ ଜାରି ପାରିବେ ।
କଲେବରା ଓ ବୋମ୍ବରେ ଯେଉଁ ଦରେ ମିଳେ ପ୍ରେତ୍ତି ଦରରେ ଆମେ ଏଠାରେ ବନ୍ଦୁ
ଜହାନ୍ତି ।

ତପତିଲ ।

୧ । ଓର୍ଜିନ୍ କୋମାନ୍ ସନାର ଓ୍ବାର ଉପରେ ତାଙ୍କଣ ଥବ ଓ ଆୟ- ଦିନରେ ଥରେ ଗୁବ ଦିଅରିବାଓରା (ଲିବର)	ଗୋ ୧	ଟ ୨୦୦
୨ । ଏକନ ଭୁବରେ ତାଙ୍କୁଣି ନ ଥବ	ଗୋ ୧	ଟ ୧୩୦
୩ । ଏକନ ଯାନ ପ୍ରାଇଜ	ଗୋ ୧	ଟ ୧୫୦
୪ । ଏକନ ବୃପାର ଓ ତାଙ୍କୁଣି ନ ଥବ ଓ ଗୁବ ଉପରେ ସୁନାର ଗିଲୁ ହୋଇଥବ	ଗୋ ୧	ଟ ୩୦
୫ । ଏକନ ନେବଲ ବୃପାକେସ୍	ଗୋ ୧	ଟ ୨୦
୬ । ଏକନ	ଗୋ ୧	ଟ ୧୫
୭ । ଓ୍ବାର କୁରୁପ୍ରାଇଜର (ପ୍ରେମ କୋମାନ୍) ଲଙ୍ଗଲିସ୍ ପ୍ରେମକ ବୃପା କେସ୍ ଲିବର ଓ୍ବାର ଏକନ କୁରୁପ୍ରାଇଜି	ଗୋ ୧	ଟ ୩୨
୮ । ଏକନ ଲିବର ଭୁବର ତାଙ୍କୁଣି ଥବ	ଗୋ ୧	ଟ ୧୮
୯ । ଏକନ ବୃପା ଉପରେ ସୁନା ଗିଲୁ ଥବ ଓ ଲିବର	ଗୋ ୧	ଟ ୨୦
୧୦ । ଏକନ ମିଲାର ଗିଲୁଓରାଇ	ଗୋ ୧	ଟ ୧୮
୧୧ । ଏକନ ବୃପାକେସ୍ ପିଲାର୍ଗ୍ରାଇ	ଗୋ ୧	ଟ ୧୬
୧୨ । (ଜନ୍ମବଲ କୋମାନ୍) ଓ୍ବାର ହାତ ହାତୁଙ୍କିଙ୍କ ଲିବରଓରାଇ	ଗୋ ୧	ଟ ୧୮
୧୩ । (ମିଲାର୍ଗ୍ରାଇକୋ କୋମାନ୍) ଲିବର ଓ୍ବାର ବୃପାକେସ୍ ଓ ଉପର ତାଙ୍କୁଣିଓରାଇ	ଗୋ ୧	ଟ ୧୫
୧୪ । ଏକନ ପିଲାର୍ଗ୍ରାଇ ଓ୍ବାର କେସ୍ ଉପରେ ନକ୍ଷା ଥବ	ଗୋ ୧	ଟ ୧୬
୧୫ । ଲେଖି ଉଥର ବୃପା କେସ୍	ଗୋ ୧	ଟ ୧୦ ଲା ୧୦
୧୬ । ଏକନ ନେବଲ ବୃପା କେସ୍	ଗୋ ୧	ଟ ୧୦ ଲା ୧୦
୧୭ । ପକ୍କା ଉଥର	ଗୋ ୧	ଟ ୨
୧୮ । ରେଲଓପ୍ରେ ରେଗ୍‌ଲେଟର ଉଥର	ଗୋ ୧	ଟ ୨
୧୯ । ଏକନ ଚାନ୍ ସହିତ	ଗୋ ୧	ଟ ୨
୨୦ । (ରୁମକୋ କୋମାନ୍) ଓ୍ବାର ଲିବର ଏ ମୁହାର ଅନ୍ଧାନ୍ ଘର୍ତ୍ତ ପାହା ଜଲ୍ମୀ କରିବେ ତାହା ପାଥୁ ଘର ଓ ମଧ୍ୟ ଭାବୁ ଘର୍ତ୍ତ ଓର୍ଗର ମରମରି ଲାଈସ ହୁଏ ।	ଗୋ ୧	ଟ ୧୩

ମେକ ଅବବୁଦ୍ଧ ଅନ୍ଧାନ୍,

ଗୋଧୂରବଜାର, କଟକ ।

ତା ୧୭ ଉତ୍ତର ସନ୍ଦେଶ ପ୍ରମ୍ପର ମହିନା ।

ନାନାପ୍ରକାର ପ୍ରଥମ ଦେଶୀ ଓ ବିଲାଙ୍ଗ ଥୋଇ; ଶାଢ଼ୀ, ମଲମଳ, ଚଦର, ମୋଜ, ଗଣ୍ଡପାନ୍ଧି, ଅଳାରଖା, କୋଟ, ରେସମୀବିମେର ଓ ପାରସୀ ଶାଢ଼ୀ, ସୁନ୍ଦର ବେଷଳଗ ରେସମୀ ଛାତା କରୁଥିବା । ହନ୍ତଦେବ ଦେଖ ମୁଣ୍ଡ ଓ ବିଲାଙ୍ଗ ଛାତ, ସରପା—ମେଜ, ଟୋପ୍, ଅଳମାର୍ତ୍ତ—ସମେଲି ରଙ୍ଗ, ଦୂର୍ଧ୍ୱପାନ୍ଧିଯାଏତ, ଦୁର୍ବିଶେଷ କଟନ କଟନ ବୈଶର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ମହୋତ୍ସମ୍ପ୍ରଦାର ସବୁଦେଲେ ଅମନାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଦ୍ୱସ୍ତର । ଏକବିଧାରେ ଯେଉଁ ଉନ୍ନତର ପରମାପ କରିବ ତାହା ଶାନ୍ତ ସୁନ୍ଦରାଦରରେ ପଠାଇ ଦେଇ ।

ଆମେମାନେ ସବୁର ଓ ମୋଧସଲ ନିବାପ ସମ୍ପୁର୍ଣ୍ଣ ସ୍ଵଦେଶ ହିତେଶୀ ବନ୍ଧୁବର୍ଗଙ୍କ ନିଶ୍ଚାର୍ଥୁ କି ସେମାନେ ଥରେ ଆମେମାନଙ୍କ ସହିତ କାରବାର କରି ଦେଖନ୍ତି । ଆମେମାନଙ୍କର ଦର ସୁରଖା ଦେବାର କାରଣ ଏହି କି ପ୍ରାୟ ସମ୍ପୁର୍ଣ୍ଣ ଉନ୍ନତ ମଂଳଶ୍ରୀ, ପ୍ରାନ୍ତ, ଜମୀନ, ଆମେରକା ପ୍ରଭାବ ଗଲିଯରୁ ଅନ୍ଧାର୍ଥୁ ଏବଂ ଅନେକ ବଜ୍ରକ କରି କୋଣସଙ୍ଗେ ଆମେମାନଙ୍କ ରକାରବାର ଥାଇ ।

ବିଦ୍ୟୁତୀ ଲୋକଙ୍କ ସକାଶେ— ବିଦ୍ୟୁତୀ ନିମନ୍ତେ ଯେଉଁମାନେ ଏବଥରରେ ଅନେକଷପିମାନ ଦୁର୍ବାଧ ଅରଦ କରିବେ ସେମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଭାବର ବଜାରଦର ଉପରେ ଶରକର ଦୂର୍ଦିକ୍ଷା କରିପାର ଦେଇ ।

କାର୍ଯ୍ୟ ସମକ୍ଷାଯୁ ଉପରେ ଅମନାନଙ୍କର ମାନେଜରଙ୍କ ନାମରେ ଲେଖିବାକୁ ଦେଇ । ମୋଧସଲକାରୀମାନେ ଫରମାପ ସଙ୍ଗରେ ଅନ୍ତିମ ଠାକୁ ପଠାଇଦେ । ତାହା କି ହେଲେ ସେମାନଙ୍କ ନାମରେ ଲେଖିପାରିବା କାରାର ମାଲ ପଠାଇବି ।

ଟୋରେଟ୍‌ର୍ୟ ମନ ଅଥବା ଟିକିବାରି ଦେଖା ଗଲେ ତାହା ଫେରିବେଳାର ଶିରଥାର୍ଥୁ । ବଦୁ ଲୋକମାନେ ପରମାନଙ୍କ ଏହି ପ୍ରାର୍ଥନା,—

ଶ୍ରୀ ବିଶାକା କମ୍ପାନୀ

ତେବେଳ ମରାଣ୍ଡ ଓ କମ୍ପାନ ଏକଷେ । କ ୨୦୦ ମର ବାରସନ ସେହି ବଜାରକାର କଲିବାଗ ।

NOTICE

Is hereby given that on and from 15th September 1898 a Check Toll Office will be opened at Chowmook at 3 Mile of Balinghye Main Drain.

All boats passing this station must obtain a check ticket for which there will be no charge. This ticket will be given up at Surpai when the boat passes Surpai. Tollage rates for Balinghye Main and Branch Drain remain as before.

ଏହି ବ୍ୟାଗ ସବ୍ସାଧାରଣଙ୍କ ଜୀବ କରି ଦିନ୍ତ ମାତ୍ରଥାରୁ ସେ ଆମାର ତା ୬୯ ଉତ୍ତର ସନ୍ଦେଶ ପରିବାଲିଶାର କେନାଲର ନ ୩ ମାରଲରେ ଗୋମୁକ ମୁକାମରେ ଗୋଟିଏ ଚେକ୍ ଟୋଲ ଅପିଷ ସ୍ଥାପିତ ଦେଇ, ସେ ସବୁ ଦୋଷ ଏହି ଅପିଷ ଦେଇ ଯିବ ସେଷର ବୋଟ ପାଇଁ ଅବଶ୍ୟ ଚେକ୍ ଟୋଲ କେବଳ ବିକଟ ଦେଇଥାଇ ।

C. A. WHITE
The 2nd September } Env. Engineer
1898. } Balasore
Division.

ନୁହନ ପିତାମା ସ୍ପୁତକ ।
ସବ୍ସାଧାରଣଙ୍କ ଉପରୋକ୍ତ କୁରଚିକୟା ଟ ୦ ୧, ବିଷ୍ଟୁ-
ବେଗପିତାମା ଟ ୦ ୧ ୫, ମୋତିକ୍ଷୀ ୧ମ ଜାଗ ଟ ୦ ୧, ସ୍ଵ ଲୁଗ ଟ ୦ ୧ ମୁଲ୍ଯରେ
ବାମଣ୍ଣା ପ୍ରସ ମେନେଜରଙ୍କ ନିକଟରେ ଏବଂ ଚଟକ ପ୍ରିଯି ୦ ବିକାମାକ ପ୍ରସ ଦୋତାକରେ
ନିଲେ ।

ଶୁଦ୍ଧମୁକ୍ତ ଶାରଳାଦାସଙ୍କର ଅନ୍ତାଦଶପଦ
ସତତ ।

ଏହା ଡେଶାର୍ଥିଙ୍କ ଅପରିଚିତ ପ୍ରତି
ନୁହେ । ଏହାକୁ ଭାଲୁପଦ୍ଧତି ଶର୍କରା ଓ ପାଠ
ଦର ଲୋକେ ଅନ୍ତାଦଶ ପ୍ରସ ପ୍ରସ ଦେଇ
ଥିବାକୁ ଏହାର ଅବର ସେମନ୍ତ ଅଧିକ ଗ୍ରହ
ପ୍ରାପ୍ତିର ଅଭିବ ଉଗେଥିବା ଅଥବା ପୁରାଣପଦକା-
ଳକ ମଜ୍ଜାନ ଏଥର ମୁଦ୍ରାଙ୍କ ବିଷ୍ଟ ଦେଇ କୁଟ-
ସକଳ ଦୋଷରେ ଅତିରେ କୁଟ ଅଗବ
ପୁରା ଦେବାର ସମ୍ବନ୍ଧ ।

ଏହା ଅତିଶ୍ୟ ବୃଦ୍ଧ ଗ୍ରହ ଏଥୁର ମୂଲ୍ୟ ସୁଲଭ କରିବାରେ ହୁଏ ହେବ ନାହିଁ । ସୁନ୍ଦର ସନ୍ଦର ତତ୍ତ୍ଵ ମଧ୍ୟ ଦିଆ ମାରିଥାଏଁ ଓ ପୁରେସି ଅଣ୍ଟରେ ପାଇବାରିଷେଷରେ ଦିଆ ଯିବ । ସାଧା-
ରଣଙ୍କ ସବିଧା ନିମିତ୍ତ ଏକ ଏକ ପଥ ବିକ୍ରୟ ଦେଇ । କମ୍ପେ କଷ୍ଟ କରିଲ ମୂଲ୍ୟ ବିଷ୍ଟ କାହାରିବି ବାଧିବ ନାହିଁ । ବର୍ତ୍ତମାନ ସତତ କର୍ତ୍ତ୍ଵ, ଶଳ୍ୟ, ଗଦା, କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ, ଜାନ୍ମି ଓ ନାଶପଦ,
ଆଶମିକ ଓ ଅଧିମେଧ ପଥ ମୂଲ୍ୟାଙ୍କରିବାରେ ପଥ ଶପା ହୋଇ ବଜାକ ପ୍ରିଣ୍ଟିଂକାରୀଙ୍କ ସହାଯତାରେ ବିକ୍ରୟ ଦେଇଥାଇ ।

କର୍ମସବାଧାରଣଙ୍କ	ଟ ୦ ୧/	ଭାବମାସଲ	ଟ ୦ ୯୭.
ଶଳ୍ୟପଦ	ଟ ୦ ୮/	"	ଟ ୦ ୯୭
ଗଦାପଦ	ଟ ୦ ୧	ଭାବମାସଲ	ଟ ୦ ୯୭
କାର୍ଯ୍ୟକାରୀପଦ	ଟ ୦ ୧/	"	ଟ ୦ ୯୭
କାଶ ଓ ଶାନ୍ତିପଦ	ଟ ୦ ୮/	"	ଟ ୦ ୯୭
ଆଶମିକ ପଥ ଟ ୧	"	ଅଧିମେଧ ପଥ ଟ ୧	"
ମୂଲ୍ୟାଙ୍କରିବାର ପଥ	ଟ ୦ ୧/	"	ଟ ୦ ୯୭
ପର୍ମରେହର ପଥ ଟ ୦	"	"	ଟ ୦ ୯୭
ଦୋଷ ଓ ଶାନ୍ତିପଦ ଶପା ହୋଇଥାଇ	"		

ଦୂର୍ଦ୍ଵୟ ସମ୍ବରଣ ।

ସରଳ-ଶାରୀର ରକ୍ଷା ।

ପରିବର୍ତ୍ତନ ଓ ନୁହନ ଯତ୍ନପଦଭାବ ।
ସବ୍ସାଧାରଣଙ୍କ ଜଣାର ବିଅମାର୍ଥୁ ଯେ
ଆସ କୁଟ ଉପରେକୁ ସ୍ପୁତକ, ବେଜାଲଗରର୍ତ୍ତ
ମେଲା ପ୍ରମୁଖ ଦେଶାକିଲାଗ୍ରୀ ଭାବରେକୁ ସା-
ଦେବକ କର୍ତ୍ତ୍ଵ ଅନୁମୋଦିତ ହୋଇ ଉତ୍ତରର
ଦେଶା ବିଭାଗୀୟ ଲୁହପଦର ମହାଦେଶକୁ
କର୍ତ୍ତ୍ଵ କିମତ ଉତ୍ତରର ଅପରମାନମେଶ ଏବଂ
ଲୋକରେ ପାଇଁ ପ୍ରସ କରୁଥିଲେ ପଥ ମୁହରେ
ଦେଇଥାଇ । ଏହି ସ୍ପୁତକ ବର୍ତ୍ତମାନ କଟକ ପ୍ରିଣ୍ଟିଂକାରୀଙ୍କ ସହାଯତାରେ ଖ ୧୫୦୦୦୦ ଟ୍ରେଣ୍‌ଟୋରେଟ୍‌ର୍ୟ ଶପା ହୋଇ ବିନ୍ଦୁର୍ଥେ ପ୍ରସ ଅନ୍ତାଦଶର ଦେଇଥାଇ ।

ସରଳ ଶାନ୍ତିପଦମାର ପ୍ରଶ୍ନୋତ୍ତର ପ୍ରଦାନ
ପାଇପର୍ରାତିକା

ଡେଶାର୍ଥୀପଦକ	ଜାଲର
ମୁନତିକାରିକା	ଶାନ୍ତିପଦକ

ବିଜ୍ଞାପନ ।

ଏହି କଟକ ପ୍ରଦୀଂଖନାମ ଦେବରେ
କଟକଟାଇପ ଧାରୁଣ୍ୟ କମ୍ଳାମହାର
ଆଶବତ୍ରାଳବି! କାର୍ଯ୍ୟ ହେଉଥାଇଁ । ଉଚ୍ଛଵ
ଓ ସୁଲପାଇବା ସାମନର ଡେଖୁଥାଇବା
ଓ ରଙ୍ଗଜଳ ସୁଲପାଇବା ଗୁର୍ବର ଏବଂ
କାନାପ୍ରକାର ଶାଇଟଳ ନବଷ କୋଣାର
ଛାପାଜାନା ପାଇଁ କାହାର ପ୍ରଯୋଜନ
ହେଲେ ସେ ଅମନ୍ତ୍ର ବର୍ଣ୍ଣନା ହେଲେ ଆମେ
ଯୋଗାର ପାରିବୁ । ଆବେଦନ କଲେ
ଅନ୍ତର୍ଭାବର ନମୁନା ଦେଖି ଦର ଲାଗେ
ପାରିବେ ।

ଭାବଜାଗ } ଶ୍ରୀ ଗୋପନୀକାନ୍ତ
କଟକ } ମାନେଶ୍ଵର

ଦୀର୍ଘକାଳର ପଣ୍ଡିତ ।

ଯାଦୁର ଅକ୍ଷୟ ମହୋନ୍ତ୍ୟ ।

ସମ୍ପ୍ରକାର ଦ୍ୱାରା ସେଇର ଏହାର ଜୀବନ
ଫଳପୁନ ତିକ୍ଷଣ ଅଛି କି ଆସୁବେଳେ ଯାଇ ନାହିଁ ।

ମନ୍ଦିର ଉତ୍ତରଭାଗ ୧୦ । ୧୫ ମାତ୍ରା । ମାନ୍ଦିଲ ଶୁଦ୍ଧ ନି
କଳା ସତର । ଏବେଳେ ଅଧିକ ହେଲେ ବରେଷ ସୁନ୍ଦର
କାହିଁ ।

ଏହି ଲକ୍ଷ୍ୟର ଦରେଖ ପୁଣ ଏହିକି କୋ କ୍ଲାନ୍ ସବୁ
ଦାରେ କେବଳ ଦୂର ଦିଲ୍ଲି ତଥା ମୁଖରେ ଯେତେ କଟିଲା
ଆସି ଦୂରମେଘ ଦିଲ୍ଲି ମା ଶାହୀଙ୍କ; ଧରନ ଜ ଦେବାର
କଟିଲା ଶାହୀଙ୍କ । ଏହେବୁ ଯାଦିଦେଇପ୍ରକ୍ଷୟ ପ୍ରକ୍ଷେତର ବ୍ୟକ୍ତିକୁ
ସାହିତ୍ୟ ଦର୍ଶକ ହୋଇ ଯାଇଥିଲା; ଅନେକ ଥରେ ହେଲେ
ଏହାପରିଦର୍ଶକ କରି ଦେଖାଇଲା କହାନିଲାଗେର କରିଲୁ
କିମ୍ବା କରିଲାଏ ଶାହୀଙ୍କ କିମ୍ବା ଅବେଳା ଜୀବନକର ଯୁଗକର
ଅଛି । ଏହି କିମ୍ବା ବ୍ୟକ୍ତି ଏଥରେ ଦେଖ ମୁକ୍ତ ହୋଇ
ଯଦିରେ ଏହାର ଜୀବନକାଳୀ ଶାହୀଙ୍କ କର ପ୍ରମାଣିତ
ମାନ ଦେଖିଥିଲୁ ।

କଳେ ପାଦମାହିର ସୁଧାର୍ଥ କଟକ ପ୍ରକଟନା
ପ୍ରେସର ଏହି ଜୀବନ ପ୍ରକଟନମାତ୍ର ନିର୍ମି ସବୁ
ଦିଅଛି । ଯାହାର ଅବସାନ ହେଉସେ ସାହିତ୍ୟ ଚନ୍ଦ୍ର

ବିଶେଷ ଦସ୍ତଖ୍ୟ ।

ଏ କେହ ଉଷ୍ମ ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥୀ ହେବେ ସେ
ଯେତେ ଅଶ୍ଵାର ଜାମ, ଆମ ଡାକିବର କଲ
ଏବଂ ଉପଚ କେତେ ଗବା ନେବେ ଏମାନ ସୁନ୍ଦର
ବୁଝେ ଲେଖିବାକୁ କବାଟ ଦୁଇବେ ନାହିଁ ।

ପ୍ରଧାନ
ସମବାଦି ସେକ
ଦେବ ହତ୍ୟା,
ନିରୋଧ

ବଳାର୍ଥ ମାଳ ।

ବନ୍ଦାରସରେ ଆମ୍ବର ଗୋଟିଏ ବାଣିଜ୍ୟ
କୋଠ ଅଛି । ଉଚ୍ଚତ ମଲ୍ଲଖରେ ସବୁଆଧାର-
ଗନ୍ଧୁ ବନ୍ଦାରସା ମାଲ ଘୋଗାଇବା ଆମ୍ବର କାର୍ଯ୍ୟ
ଅମ୍ବେ ଭାବର କାନାପ୍ରାଙ୍ଗଳବାସୀ ସଜ୍ଜ, ଲମ୍ବ
ଦରମାକଳ୍ପ ବିଷୟରେ ବହୁକାଳ ମାଲ
ଘୋଗାଇ ଥୁଏଥିରୁ । ଅମ୍ବ ସହି ବାରବାର
କଲେ କେହି ବୌଧିଷ ପ୍ରକାରେ ପ୍ରଭାରତ
ହେବାର ବିଶ୍ଵମାତ୍ର ଅଗରା ନାହିଁ । ବାମଣ୍ୟ,
ବେଦ୍ୟାର, ପାଠନୀ, ଅଂମର୍ମିଳି, ସମ୍ବରତ,
ସତେଜନଳା ପ୍ରଭାବ ସଜ୍ଜର ମହାଶ୍ରଦ୍ଧ
ବାହାଦୁରମାନଙ୍କ ନିକଟରେ କରୁ କଲେ ଆମ୍ବର
କଥା ପ୍ରକାଶ ଶୁଭାର ଜଣା ପଡ଼ିବ ଆକାଶର
ଯେ କିନ୍ତୁ ଦ୍ରୁତ ଅବଶ୍ୟକ ହେବ ଲେଖି ପଠା-
ଇଲେ ଅବଳମ୍ବନ ହେଲୁଥେବଳ ପାର୍ଶ୍ଵରେ
ପଠାଇ ଦୟା ପିବ । ମାଲ ମନୋମାଳ ନ ହେବେ
କା ମୂଳ୍ୟ ଅଧିକ କୋଧ ହେଲେ ଅନ୍ୟ ମାଲ
ବଦିଲାଇ କଥା ସୀବ କା ଟଙ୍କା ଫେର ଦିଅନ୍ତିକ
କିନ୍ତୁ ମାଲର ମାର୍ଗୁଳ ପ୍ରାଦୁକଳ୍ପ ଦେବାକୁ ପଡ଼େନ
ଆମ୍ବ କାଣିଜ୍ୟ କୋଠରେ ନିମ୍ନଲିଖିତ
ପରାମର୍ଶମାଳ ବିତ୍ତମୁଁ ସବାବେ ସବୁକା ପ୍ରଭୁତ୍ବ
ଅବେ । ସଥା ବନ୍ଦାରସା ଜରିଦାର ପାତ୍ରୀ, ଶୋଭି
ଚଦର, ଟୋପ, କୋଟି, ଗେଗା, ଚିଙ୍ଗାଶ
ବାଧ୍ୟ, ସଙ୍ଗୀ ଦୋପଞ୍ଚ ମନ୍ଦିଳ, ଶରରେ ବାଜ୍ଜ
ଗର ଫେଣ୍ଟା, ବୁମାଲ, ସାଲ ଏବଂ କାନା ପ୍ରକାର
ବହାର ଖାତିର ଅଙ୍ଗମ୍ବ ପଢ଼ନ୍ତି ।

ଏହା ଛଡ଼ା ସୁଜା ରୂପାର କାହାନୀ, ସୁଜା,
ରୂପାର ଗଲିଟି କବି କାଳର ହାତଦା ପ୍ରଭୃତି
ଧର୍ମାର୍ଥ କବିତ ଅନ୍ତେବେ ଉଥାର କବି
ଦେବତା କବିତ ଦେବାବେତିଲ ଆନନ୍ଦମାନକ
ମୂଲ୍ୟର କରୁଥାଏ ଅଗ୍ରମ ଦେବାରୁ ହେବ।
ଦେବ ଦେଖି ମାଲ କଷ୍ଟ କରିବାର ଘଣ୍ଠା କଲ
ଯତ୍ତ କେବିବେ ଥମୁର କର୍ମଶିଳ ବା ଥମେ
ସମ୍ମଦ୍ଦ ଯାବ ଆହୁର୍ବୁ ।

ଭାବରେ ଧରି ପଠାଇ ସମୀର ନଗାଲ
ଲେ ମାଲ ହେଉଁ ଠିକଣାରେ ଓ ନୃତ୍ୟରେ
(ଅର୍ଥାତ୍ ଭାବରେ ଓ ବେଳରେ) ପଠାଇ-
ଦାଳୁ ହେବ ଲେଖିବା ଅବଶ୍ୟକ । ଉଚ୍ଛବରେ
ବିଶେଷ ବାବଦାର ଝୁମାର ଜଣେ ତେବେ
ମୋହରିର ରୂପିତାଙ୍କୁ ସୁଦର୍ଶନ ତେବେର ଯଥ
ବେଶିଲେ ଉଦନୁମ୍ବାରେ ବାର୍ଷିକ କରି ଧାରିବୁ
ଏହି ଲୋକା (ବିହୁବାଦିତା) ଉଥିଲେ
ଅମୁକ ନାମ ଓ ଠିକର ହେଲା କି କିମ୍ବାଲେ

ଲେଖିଲେ ଗୀତ ଅଥବା କର୍ମପଦତେ ଆମର
ହସ୍ତଗତ ହେବ ।

ଶ୍ରୀ ପାଲୁମାର ଚନ୍ଦ୍ରଲାଲାଙ୍କ
କୁଣ୍ଡଗଳ ଧାଟକ ବନାଇବ ହିଂ

ଦିଲ୍ଲିକରଣକେବେ ମୁଖ୍ୟ ଟ ୫୨
 ସ୍ଥାନକେ ଜଳିତଗା ସ୍ଥାନରେ ଏଠାରେ
 ଯାଇ ଯାଇବେ ଏହାପାଇବା ନାହାପ୍ରକାର ଆଶ
 ଅଧି ଦୋକାନରେ ବିଶ୍ଵାସର ଗଛୁକ ଅଛି ।
 ସାହାରେ ସେ ପ୍ରକାର ଧ୍ୟେକନ ସେ ଆମ
 ଦୋକାନରେ ଭରୁ କଲେ ସମ୍ପ୍ର ଉପ୍ରୟୁ ହୁଏ
 ଥାରିବେ ମୋଧସର ପ୍ରାଚିକ ଲାହାକରେ କେତେ
 ଲାଗୁ ଥାଇ ପାରିବେ ।

ଗୋଟିଏକଙ୍ଗାର । ସେଇ ଅବଦୁଲାଥାଳିଙ୍କ କଟକ । ଖୋଲ ମେହର ଓଜୁପେଲାର

ଦୁଇଲଗପକାର ଦିଲ୍ଲିପକ ଲପାନକାର ଜଳ
ବଲମୁଣ୍ଡିତ ରୁଷେ ଧାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥିଲୁ, ଯଥେ
ପଥମଥର ସଚାବେ

ଶାକୀ ପତ୍ର

卷之六

ପ୍ରକାଶକ ମୁଦ୍ରଣ ୧୯୭୫ ମେ

ମାତ୍ର କୋଣଦେଖିଲୁଗାରୁ ହେତୁରେ କିନ୍ତୁ କାହାରେ
ପଢ଼ିଲ ଅଛା । ॥ କୁ ଜମା ହେବ କାହା ।

ଦୁଇମୁଣ୍ଡ ଓ ଚାଲିଯାଇବ ସତାରେ କାହାପାଇବ
ଅବର ଦେବା ଓ ଚାଲିଲାଏ ଯାଆଇବେ ତେବେ,
ବ୍ୟବ ବଳନ ସତାରେ ସତାର ବରୋଧୀ
ହୋଇଥାଏଇ

ବୁଦ୍ଧିମତ୍ତା ସୁନ୍ଦର କମ୍ପ୍ୟୁଟରରେ... ଏଠାହା
ବିଶ୍ୱାସ ଦିଲା

ଏହି ଲକ୍ଷ୍ମିଦେଵୀଙ୍କ ସହିତ ବନ୍ଦିବ ଦେବାତପାଇ ଶୁଣି
କଥାଟିକ ଯଥାକ୍ଷେତ୍ର ମେଘଦ ଶ୍ରୀ ପରମାନନ୍ଦଙ୍କୁ

କାନ୍ତିର ପାଦମଣି

ସାହୁକ ସମାଜପତ୍ରିକା ।

卷之三

କେ ୨୫ ପ୍ରତିଶାହେ ସିମ୍ବଲ ଏକ ଟଙ୍କା ମରିଥାଏ । କୁଣ୍ଡଳ ଜାତିକାରୀ ପ୍ରକଳ୍ପ ଆଜି ଶବ୍ଦକାରୀ ।

୩୮

ପ୍ରାଚୀ

ଶ୍ରୀକୃତିର ପଦମ୍ଭାଷା ୧୨୦୯୦ ଇତିହ
ଏହି ୧୦୦୦ ଶାଖାରୀ ଜୀବ ନିଷ କହାନ୍ତି
ଅଞ୍ଚଳିକାର ସଂଗ୍ରାମ ପ୍ରାୟ ୨୦୦ ଜିଷ ଏବଂ
ଏହି ଅଥବା କୌନ୍ଦିକାରୁ ଅଧିକ । ଅଞ୍ଚଳିକାର
ଜୀବାଧି ଫୁଲା ଦ୍ୱାରା ହେବାନ୍ତି ।

ଭାବୁଦୀଗାନ, ମହିଳାର ତ ଜାଣ୍ଠାର ଛକ୍ତି
ଲାଭପର୍ଦ୍ଦର ଅଛି ସମ୍ମତ ହୁବେପଥେ ଶୀ-
କୁଳସର ସଙ୍ଗ ପ୍ରାୟ ହୋଇ । ଉପରକଳିତ
ମଧ୍ୟକୁଳମାଳକରେ ଶୀ ଅଧେଶ ପୁରୁଷ
ମଧ୍ୟକୁ ପ୍ରାୟ ଜ ୧୦ ଏ ଲେଖିବ ଅଧିକ ।

ଅବାନ ଶୁଣି ଶେଷ ଦେଲା । ମାତ୍ର ଆରକୁଳ
ପ୍ରଥାର ପୁରସ୍ତ୍ର ଲଂଘିବା କରିଲାଗେ
ଅବାର ଦେଲି ଗୁରୁମାନେ ସେ ବଜୁଦୀ
କଳ୍ପନା ଯାଏଥା ଅଧିକାର ଦରି ବିଅନ୍ତରୀ
ଲଂଘ ବେଳାପତି ଦେଖିଲା ଖୋଲୁ ଯାଇ
ଅଛନ୍ତି । ଗୁରୁମାନେ ସେ ଶ୍ରୀ ଶୁଣି କି ଦେଲେ
ଏହି ଅବାର ଅଧିକା ହେଉଅଛି । ଏ ମର୍ତ୍ତି
କୁ ଯତି ଦେଖିବିଲା ଦର ହୋଇଥାଏ
ଦେଲା ।

ମାନ୍ଦୁକ୍ୟର୍ବଦ ସହିତୋଷାର ସତ୍ତଵରେ
ଯେ ପ୍ରଥିତ ଖୋଲାଖଲୁ ଦି ସହିତୋଷାର

ପାଇଁ ବିଜୁଳିତରେ ଶ୍ରମଗୁ ହରବେଳେ ସ୍ଵର୍ଗକଥାରେ
ଏହି କୁଳାଳମାର୍ଗ ତା ୧୯୫୨ ଉତ୍ତରେ ସାହାର ଲାଲ
କରୁଥିବାରୁ ଧେହୁ ଶୁଣେଟଳା ଉପରାଳବେ
ଚଳିଗଲାର ତା ୨୦୧୦ ଉତ୍ତରେ ବିଦ୍ୟାକ ହୋଇ
ଥିଲା । ସିଧାହମାଟେ ଘରେଟ କର କୁଳମେ କନ୍ଦଳ
ଫରହାର କରିଥାର ମହାରାଜାଙ୍କର ଜୟମେ-
ଅଳା କରିଥିଲେ । ଏବଂ ମହାରାଜାଙ୍କରେ କରିବୁ
ପାଇବା ମେହି କିଥା ଯାଇଥିଲା ।

ପର ଅଶ୍ରେଳ, ମହେ ଏକ ତୁଳ ଏହି କିମ୍ବ
ମାତ୍ରର ଦେଖାଇଲୁ ଦେଖାଯାଏ ଯେ ଶ୍ରୀଶାର
ପରମପୂଜ୍ୟରେ ଆବୋ ଲୁଣ ଘୋଟୁଥିଲା ବୋର
ତ ସୁଲ୍ଲ ଏବଂ ହୃଦୟରେ ମୋହାମରେ ଉପା ଶୁଭା
ମ ପରମାତ୍ମାଙ୍କ ଦୂର ନୂର ମଧ୍ୟରେ କିମ୍ବ
ମମୟରେ କେବଳ ମ ୧୮୭୨ ହର କିମ୍ବୟ
ହୋଇ ମ ୧୯୫୨୦୨ ହର ବାଜା ଦିନମୁଣ୍ଡ
ପୂର୍ବ ଧେମାଛି କୁଳନାରେ ଏ ସେମାହରେ କିମ୍ବ
ଅଧିକ କିମ୍ବୟ ଦୁଃଖପ୍ରଭାବେ କିମ୍ବର ଘରଜ
କରୁଥାଇଲୁ ଗୋକୁଳରେ ରହିଥିବାରୁ ଏ ଲିଖାର
ଆଦର ଯଥେଷ୍ଟରୁପେ କ ହେବାର କୋଲାଯିବ
ଏହା ଦୁଃଖର ବିଷୟ ଅବେ ।

ତତ୍ତ୍ଵ ମାସ କାଳ ଉତ୍ତରାଶ୍ରୁ ଗାଁ ବିନ୍ଦୁ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପଢ଼ିଲା ମଧ୍ୟରେ କଥାରେ କଥାରେ

ଶ୍ରୀମୁ ୨୦ ଇହ ଦୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିଲା । ଏତେ
ଅଧିକ ଦୃଷ୍ଟି ପରେ, ସିକ୍ଷଣୀ କଲାରେ ଏମନ୍ତ
ପ୍ରଦଳ କଲାବାଜିଲା ଯେ ବନ୍ଦୁକାଳରୁ ସେଧରି
ଦେଖାଇ ଥିଲା । ଧାନକିରଣ ସବୁ ଦୂର ଯାଇ
ସକାବେଳେ ନମ୍ବୁ ହୋଇଥାଏ । ଏହ ସର କ୍ରାର
ଛୁଟିଯିବାରୁ ବେଳେ ଉଚ୍ଛ୍ଵାନରେ ଥାର୍ଗ୍ୟ ଦେଇ
ରଷା ପାଇଥରଣ୍ଣ । ତଥାତ ଅନେକ ଲୋକ ଓ
ଶ୍ରୀମନ୍ ପଥ ମର୍ବପତିବାର ଦୟା ଦେଖିଥାଏ ସେ
କିମ୍ବର ସବର ମୁହଁମ ମୋତିବାରିରେ ସରକାରୀ
ତେବେଳ ହତେରୀ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ତୋଠି
ଶୁଣି ପତିଥାଏ । କେବଳ ସତ୍ତବ ଫଳକ
ଶର୍ମ୍ୟକୁ ଦିତି ଉଚ୍ଛ୍ଵାନ ।

ଗତ ଦୁଧବାର ଦୌଷ ଅଧିକେଶଳ ଶେଷ
କେଲା । ଏହି ଅଧିକେଶଳରେ ସେତେବୁନ୍ତରେ
ଜୟଧୂମର କିମ୍ବା ହୋଇଥିଲା କନ୍ଦିଧରେ
ଦାଙ୍ଗୀର ନରତବ୍ୟ ମୋକଦମା ସମ୍ପାଦେଖା
ଦଙ୍ଗୀର । ପଣ୍ଡାଳମ ପ୍ରାମର ଛଳେ ମୋତଙ୍ଗୀ
ସେହି ଜ୍ଞାମର ଶୋଟିଏ ବ୍ରାହ୍ମଣୀ ବାଚତାରୁ କରେ
ସନ୍ଧା ସମୟରେ ହାତା ଘେରିଯିବା ମାତାନାରେ
ହାତ କେଇ ଏହି ନିର୍ଜନ ପଢ଼ିଥରେ ପଢ଼େ ଗୁରୁ
ଦ୍ୱାର ତାହାର ଗଲା କାଟି ଦେଇ ତାହା ଦେବତରେ
ଦୁଃଖ ଅନ୍ଦାଜ କିମ୍ବା ଟଳା ମୂଳ୍ୟର ଅଳକାର
ତାହାର କରି କେଲା । ପରେ ପଟକା ପୁରାକା

ପାଇବାରୁ ସେ କୌଣସି ଶୋଭାତ୍ୱଳ ।
ତଳ ସମେବକ ସମୁଦ୍ରରେ ସେ ଅସ୍ତରିଧ ସୀନାଇ
ଜଗବାରୁ ଏବି ତାହାର ବିଶମାସର ଲୋଟିଏ
ସମ୍ବାଦ ଫୁଲାରୁ ସେ ଜୀବିଦଶ୍ରୀ ନ ଘାର
ଯାଦଚାଲେ ଫୁଲାକୁ ଦରି ପାରିଲା ।

— 1 —

କଳିବଳ ଦୂରାପ୍ରଧାନ ଜୀବାବୀ ମାତ୍ର ମୋହୁ-
ନାହେଦିନ ବସୁ ଏକବର୍ଷ ଟଙ୍କା ଦରିଦ୍ରବେଶ
ପିମଣ୍ଡି ଅଳକାଇଛିର ମାତ୍ରାକରେ ଦାଳ
ବନ୍ଧିବାର ଗନ୍ଧପ୍ରାଚିରେ ଲେଖିଥିଲୁ । ଅଭ୍ୟନ୍ତର
ଦୂରାପ୍ରଧାନ ସହିତ ଅକଳି ହେଲୁ । ସେ ଗତତାଳୀକାଂ
ଶତ ସତ୍ତରେ ସେ ସ୍ଵର୍ଗଘେବଣ ବରଦିନ୍ଦିନୀ ।
ଭାଜାକର ବସୁ କ ଏକ ସ ହୋଇଥିଲା ସେ
ପାଇଦୋଇର ଦିକାଳର କିମ୍ବା ସେମନ୍ତ ପରୁଗ
କଥ ଉପାର୍ଜିନ ଦରଖାରେ ଲେଖନ୍ତ ବାବା
ଥାଇ । ସେ କଥ କର୍ତ୍ତାବାବ୍ ବାହୁଦା ଥିଲେ
୧୯୦୫ ଶୃଙ୍ଖଳାର ହତୀ ଥିଲ ଜାତ୍ରାବାବ୍ସ୍ଥାବ-
ଦିରେ ଅନେକ ଟଙ୍କା ବାବା କରିପାରିବାକାର । ବଥାର
କରିବ ଦୂରାପ୍ରଧାନ ଟଙ୍କା ଏକମ କାହିଁକି ଏକଲଙ୍ଘ
୨୦୦ ଦିନାର ଟଙ୍କା ଆମ୍ବାର ଉମିଦାବାପରୁକାର ରଖି
ଯାଇଥିରୁଣ୍ଡି । ହେବାର ଆମ୍ବାର ଆମ୍ବାର ନିଜର
ଏହି ପୋକାର୍ତ୍ତ ସରଳଦରଗାଲ ଶାନ୍ତିନାବିଧାନ
କରନ ।

କଞ୍ଚପୁରେବେଳ ସରଜାରୀ ଜାଗାକାରେ
ସନ ୧୯୯୩୦ ଖାଲିରେ ୧୦୧୫୫ ପାଇଁ
କୁଳନାରକ ଏବଂ ୪୦୫୫ ପାଇଁ ଦିଲ୍ଲୋଦୀ
ହିମ୍ପ ହୋଇଥିଲା । ତହିଁ ପୃଷ୍ଠାବର୍ଣ୍ଣ ଛପନ
କଥକ ଅଧିକ ଥିଲା । ମାତ୍ର ବର୍ତ୍ତିତ ବର୍ଣ୍ଣର ବଜା
ର ୨୭୭୫୮ ବା ଏବଂ ତହିଁ ପୃଷ୍ଠାବର୍ଣ୍ଣର
ବଜାର ଟ ୬୭୨୭୭୫ ବା ଶୁଭା । ଅତିଥିକ
ହିମ୍ପର ମଳା ହେଲେ ଦୂରର କଣ୍ଠାପରିବ ଅଧିକ
ଟଙ୍କା ଆମଦାଳ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ଅବଶ୍ୟ ମନ୍ଦିର
ଦଳା ପଡ଼ିବାକୁ ଲବ ଅଧିକ ହୋଇଥିଲା ।
ପଦସାଦୟ କୁଳନାରକ ପଢ଼ିବ କହିୟ ପୃଷ୍ଠାବର୍ଣ୍ଣରେ
କଥର ଟ ୨୭୮୫୮ କାର୍ଯ୍ୟ ଜାଗରଣ ଟ ୩୦୦୦୫୮
ବା କୋଇଥିଲା । ମାତ୍ର ଅନ୍ୟପୁରାକାରେ
ଅଧିକ କହିୟ ହୋଇଥିଲାକୁ ଏପ୍ରକାର କହିୟ
ଦଳା ପଡ଼ିବା ଧର୍ତ୍ତବ, ନୁହିବା ଧରିବା ସରକାର
ଜାଗାକାହାର ଲେବେ ସନ୍ଦର୍ଭମୁଖ୍ୟରେ କୁଳ
ନାରକ ଆମଦାଳ ଏବଂ ସରକାରର ଲବ
ଦେବା ଅନ୍ଧା ସନ୍ଦର୍ଭକାରି ଅବେ ।

ପୁରୁଷାର ସବେଳେପୁଣୀ ତେ, ତବିଲ୍ଲୁ, ଏବଂ
ଅଳ୍ପର ବାହେବ ଦସୀ ଲୋକ ଦୂର ଉପରେ
ଥିବା ଦେବତା ନାମକ କ ୧୫ ର୍ଥ ବ୍ୟସର
ଏବଂ ଶୈଖର ବସ୍ତ୍ରଗତ ବନ୍ଦବା ଅଭ୍ୟାସରେ
ଲେ ନାମକ ଜଣେ ବାହେବ ସଙ୍ଗେ ଗତ。
ସହ କର କୁଳ ଉପରେ ତରେ ବର୍ଣ୍ଣାଶର
ଏବତନ ଥାଳାରେ ଅଟକ ଉତ୍ତିବା ଇତ୍ୟାତ
ବିଷୟରେ କୁଳ ଉପରେ ପକ୍ଷରୁ ନାଲ୍ଲାକ କେବାରେ
ସବଳୟାର ତେଷୁଣୀ ବର୍ମିଅତ୍ତର ଛୁଟ ଶାକ-
ଯିଶ୍ଵରେ ମୋହବମାର ବନ୍ଦର ତରେ । କିନ୍ତୁ କ
ବିଗନ୍ଧରେ ଲେ ଏବଂ ଅଳ୍ପର ବୋଣି ସାକ୍ଷ୍ୟ
ହୁଅନ୍ତେ ତୋ କଟେଥିବ ମାନୁଧୀର ମାହେବ
ଲେ ପ୍ରତି ଏକଥର ଟଙ୍କା ଅର୍ଥଦଣ୍ଡ ଏବଂ ଅଳ୍ପ
ରୁହ କଟିବ ସହରମ ସହବ ମା ୨ ସ
କାହବିବ ଦିଥାର କଲେ । ଅତ୍ୟନ୍ତ ବାଜକୋ-
ଟରେ ମୋହନ କରିଥିଲେ ମାତ୍ର ଦ୍ୱାରାପତ୍ର-
ମାନେ କାମକଥା ଦେଖି ଏବଂ କାମକଥା
ପରିଚାରକ ଶୁଣି ସ୍ଵାଧ୍ୟ କାହାକ ଉତ୍ସିଥରୁ ।
ଯେମନ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ ଦେମନ୍ତ, ପାଇ । ଅତ୍ୟନ୍ତ
ଧାରହିବ ହେତୁକବର୍ତ୍ତ କରି ଏ କଗଳରେ
ଥିଲାଦେଲେ ଏବଂ ଅନ୍ତରମାଲରୁ ମାତ୍ର ମାତ୍ର
କ ୩-୫ ବା କଥିମାତ୍ର ଦେଇଥିଲେ ।

ଅଞ୍ଚଳୀପୁର ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ଗତ ତା ୧୦ ଇକାରେ
ଜେନିର ନଗରର ଉତ୍ତମାର୍ଗରେ ତ୍ରୁମଣ କରୁ-
ଥିଲେ ଏମନ୍ତ ସମୟରେ ଏକଜଣ ବୀଠାତ୍ ଆହେ
ବାହାରୁ ଶତରେ କୃଷ୍ଣ ଦୁଷ୍ଟ ଦେବକାରୁ ଯେ ଅବେ-
ଦିନ ତୋର ଘଟନାରେ ଏବଂ ଅବସମୟ ଜ୍ଵାଳ
ଗହାବର ମୁଗ୍ଧ ହେଲା । ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ଉତ୍ତରାଜ୍ୟ
ଦିନରେଷେ ଲେଖନାକେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୃଷ୍ଟିଗ୍ରା-
ହାବର ସ୍ଥାନୀ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରସିଦ୍ଧ କୋଷେପକର
ଆକର ସୀମା ଲାଗୁ । ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ଅଭିନ୍ଦନ ଦୟାକଣ
ଓ ରାଜବଳ ଥିଲେ । ଗହାବର ଏତନାହିଁ ପଦ
ପ୍ରାପ୍ତ ତ ଏଣ୍ ହେଲା ଅମୁକକାରୀ କରିବାକୁ
ଯେ ଦାରୁନାଶୋକରେ ଦେଖି ସମୟରୁ ହୃଦୟର
ସମ୍ଭବ ବେଳେ ଦ୍ରୁଦୁବେଶରେ ଲଭିବେଶକ
ନାହାଦେଶ ତ୍ରୁମଣ କରୁଥିଲା । ଗାନ୍ଧି
ଧ୍ୟାପନାଥଙ୍କ । ଗହାବ ନାମ ଦୂରେଦୂରେ ସର
ଦର୍ଶନ ସାଜିରେ । ଏବଂକୁ ଲକ୍ଷେ ଏକାକି-
ରିଷ୍ଟ ଅର୍ଥାତ୍ ସାତାନ୍ତରକାମୀ ଦଳର ଲେବ ।
ସାତାନ୍ତରକାର କର୍ମକୁ ଦେଖି ଦର୍ଶନ
ଶାସନ ପ୍ରକାଶୀ ଲେପ କରିବା ଏହି କରିବ
ପଥାନ ସଂକଳନ । ଲଭିବେଶ ଏହି ଅମେରିକାରେ

ଏହି ବଜର ଅଗେକବ ଘେବ ଆହୁ ଏହି
ମନ୍ତ୍ରବେଶର ସଂକଳନବର୍ଗ ସମାଜର
ଦୟାଜୀବ ସକା ପ୍ରତିକ୍ରିୟା । ତେଣିରେ ଅଭିନାୟ
ଧାରେ ଲୁଚେଫେଲୋର ବିଷ୍ଵର ହେବ । ମାତ୍ର
ସେଠାରେ ପାଶବଧର କିଧାନ କାହାଣ୍ତି ।

ଅମେରିକାରେ ମତେ କରିଥିଲୁଣ୍ଡର୍ ଏ ଜଗ-
ଭବ ମୁସଲମାକବ୍ଦ ମଧ୍ୟରେ ଯେଉଁ ମହାନାରୀ
ଏହିଥିଲେ ଗାହା କିମ୍ବା ମାହିଶ୍ରୋଷ ସାହେବଙ୍କ
ମଧ୍ୟପୁରୀରେ ହୁବି ଶାଇଅଛି । ମାତ୍ର ପ୍ରକୃତରେ
ଗାହା ହୋଇ କାହିଁ । ମତ ସ୍ଵର୍ଗରେ ଦଳର
ବୈଜୟିକ ଅଧିକାରକର ଉତ୍ତରୋକଟର ଏ
ହରରୁ ଧର୍ମବର୍ଣ୍ଣକ ଦାର୍ଢିରେ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ସମ୍ମଦ୍ଦରେ
ତଥାକୁ କବିତରେ ଉଗେ ମୁସଲମାକ
ଦ୍ୱାରାକୁ ଦେଇଲାର ବୈଚକର ମୁକ୍ତରିତ
ଅଣ୍ଟି ଏ ଦରଖାସ୍ତ ବାରର ବିଜୟିଲେ ଏବଂ
କହିରେ ଏଠାର ସବ୍ରେତ୍ତାର ମୁନିଷ ଅବ-
ତ୍ମମ ଅମବକୁ ଶ୍ରାବାନ୍ତିକୁ ବଦଳି ବିହବର
ପ୍ରଥମ ଧ୍ୱନି । ଅମେରିକାରେ ଅଜାଧ୍ୟାତ୍ମରେ କହ
ପାରୁ ଯେ ଇହ ଧାର୍ତ୍ତା ଏଠା ବୈଜୟିକ
ଅନୁମୋଦିତ ନାହେ । ସବ୍ରେତ୍ତାରୁକୁ ଦାର୍ଢିରେ
ଏ ସଂସାଧାରଣା କଣେବ ପକ୍ଷୀ, କାହାର
ଏକାକୀ ହମ୍ବ ଧୂଳେ ଏକା ଦନରେ ଦଳର
ବୈଜୟିକ ହୋଇ ଫେରି ଘରବାର କେବେ
ଦେଖା ନ ଥିଲା, ସାମରହାନ୍ତର ମଧ୍ୟରୁ ବେବେ
ହେତେ ଦଳର ହେତୁଷ୍ଵର୍ବା କରିଥିଲୁଣ୍ଡର୍ ଏବଂ
ଏ ସ୍ଵର୍ଗାରେ ଭୋଗ କରିଥିଲୁଣ୍ଡର୍ ତତ୍ତ୍ଵ ହେତେ
ଅବଶ୍ୟକ ଜାଗାପତିତ । ମାତ୍ର ଆଧରର ମତ
ଗାହାର ଅନୁକୂଳରେ ଅନାର ଦକ୍ଷିଣ ଅମେ-
ରିକାର ନାମ ହୋଇ କହୁଣ୍ଡର୍ ଯେ ଜଗା
ଆବେଦକ ଦର୍ଶା କରି ଅକର୍ମୟ ମୁର୍ଦ୍ଦୟାଧିକ ଜାମନିକ
ସାମାଜିକ ଶାର୍ତ୍ତାର ଅନିଷ୍ଟ କହୁଣ୍ଡର୍ କବେ ଯେ
ଅତ୍ୱିକ ଉପାଧାର ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ।

ମହାମାତ୍ରଙ୍କ ଗବର୍ନ୍ମର ଚଳନରୁ ଦାଢାନ୍ତର
ଅବେଳା କରିଥିଲୁଣି ବି ଆଶାରୀ ଅଭୋଦନ
ମାସ ଗା ୧ ଦିନାକୁ ଭାବବଦର୍ଶ ମଧ୍ୟରେ
କୌଣସି ପ୍ରାକ୍ତନ ପଠାଯିବା ପଠିବ ଜାତମାନଙ୍କ
ଅଖଗୋଳା ଓଡ଼ିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଟ ୦ ୯ ୭ ସମ୍ପଦ
ଦିବାର ଅଧିକ ଦେବତାଙ୍କାଳା ଓଡ଼ିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଟ ୦ । ଏବଂ ଉତ୍ତରଭାବୁ ପ୍ରତି ଦେବତା
ଙ୍କାଳା ପିଷନ୍ତେ ଟ ୦ ୨ ଲୋକାର୍ଥ ଦିନରେ

ନୟୁଯିତ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଏକବୋଲାଗୁ ଟ ୦ /
ଲେଖାଏଁ ମାସିଲ ନିଯୁ ଯାଉଥିଲ । ସତର୍ଣ୍ଣ
ଜୀନୁପ୍ରତି ସାମାନ୍ୟ ହେଲେ ହେ ଯେତୁ ବିଜ-
ପ୍ରସାଦ ଲାଭ ହେଲା ଚହିପାଇଁ ବୃକ୍ଷଜୀବ ସହିତ
ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଉଥିଲ । ମାତ୍ର ବିଜାର ଚିଠିର
ନୟୁ ଡେଳନ ୧୫ ତୋଳାଗୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ଟ ୦ ୯୭
ଧାର୍ଯ୍ୟ ସ୍ଵାପ୍ନରେ ଗାହା ଶୀଘ୍ର ଟ ୦ / ହେବାର
ପ୍ରତି ହୋଇଥିବା ସ୍ଵଲ୍ପ ସ୍ଵଦେଶୀୟ ଚିଠିମୟର
ଅନ୍ତର୍ଗତ ଚହିର ଅଧେ ହେବା ଲୁଚିର ଏବଂ
ବଦନୁସାରେ ଅନୁଭବ ଏକତୋଳା ଡେଳନ
ପରିଶ୍ରମ ଟ ୦ ୩ ମାସିଲ ଧାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥିଲେ
ନୟୁପ୍ରତି ଅନୁପ୍ରତି ପ୍ରଦର୍ଶିତ ହେବାର ହୁଏ
ପାଇଲୁ । କେବଳ ତାକରୁରେ ଆୟ ଉଣା
ହେବ ବୋଲି ବବର୍ଣ୍ଣମେଳା ଗାହା ବରି ନାହାନ୍ତି
ଏହା ଅମୂଳନକୁର ବିପାଳ ହୋଇ କିଛା ଆହୁ-
କୀଳ ନୁହେ । ସରକାରଙ୍କର କେତେବାଟେ
କେବେ ଖରତ ହେଉଥିଲ ମାତ୍ର ଯାହିଁରେ
ସମସ୍ତାଧାରଙ୍କର ବିଶେଷ ଭ୍ରମକାର ଚହିବେ
ଭ୍ରମକାର ଦେଖାଇବା ଦେଲେ ଅର୍ଥ କଷ୍ଟର
କଥା ନାହାଇଗଲା ।

ବର୍ଷବସ୍ତେତୀ

ଅବୁଦନ ହେଉ ସମ୍ମଲଯୁକ୍ତ ଛିତ୍ରେଖାର
“ ପ୍ରାୟ ” ପ୍ରମରେ ଦୂରୀ ଭଣ୍ଡ ଶାର୍କିଳ ଗୋଟିଏ
ପ୍ରକଳ୍ପ ବାହାରଥ୍ୱଳ । ବର୍ଣ୍ଣର ମର୍ମ ଏହାଠ ଲହା
ରେପ ଅମେରକା ପ୍ରକଳ୍ପ ସବ୍ୟ ଦେଖିବେ
ଆୟମ ଓ ବିଧି ଦିଗ୍ବ୍ରାମାଳକର ପ୍ରଦିପାଳନ
ନିମନ୍ତେ ଯେପରି ପାଣିମାଳ ପ୍ରାଚିକ ଜୋଇଥିବୁ
ଛୁଟରେ ବେପର ନ ସ୍ଵଳ୍ପରେ ମୁଣ୍ଡିଲାମା
ସେ ଅର୍ପକ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରୁଥିଲା ! ମାତ୍ର ଦୂରେର
ଦିଷ୍ଟି ଯେ ପ୍ରାଚିନ ବାଲରେ ଲାଘାରକ କମଳା
ରହିଲ ନିଃସ୍ଵ ବ୍ୟକ୍ତି ହତ୍ତା ଅନ୍ୟ କେହି କିମ୍ବା
କରିବାରୁ ନନ ବଳାଇ ନ ଥିବା ପ୍ରକଳ୍ପରେ ଅଧୂଳା
ନାମ ମାତ୍ର ଯୋଗୀ, ମୂର୍ଖ କିମ୍ବା କମଳାକ ପ୍ରାହିଣ,
ଗଞ୍ଜିକାରେଣ୍ଟ ରୈଶାରୀ ପ୍ରକଳ୍ପ ସବଳକାପୁ କ୍ରମ
କାରର ଅକର୍ମଣ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଗୀବନ ଧାରଣର
ନାମ ଭଣ୍ଡାଧ୍ୟ ପ୍ରତି ଦୂରୀ ଭଣ୍ଡବର ଦଳ ବଢାଇ
ପ୍ରକଳ୍ପ ଉଷ୍ଣକଳର କଞ୍ଚି ମୁହଁପୁରର ବିରକ୍ତିର
ଦେଇ ଏହି ଦେଖ ଉଦ୍‌ବିଭବ କଥାକ ହୋଇ
ଅଛନ୍ତି । ଗୁରୁପ୍ରମାନେ ପ୍ରକଳ୍ପର ଯେଉଁ ତଣ୍ଡଳ
କୁପରାଲିମିତ ଅଳ୍ପଥା ଗମକାରର ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ
ଫଳନ୍ତି ଭାବା ଗୋଟିଏ ପାହିରେ ସର୍ବଧ୍ୟ କରି

ଗ୍ରାମର ଅଳି ଦରିଦ୍ର ପରିବାରଙ୍କୁ ଦାନ କଲେ
ଯଥାର୍ଥ ଉପକାର ହେବ ।

ତୁମ୍ଭେରାର କେବେକ ପରିମାଣରେ ଅପଦ୍ୟ
ହେବାର ଲେଖକ ଯାହା ଲେଖିଅଛନ୍ତି ସେଥିରେ
ନାହିଁ । ମହି ଲେଖକ ବାକୀ ମୁଁ ଦେବା-
ର୍ଥାରୁ ଜାହାର ପ୍ରଭକ ଅଭାବ ଅଛି କି ନାହିଁ
କୃଷ୍ଣ କରିବା ବଢ଼ି ସହଜ ନୁହେଁ । ଅବିଧି-
ସବା ବୁଦ୍ଧିର ଗୋଟିଏ ଜିଜିକର୍ମ । ଏବଂ ମୁଁ
ଜାପେହି କର୍ମ୍ୟ ସାଧନର ଉପାୟ ବୋଲି-
ଆବୁ ହେବ । ଶକ୍ତି ଆପଣାର ଶକ୍ତିନୁଷାରେ
ଲିହକ କିଛି ଗରିଲ ମୁଁ ଭିନ୍ନରେ ବ୍ୟକ୍ତି
ରେ ଏବଂ ଜାହା ଶବ୍ଦ ଗଲେ ମୁଁ ବରିବାର
ହି ଦେଇବୁ ପରକୁ ସେହିମାନେ ଅନ୍ତର୍ଭୁବନରେ
ଲେଉଥି ଶାନ୍ତି । ସୁଦର୍ଶନ ମୁଁ ହେଉ
ରହୁଲେବାର ସଙ୍ଗୀ ବରିବାର ଅନ୍ତର୍ଭୁବନରେ
ନାହିଁ ଜାପାକୁ ହାରିବୁ ବାହୁଡ଼ାର ଦେଇ ଅନ୍ୟ
ରହୁ ସକାଶେ କିଛି ରଖିବା ଅବୋ କଞ୍ଚିକର
କିମ୍ବରେ କିଶେଷ ଫଳର ସମ୍ବନ୍ଧ ନାହିଁ ।
କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଜାପ ଦରଦୁଷେବାର ବିଜାନ୍ତ
ମନ୍ୟ ଉପାୟ ଏବଂ ତହିଁର କେବେକ ଅପ-
ୟ କିମ୍ବା ଧର୍ତ୍ତବ୍ୟ ନାହିଁ । ଉତ୍ସବେପ ପର
ଦେଶରେ ଦରଦୁଷେବି ନ ଥିଲେହେଁ ହିନ୍ଦୁ-
ଜାହାର ନିର୍ମିତ ନୈମିତ୍ତିକ କିମ୍ବା କିଳାପରେ
ଦରଦୁଷେବାର ଅନ୍ୟକ ବନ୍ଦୋବନ୍ଧୁ ରହିଥିଲା
ବାନରାର ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଘେଷଗ୍ରୁହାବୁବା
ଦେଖେଇର ଶକ୍ତିକର ଯାଇଥିଲୁଣ୍ଡି ସେ-
ର ପ୍ରଧାନ ଛିଦ୍ରେ ଦରଦୁଷେବା । ଯାହିଁ
କିମ୍ବା କଷ୍ଟ ଯେ ବାଲକମେ ସେବର
ଅତଦାରମାନେ ଦାତାକର ଅର୍ଜୁପାୟନୁଷାରେ
ନ କରିଛି ସମ୍ଭାବି କୁଳ୍ୟସଥେହା ବ୍ୟକ୍ତି-
କରୁଥିଲୁଣ୍ଡି । ଏଥିରେ ଯେ ପରିମାଣ ଅପ-
ଦେଇଥିଲୁ ତହିଁ ତୁଳନାରେ ମୁଁ ଭିନ୍ନର
ଅବୋ ଧର୍ତ୍ତବ୍ୟ ନାହିଁ । ଲେଖକବ
ଦେବେ ହିତାକାଳୀ ମହାଶ୍ୟମାନେ ବଦା
ସମ୍ଭାବିର ଅପଦ୍ୟ କିବରିଜାର ଅବଶ୍ୟ-
ସଙ୍ଗୀଧାରଙ୍କ ମଳରେ ସମୟରେ
ଦୁଇବାର ଚେଷ୍ଟା କରିବା ବାହୁଦୟ
କିମ୍ବା ସମ୍ଭାବ ସବ୍ୟବସ୍ଥା ଦେଲେ ବରଦୁ-
ର କିଶେଷ ରୂପକାର ହେବ ଏଥିରେ
ହି ନାହିଁ । ଯଦ୍ୟପି କି ସଦାବୁଦ୍ଧ ସମ୍ଭାବି
ଥିଲୁ ଅନ୍ୟକ କେବେକ ଦୋଷ ଥିବା
ତଦନ୍ତରେ କର୍ମ୍ୟ କରିବାର ଅର୍ଥବିଧୀ
ନାମ ନାମର କଣ୍ଠ ଯେ ଅଜନ

ସମେତନ କଷାୟବାର ସଂଚିତ ତେଜ୍ଜ୍ଵା ୧୭
ନାହିଁ ଏବ କେହି ତେଜ୍ଜ୍ଵା କଲେ ସାଧାରଣୀ
ସହାଦୁ ଭୂତ ପାଇ ନାହିଁ । ସମସ୍ତାରଗ ଏ ବିଷ
ସ୍ଥରେ ବିଶେଷ ମନୋଯୋଗୀ ହେଉନ୍ତି ଅମ୍ବେ
ମାନେ ଏଇକ ଅଶା କରୁ ।

ପାରଲିଂମେନ୍‌ରେ ଭାବତର ଉଚ୍ଛବିଶ୍ଵାଁ

ବିନ୍ଦି ପାରଲିମେଣ୍ଡ ସାର ଗଳ ଥିଲା
ବେଶକରେ ଭାବତର ଥୟ ବ୍ୟାପ ବଜେଟର
ଫିଲ୍‌ର ବଳଗୁରେ ଭାବତରାଧି ସର୍ବୀ ସର୍ବାଚାର-
ନଗର ଭାବତର ଭୁବନେଶ୍ୱର ସମ୍ବନ୍ଦରେ ଏକ
ଅଂଶ୍ବ ପ୍ରସ୍ତାବ ଭାବତ କରିଥିଲେ । ପ୍ରସ୍ତାବଟି
ଏହିକି ଭାବତର ବର୍ତ୍ତମାନ ଟୋପ୍‌ଶାଖାଲୀ ଭାବତ-
ବାଧୀକୁ ଦେଲ୍‌ଵିଷ ଶ୍ରମସାଧ୍ୟ କର୍ମ୍ୟରେ ଅପ୍ରତ୍ଯକୁ କରୁ-
ଥିବା ଏବଂ କହୁଥି ଅସମ୍ଭାବ ଏହି ଦର୍ଶନା
ଦୂରେ ହେଉଥିବାରୁ ପେତୁ ଶିକ୍ଷା ପ୍ରଣାଳୀ ସଂଶୋ-
ଧନ ଏହି ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଉତ୍ସାହ ଅବଲମ୍ବନ କରିବାର
ସମୟ ଉପରୁ କିମ୍ବା ହୋଇଥିଲା । ଭାବୁ ନଗର
ଯାହେବ ଅପଣା ପ୍ରସ୍ତାବର ସପଞ୍ଚରେ ଲାଗୁ କି
ଯେଉଁମାନେ ଜୁଇ ଇଂରାଜୀ ଶିକ୍ଷା ଲାଇ କରୁ
ଅଛନ୍ତି, ସେମାନେ ଶିଳ୍ପୀ ଓ ଶ୍ରମଜୀବିଙ୍କର ବ୍ୟବ-
ବ୍ୟବ ଥାବୋ ଅବଲମ୍ବନ କରୁନାହାନ୍ତି । ହାତରେ
ବିଅର ଧରି କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ମାତରା ଜ୍ଞାନ କରନ୍ତି,
ଯଥରେ ପାଇ ଏହି ହେଉଥିଲା ସେ ଅପଣାର
କିମ୍ବା ପ୍ରଦୋଷକମୟ ତ୍ରୁଟି କିମନ୍ତେ ବିଦେଶକୁ
ଦୂରେ ବିଦେଶକୁ । ଏବଂ କୃତିକା କିମନ୍ତେ ଗବର୍ଣ୍ଣ
ମଧ୍ୟକୁ ଫରନ୍ତି କରୁଥିଲା । ଏଥିପାଇଁ ଅସ-
ମୁଖ୍ୟ ବିବିଦିତ । ଭାବାବରଣ ସବୁପାଇଁ ପ୍ରକାଶ
ଲେ ସେ ସ୍ମୁ ୬୦୯୫ । ୫୨ ସାଲରେ ୧୦୫
ଟଙ୍କା ଟଙ୍କା ୧୦୯୬ ଟଙ୍କା ଭାବତରୁ ରପ୍ତାନ
ହୋଇଥିଲା । କହିଁ ମଧ୍ୟରେ କେବଳ କୋ ୧୫୦
ଟଙ୍କାର ପ୍ରସ୍ତର ପ୍ରଦ୍ୟ ଥିଲା ଏବଂ ଅବଶ୍ୟ
କ୍ୟ ଦେଶୀୟ ଟିକ୍‌ର ଉପକରଣ ପ୍ରଦ୍ୟ ।
ଲାଗୁର ୩ କୋଟି ଲୋକ ମଧ୍ୟରେ ୨୦ ଲକ୍ଷ
କୁଟିଲା ମାତ୍ର ଭାବତର ୩୦ କୋଟି ଲୋକ
ରେ କେବଳ ୩୦ ଲକ୍ଷ ଟିକ୍‌ରାଗ ଜାହିଦା
ମାତ୍ର କରନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତମାନ ଶିକ୍ଷା ପ୍ରଣାଳୀରେ
୨୦ ଟିକ୍‌ର ଉପକରଣ ପ୍ରସ୍ତର ହେଉଥିଲା
୧୦ ଏଧର୍ଯ୍ୟକୁ ସମସ୍ତ ଭାବତରେ ଗୋଟିଏ ସକା
ଶିଳ୍ପ ଲୋକର ଜୀବିଧର କାରାଜାନ ପାଇଁ
ଥିଲା । ଅତିଥି ଭାବୁ ଇଂରାଜିଶାର ମାତ୍ର
କର ଦେଲ୍‌ବିଷ ବିସ୍ତାରର ଭୁବନେଶ୍ୱର ମାତ୍ର
କା ଗବର୍ନ୍ମେନ୍ସଙ୍କର ତତ୍ତ୍ଵର ଦେଇଅଛି ।

ବିନମ୍ବାରର ବାହୁଦା ଶେଷ ହେଲାରୁ
ଧାରେଖର ଜଣେ ସବ୍ୟ ଶାସ୍ତ୍ରକୁ ଶଠାର
ପ୍ରତିବ ବହିଲେ କି ଭାବରର ଭାବ ଦୈତ୍ୟ
ପ୍ରଣାଳୀ ପ୍ରକଳ୍ପିତ ହେବା କାଳରୁ ସମୟରେ
ବହି ବରୁଦ୍ଧରେ ସେ ଅନେକ କଥା ଶୁଣି ଆପ୍ନ
ଅଛନ୍ତି । ମାତ୍ର ସାଧାରଣତଃ ଭାବରବାବୀ
ରୂପକମାନେ ଏପରି ଆକମନ ବନ୍ଧୁରେ ।
ବର୍ତ୍ତମାନ ଆକମନ ଜଣେ ଦେଖିଯୁ ଲୋକଙ୍କାଳୀଙ୍କ
ହୋଇଥାଏ ସେ କି ଭାବରିଯା ଫଳରେ ଏମନ୍ତ
ବିଜ୍ଞାନ ଲଭିଥାଏନ୍ତି । ସବ୍ୟ ଏହି ଅକ୍ଷୁ-
ମଣରେ ଚାହିଁ ଅଛି । ପ୍ରକାରରେ ଜଣେ
ଦେଖିଯୁ ଲୋକ ଅଗରାକୁ ଅନ୍ତରମର କରିଥାଏ ।
ନିଜେ ଭାବରିଯା ଏହି ସାହସରେ ଭାବିତୁଥାନ-
ରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ ଥେବୁ ଦେଇ ଗୋଲା
ମାରି ତଳକୁ ପାକାର ଦେବା ଭଲ ନୁହେ ।
ଦୀର୍ଘ ପ୍ରକ୍ରିୟାକ ଲୋକର ସମ୍ବନ୍ଧବାଧିକାର କରିବା
ଭାବିତ ଥାଏ । ଭାବର ଦୈତ୍ୟପ୍ରଣାଳୀ ଆକୁଣ୍ଡ
ଭଲ ଦେବା ସମ୍ବନ୍ଧ ଏବଂ ଭାବରବାଦିକର
ଶିଳ୍ପାତ ପ୍ରମର୍ଦ୍ଦ ପ୍ରତି ଅବଳ୍ମୁକ ବାତାହୁଦା ଏ
ଶିଖୟରେ ସେ ବାହୁଦା ସହି ବିଜ୍ଯ ଅନ୍ତର୍ଭୁବି ।
ସେ କେହି ଭାବରକୁ ଯିବ ସେ ଦେଖିବ ଯେ
ଭାବରରେ ହାତ ବର୍ଷାରରେ କାର୍ଯ୍ୟ ଭାବର
ମର୍ଯ୍ୟାଦା ଜଣା ନାହିଁ । କରମ ରଜା ଅର ଓହି
ଦତ୍ତଯୀର ଦେବ ଶ୍ରୀ କରମାର ଭାବରବାଦି-
ମାନେ ଅପମାନ ଜ୍ଞାନ କରିନ୍ତି । ଏହିନ୍ଦାର ଯେ
ଦେଶର ଉତ୍ସବ ଶୁଣି ଜଣା ହେଉଥାଏ
ଏବଂ ଦରିଦ୍ରାର ସାହାଯ୍ୟ ଦେଇଥାଏ ଏହା
ମଧ୍ୟ ସବ୍ୟ । ମାତ୍ର ଦ୍ୱାରା ଯେହି ପ୍ରତିବାର ସେ
ପ୍ରସାଦ କରିଥାଏନ୍ତି ତାହା ସମୀକ୍ଷାକ ନୁହେ ।
ଭାବରେ ଧରବାରୀ ଦୂରି ଦେଖି ଭାବରମ୍ଭ
ହେବ ହୋଇଥାଏନ୍ତି । ମାତ୍ର ରାଧାକାର ଭୂତିକାର
ଭାବିତ ଯେ ଅଧିକ ପାରିଲେ କେହି ଦରତ୍ତ ଦୂର
ନା ବରଂ ଅଧିକ ଦେଲେ ଦରତ୍ତ ହେବାର କଥା
(ଅମଦାଳୀ ବଢ଼ିଲେ ଦେଶର କବାପରି ବାଜାର
ଯିବ ଏହା ମଧ୍ୟ ଭାଲୁ) ଭାବର ଯେମନ୍ତ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ
ଦେଶର ଉତ୍ସବ ଦ୍ୱାରା ନେଇଥାଏ କେମନ୍ତ
ସଂବନ୍ଧର ଭାବରକୁବି ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଦେଶର
ପଠାଇଥାଏ । ଏଥୁରେ ଯେବେ କିମ୍ବା ଦେଖାଇ ଆବ
ଦା ଅବ ରହିଲ ଦେବା ଭାବିତ ନୁହେ ।
କେବଳ ବରା ସଦରର ଲୋକଙ୍କପ୍ରତି ରାଧା
ଅଟେ । ମୋହମ୍ମଦର ଲୋକମାନେ ଶର୍ମକାରର
ନୁହେନ୍ତି । ଯେମାନେ ରାଧାକୁ ବୁଝାଯାଏନ୍ତି ପିଲାମ
କରିନ୍ତି । ଦୀର୍ଘ ଦ୍ୱାରା ଯେତେବେଳେ ଭାବର
ଶମବିଷୟ ବୁଝାଯାଇହେବୁ ଭାବର ଦୂରକା
ଦାଟିବାର ମାନବାକୁ ହେବ । ଭାବାରେଣ୍ଡା କିମ୍ବା

କୁଣ୍ଡ ଶୈଳ୍ପିତକାର୍ଯ୍ୟ ଖଲପାଇର ମହ ବିଦ୍ୟାଟିକ୍ଷା
ବିନା ବେ ସମସ୍ତର ଭବନ ହେବ ନାହିଁ ।
କାପାନ ପରି ହୃଦୟର ଭବନମାର୍ଗର ଅପ୍ରଭାଗୀ ହୋଇଥାଏ । ଏବଂ ଯାଏବ ପରିବେ ପଢ଼ି
ବାହୁଥାରୁ ବୀରଣ ଜ୍ଞାନ ଓ ବିଦ୍ୟାଟିକ୍ଷା ବନରେ
ଯେଉଁମାନେ ନୂତନ୍ ଅଧ୍ୟାର କରିବେ,
ନୂତନ୍ ବାରାନା ପିଟାଇବେ, ନୂତନ୍
ବିଦ୍ୟାରୁ ଏବଂ ପରିଶ୍ରମ ପାଇ ପିତାମହରେ
ସେମାନେ ହାତରେ ପରିଷ୍ଠେ ଚଟିବାକୁ ଲାଗିବା
ପାପ୍ରବରେ ଏହା ଉଚ୍ଛବିଷୟ ଦୋଷ ନୁହେ ।
ମାତ୍ର ମୂର୍ଖରାର ଦୋଷ । ଭ୍ରତଶିକ୍ଷା କୌଣସି
ଠାରେ ଏମନ୍ତ ଅନୁଷ୍ଠାନ ଜୀବ କରି ନାହିଁ
ଯାବତରେ କାହିଁକି ଭାବା ହେବ ? ଭ୍ରତଶିକ୍ଷା
ମୂର୍ଖରା ନାଶର ଜୀବ୍ୟ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରାଯାଇଲୁ
ବିନା ଅମଙ୍ଗର ନାହିଁ । ପ୍ରତ୍ୟେକରେ ଦେଖାଯାଇ
ଅଛି ସେ ଉଚ୍ଛବିଷୟ ଲେଖନର କୁଷ୍ମାର ଭାବା
ପକୁଥାରୁ ଏବଂ ବିମେ ସେମାନେ ଶ୍ରୀମାତିଦ୍ୟକ୍ତି
ପରେ ବାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥାନ୍ତି । ଅଛେବକ ଉଚ୍ଛବିଷୟ
କୁନ୍ତର ବ୍ୟବସ୍ଥା ପରିବର୍ତ୍ତନ ନ କରି କାହିଁ
ଦିପ୍ୟାର କରିବା ଏବଂ ଅଧିକ ଟର୍ମା ବ୍ୟବସ୍ଥା
କରିବା ଜବାନ୍ମେଧର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଆଚେ ।

ଭାବର ସ୍ନେହ ସେହିଟୁମ୍ଭା ମହାଶୟ କହ—
ଜେ କି ତୁଳିଷ୍ଠାର ଜଦ ହୋଇ ବନ୍ଦ କଲେ
ଶୁଣନ ଦେବାର ଥାଣା କାହିଁ । ବଦ୍ରୀମେଘ
ଶିଳ୍ପାତ ଶିଖାଦାନ ଚିମଲେ କେତେଗୁଡ଼ିକ
କଲେଇ ଶ୍ରାପନ କରିଅଛନ୍ତି ଏବଂ ଯେବେ
ଅଧିକ ଶତ ସେ ସବୁ କୈଷା ନ କରି କେବଳ
ବିଦ୍ୟାଶିକ୍ଷାରେ ମାତ୍ରାଫଳନ୍ତି କେବେ ସେମାନଙ୍କର
ମନ ଘେରୁଥିବାର ତେଣୁ କରିବା ଛାଇତ
କେଉଁଥିଲା । ସେହିଟୁମ୍ଭା ମହାଶୟ କେତେବେଳେ
ଭାବନରେଇବର ମନକିମ୍ବା ବଥା କହିଲେ
ମାତ୍ର ସ୍ଵତର ସାହେବଙ୍କର ସୁତ୍ର ଅକାଟ୍ୟ ଏବଂ
ଆସିଗାନ୍ତ ଆଶା ଦର୍ଶି କିମିତ ଲୋକମାନେ
ବାହା ଉତ୍ସମର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ହିବୁଦ୍ଧରେ ଥରାଇ
କରିବେ ।

ପାଞ୍ଚିକ ସମ୍ବନ୍ଧ

ବିଜ୍ଞାନ ପ୍ରକଳ୍ପ ।

ପିତର ବାଟୁ କୁମିଳର ପ୍ରତିର ବାରୁ ହରୀତରକ ମହା
ଦେଶୀୟ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟ ଦିଖାଇ ମାଟିରେ
ପ୍ରକାଶ ଦିଲାବା କରିଲେ ମେଳା ପ୍ରାଚ୍ଯ ହେଲେଅଛି ।
ଏଥାଏ ମର୍ଦ୍ଦାର ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣମାନ କରସ୍ତ୍ରୀରେ
ପଢ଼ିର କଷ୍ଟ ପୋତାଯାଇ ।

କମ୍ପ୍ୟୁଟର କାମିନାରେ ତୁ ତୁ କାହିଁ କିମ୍ବା ସବୁ କରେ
ଅବ୍ୟାହନର ମାଟେ ଯେଉଁଥିଲେ କିମ୍ବା ହୋଇଥାଏ ।

ବାରୁ ହସନଙ୍କ ମିଶ୍ର । ବାରୁ ଜଗନ୍ନାଥପାତ୍ରଚନ୍ଦ୍ରପାତ୍ର
ପୂର୍ବ ସଂକଳନ ପାଇଁ ଅବେଳିନାନ୍ ମାତ୍ରକୁ ବାରୁ ହସନଙ୍କ
ଲୋକ ଓ ବାରୁ ବାରୁକୁ ମିଶ୍ର ଦସ୍ତଖତ ମନ୍ତ୍ରୀ ହେଉଥିଲା ।

କାଳେରେ ସୁଧ ସମ୍ପଦ କେନ୍ଦ୍ରିୟ ଉଚ୍ଚତାକେ
କାରୁଜୁହାପ ଯୋଗ କରିବା କାହାରେତିବେବାରୁ ହାଲେ
ସୁଧ ସମ୍ପଦ ସକ୍ଷମ ଉଚ୍ଚତାକେ କାରୁ କମାଖାପ ଗାନ୍ଧି
ଏବଂ ପ୍ରାଚୀର ପ୍ରକାଶ ଉଚ୍ଚତାକେ ପଢ଼ିବେ ଏହିଅଛିବେ
ହୋଇଥାଏଟି ।

କରୁ ପାଇମହାର ଧର୍ମଜୀଗ ହେଉ ଏବତ୍ରକୁଠି କରି
ଦୋଷରେ । ସବୁ ଫେରିଲେହେଁ ଗ୍ରାମ ଘରକ ଗାହୀ

ଏ ହଲୁକ ପାଇଁ ଦର୍ଶମାଳ ଉଚ୍ଚ ଅଧି

ବୁନିକ ପରାମର୍ଶ ଦାମକ ଏ ସହିତର ସେହି ଜଳକ କିମ୍ବା
କରଣୀଠାରୁ କିମ୍ବା ବିହାର ନେଇଥିବା ମାତ୍ରମଧ୍ୟରେ ଗୋଟିଏ
ରୋବର୍ ଦେଇଥିଲୁ, ଫାହାର କି ବର୍ଷ ଦ୍ୱୟବ୍ୟବ୍ୟବ
ଦେଇଲା ।

ଏହା ପଢିଗାରା ଏହାରେ ସବୁ କଣେ ଦିଲେବୁଳଙ୍କ
ଖାତାମେ ରୁହିବା ବାହାନାରେ ଦାନାରା ଦେବିବୀରୁ ମାତ୍ର
ଏକବକ୍ତା ଶମ୍ପୁଟ୍ଟିବ ହେବାରୁ ଏବଂତର ମଧ୍ୟରେ ପାଇଥାଇ

ଯେମନିକାର ବିଜ୍ଞାନୀଙ୍କ ମାତ୍ରେକ ଦୂର୍ଦ୍ଵାରା ଆପଣଙ୍କଟିକି
କ୍ଷେତ୍ର ହିଁ ଏହି ସ୍ଥଳ ପୁରୁଷଙ୍କର ଜେତନ ଅନ୍ୟାନ୍ୟରେ ।

ଦେଖାନ ହୁଏବ ।
ଯୁଗାଧିକ ପତ୍ରରେ ହୁଏ କେବ ପତ୍ରରେ ଶରୀର
ଦେଖାନ ହୁଏବ ।

କାହାର ପାଇଁ କାହାର କାହାର କାହାର ?
କାହାର କାହାର ? କାହାର କାହାର ?

ମୁଦ୍ରାର ବାଟର ମହାତ୍ମାର ନିଜ ପାଇଁ
ନେଇଥାର ମଧ୍ୟରେ ଯେଉଁ କୁଳର ମାଟେ କବ
ହେଲାମନ୍ତର, କେମାତାମନ୍ତର ଉଠେ ପଦମାନ୍ତର ରିଧା
ପାଇଛନ୍ତି । ସୀମାଧର ଘୋଷର ତର ଦେବତା ମାଟେ
କୁଳର ସାର ଉତ୍ସ କର ପୁଣ୍ୟ ପରିମାଣର ନିର୍ମାଣ
ମଧ୍ୟରେ ହାତର ହିନ୍ଦିଏ ।

ପ୍ରମାଣିତ ହେବାର ଏକଟଙ୍କ ଦିନରେ ଆଶାରୁ ଖାରେ
ହେବାର ବାବୀ ଆଶା ଅଛିବା ଦିନ ହେବାର ପରିବାର
କୁରୁଧର୍ଷି ଧୂରାର ସୁଧାରାବ !

ଅନ୍ତରୀଳର କୁଣ୍ଡଳ କୁଣ୍ଡଳ ସାହୁଙ୍କ ମଜ୍ଜାର
ପୁର ପାଣୀ ଗୁଣ ପରିମାଣ କା ଏବଂ ପରିମାଣ

ବନ୍ଦେ ପ୍ରସର କହିଥାର ସାଧୁ ମିଳଇ ।
ଫୁଲାଟୁଠାରେ ମଂଦିରମାତ୍ର ଏହୋକୁମାନ୍ତରେ ଯଶୁ
କୁଷେ ପାତରେ କରିଥାର ସାଧୁ ମିଳଇ । ୧୯୫୪
ଅକ୍ଟୋବର ୧୦ ରୁକ୍ଷ ର କଣ୍ଠ କହିଥାରୁ ଚଢ଼ି
ଦେଇ ।—୧୯୫୫ମାତ୍ରେ ସାର ଉପରେ ମନ୍ଦିରର ଦ
ମନ୍ଦିର ଦେଇ ।

କଣ୍ଠ ଓ ସମୟ କାହାରେ ପଦିବାରିରେ କିମ୍ବା
ମହାର ମାତାର ଯ କଠାର ହ , ଏ ମୁକ୍ତମାର ଗୋଟିଏ
ହେଉ ପରିତଥା କଥାରେ ଅଧିକ ଲିଖିତ କରିବା
କବଳ ଅଗନତର ଶରୀମାକଳ ହାମରେ ଉଚ୍ଚ
ଭାଷାତଥାରୁ କହି ଏଥାମି ବିଷୟରେ କାହାରିବାର ବସନ୍ତ
ଏବଂ ଅଧିକର୍ତ୍ତା କବି । ମୋରଦମ୍ଭା କବିର ଗମଧ୍ୱା
ଶୀ ପ୍ରେଷଣ କିମ୍ବା ଉତ୍ତାରେ କବି ଏହି ଶରୀମାର
ଗମଧ୍ୱା ଦରକାରୁ କମ୍ବାରି ଅଛି , ଏଥାମାର କମ୍ବା ବସନ୍ତ
ବରେ । ଅରୁପଦମାର କମ୍ବା ଅକାରର ରସରେ ଏ
ହେବାର ।

ଅବେଳିଟ ସମ୍ପର୍କରେ ଏହିତ ଦିବ୍ୟାତିଥି ମାତ୍ର
ମହାବିଜ୍ଞାନିଙ୍କ ଦର ଗୋଟିଏ ଦୁଇତିଥି ଦେଇଲୁ
ସଥିତି ମିଳିବା ।— ମହାବିଜ୍ଞାନ ଭ୍ୟାନ ।

କ୍ଷାୟ ସହିତବାବୁ ଜଣା ଯାଏ ଥିଲେ ଯେ ଅଜୁ
ଶ୍ଵରସବେ ଦୂରସ୍ଥୀ ଗୌଣ୍ଡଳ ଗୁଣ ଅଛି ।

ତାଳଚେର } ବନ୍ଦମଦ ।
୧୯୯୫ } ଶାକୁପାପେନ୍ଦ୍ର ଦ୍ଵାରା

ମୂଲ୍ୟାବଳୀ ।

ବାବୁ ଶ୍ଵରସବେ ମର୍ମଦେଶର ବାହୁ ଦୂର୍ଦେଶ ୧୯୯୫
ପରମାନନ୍ଦ ଦ୍ଵାରା ୧୯୯୫
ବାବୁ ଶ୍ଵରସବେ ମହାମାତ୍ର ଦ୍ଵାରା ୧୯୯୫

ବିଜ୍ଞାପନ ।

ନୂତନ ପୁସ୍ତକ ।

ଶାକୁପାପେନ୍ଦ୍ର ଦ୍ଵାରା

କିଂସବଧ ନାଟକ ।

କଟକ ପ୍ରଦିତ୍ତକାନ୍ତି ସହାଲକୁରେ ବିନ୍ଦୁ
ଶୂର୍ଧ୍ଵ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛି ।

ମୂଲ୍ୟ ବାବାରଙ୍ଗା । ତାବରେ ପଠାଇବାର
ମାତ୍ରରେ ପ୍ରତି ଅଣ୍ଠିବୁ ଦୂର ପରିଷା ।

ଦେବାଳପାଇବିଶବ୍ଦର ବର୍ତ୍ତମାନ ସ୍ଥଳକର
ଚର୍ଚାଦିଶବ୍ଦର ଦୂରର ପଦ୍ୟରେ ମୁଦ୍ରିତ ହୋଇ
ଦିଲ୍ଲି ପ୍ରଦିତ୍ତକାନ୍ତି ସହାଲକୁରେ ବିନ୍ଦୁ
ଦେଇଥିଲୁ । ଏହା ଏମନ୍ତ ସରଳ ରାଖାରେ
ଦୂରର ହୋଇଥିଲୁ ଯେ ଅମ୍ବ ପାଠୀ ବାଲକ
କାଳିକା ଓ ଶୀ ପୁରୁଷ ଧାତ ମାତ୍ରେ ସହିନେ
ଦୂରି ପାଇଦେ । ଧାତୁକ ଥରେ ପଢ଼ିଲେ
ଜୀବିତେ । ବିଶେଷ ପରିଷା ଦେବା ଅଜୀବ-
ଶବ୍ଦକ ଅଟେ । ଏଥର ମୂଲ୍ୟ ୧୦୦
ମୋପରକ ପାଇଁ ଜାବମାସର ୧୦୦
ଆରମଦଳ ପାଇଁ ମୂଲ୍ୟ ୧୦୦
ମନ୍ଦିରମନ୍ଦିର ପାଇଁ ମୂଲ୍ୟ ୧୦୦

Wanted immediately a Surveyor on
a salary of Rs. 30 per month, for
demarcating the road side lands
of Angul Division. None need apply
who have not passed the Survey
Standard Examination and have no
experience in Levelling and Survey-
ing. Applications will be received by
the undersigned in his office at
Dhenkanal up to 30th September
1898.

Dated Camp Nursingpur
The 8th September 1898 } Bankim Ch.
} Majamdar
} Dt. Engineer
} Angul,

NOTICE.

Wanted a second Pandit for the
Mayurbhanj H. E. school on a monthly
salary of Rs. 13. None need apply
who has not passed the final ex-
amination from the Cuttack Training
School and who is not qualified for
teaching Entrance students Free-hand
Drawing. Applications with testi-
monials will be received by the under-
signed up to the 30th September
1898.

Mayurbhanj } Brindaban Ch. Pands.

12th Sep. } Head Master
1898. Mayurbhanj H. E. School

NOTICE.

Wanted a Peikar for this office,
salary Rs. 16. Applications will be
received in the following form up to the
10th October 1898 by the under-
signed.

Name, residence and address of the applicants.	Age.	Acquaintance.	PAST SERVICES.			REMARKS.
			Post.	Period.	Pay.	

Manager's office } Mohammad Athar
Narsingpur 17th September, Manager,
1898. Narsingpur.

WANTED

A Head Pundit who has passed
the Sanscrit Titleship Examination
or is well-versed in Naya and Ve-
danta Philosophy for the Sanskrit
Diamond Jubilee Tol in Keonjhor,
on a salary of Rs. 25 per month
with the hope of increment according
to the progress in the institute.

Candidates are requested to sub-
mit their applications with certificates
and testimonials to His Highness
the Maharaja up to the 31st October
next.

Keonjhor } By order
11-2-98. Narayan Crossad Kesh
Raj Tutor.

ମହିନୀର " ସରଳଶବ୍ଦକରଣର ପ୍ରଦେଶ-
ଭାବ " ଦ୍ୱାରା ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରକାଶ ହୋଇ
ଦିଲ୍ଲିକାନ୍ତରେ ପ୍ରକାଶିତ ପ୍ରଦେଶ-
ଭାବର ମୁଖ୍ୟମାତ୍ର ନିବାରଣ କରି ବିଶ୍ୱ-
ପ୍ରଦେଶ ମୁଖ୍ୟମାତ୍ର ନିବାରଣ ଏବଂ ହେବା-
କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବିନ୍ଦୁର୍ଧ୍ଵ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛି ।

କେବାମାନେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଦିନରେ ମୋର ନାମ-
ଦେଖି ପ୍ରସ୍ତୁତ କଷ୍ଟ ଲାଗିବ ।

ଦିନକ } ଶା ବିଶ୍ୱାମାଥ ବର
୧୯୯୫ }

NOTICE

Is hereby given that from 15th
September 1898 the Toll Office at
Kansbans in Range V will be closed.
Tollage rates for this range will re-
main as before but tickets will be
issued at terminal locks of Charbatia
and Chargachia only.

ଏହାକୁ ସଂଖ୍ୟାବରଣକୁ ଲୋଭିତା ଥାଏ
ଅଛି କି ତାହା ସକ ୧୯୯୫ ମହିନା ପ୍ରଦେଶମାତ୍ର
ବା ୧୯୯୫ ରାତାରୁ ତେଣୁ କୋଣ୍ଠ କେନାଳ
ନାହିଁ ମର ବେଳ ପ୍ରତି କାଂପଦିକ ହୋଇ
ଅପରିହାର୍ତ୍ତ ଭାବରେ ବାହି ଏହି ବେଳରେ
ପୁରେ ଯେଉଁ ଥିଲୁ ବେଳରୁ ବହିରୁ ଏବଂ
ବେଳ ଲାଗୁଥାଇବ କିମ୍ବା ପ୍ରତିକାରୀ ହେବାରୁ
ବାହିରୁ ହେବାରୁ ହେବାରୁ ।

Balasore } C. A. WHITE
The 2nd Sep. } Executive Engineer
tember 1898. Balasore Division.

S. BASACK & Co.

No. 200 HARISON ROAD
BARA BAZAR
CALCUTTA

THE UNIVERSAL AGENCY

ସଂଖ୍ୟାବରଣକୁ ଏକାକିମନ୍ତ୍ର ଧର୍ମପ୍ରକାର
ମନୋହର ଦ୍ୱାରା ଆଚାର, ଗୋଲକ, ଏଷେନ୍,
କାର୍ତ୍ତିମାନକର ବହୁପ୍ରଦ୍ୱାରା କେବଳବରିକାର୍ଯ୍ୟ
କୁମୁଦରୂପ ହେଲେ, କେବଳ ବାହାରକାରୀ କାର୍ଯ୍ୟ
ପାବାନ ପୁରାଇତ ବାଲର କାରୀ, ଦୃବାଦାର,
ପରେଟରଗତା, ଟାଇପେଟିପ, ବହୁବିଧ ଧନର
ଜୀବିତ, ମଟ ଅଳ୍ପା, ଟିଲମୋହର, ରଦଳଖୁଅ,
ମାନକ ପରେଟ ଲେନ୍, ବରଧ ଜମାଇବାର
କାଳ, ଦେଣୀବୋତ୍ର ଓ ଲେନମନେଇକାଳ,
ବାଲକାଳବାର ହଳ ଦାତା ହେବ ବରମାର
କାଳ, ପରେଟ ରତ୍ନ, ଖେଳଦିନ ହୁଲ୍ଲ,
(ଅର୍ଥାତ୍ କୁଣ୍ଡଳରୁଲ୍ଲ, ରତ୍ନ, ଦାତା ମନ୍ଦିର)